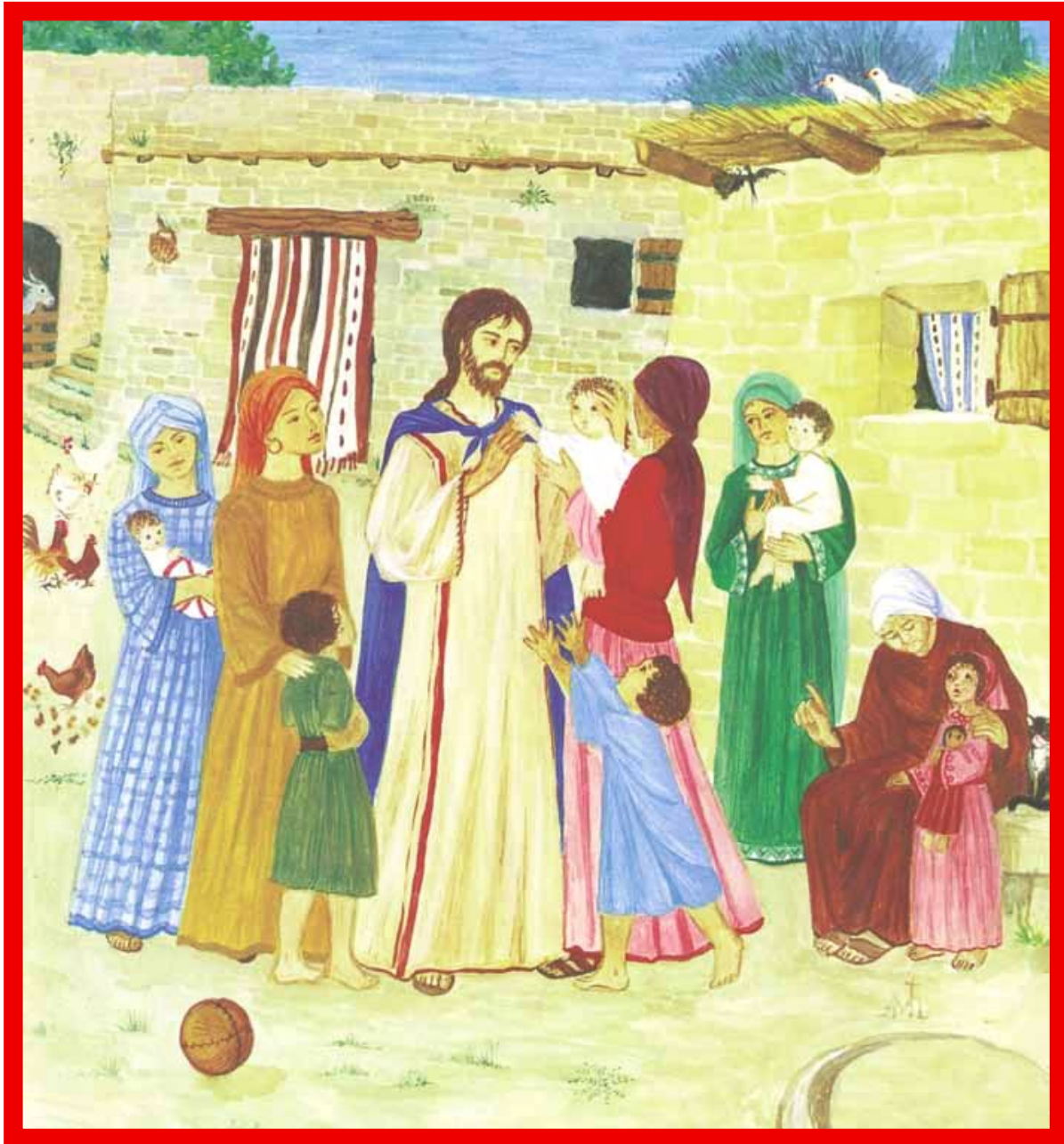

Manušu laimei,

Mano išrīnktieji.

JĒZUS

Léandre Lachance

2 tomas

Originalus pavadinimas:

« *Pour le bonheur des Miens, Mes choisis – JÉSUS* »

Viršelio iliustracija: Editions Médiaspaul, Paryžius.

Maži vaikai ateina pas mane, guašas, Anne - Marie Hennequin.

© *La Fondation des choisis de Jésus*

PO Box 22019, Sherbrooke, QC, Canada J1E 4B4

<http://www.fcdj.org>

Visos teisės priklauso visoms šalims visomis kalbomis.

Šią knygą leidžiama kopijuoti ir platinti visokeriopais būdais tiek visą, tiek atskiras jos dalis, su vienintele sąlyga, kad tai bus daroma be komercinių tikslų.

„La Fondation des choisis de Jésus“ misija yra skatinti skleidimą, bandymą ir įgyvendinimą Meilės pranešimų, Viešpaties patikėtų Leandre Lachance.

Iš prancūzų, vokiečių ir italų kalbų vertė: Birutė Demkutė FMA.

Korektorius: Andrius Končius.

PASTABA: vertimas laisvas, ir vietomis gali neatitikti tikslios originalo (prancūziškai) minties.

(p.s. norintys kažkuo padėti ar ko paklausti, prašom rašyti adresu: fcdj.lietuva@gmail.com)

Kardinolo patvirtinimas latviškam trijų Leandre Lachance tomų vertimui:

Imprimatur

† Jānis Pujats, Rygos arkivyskupas metropolitas.

Ryga, 2006 m. vasario 16 d.

Popiežiaus Urbono VIII dekretui deramam paklusnumui ir pagarbai paliudyti, mes pareiškiame teikią šioje knygoje nupasakotiems faktams tik tokį pasitikėjimą, kurio vertas kiekvienas žmogiškas liudijimas. Mes taip pat pareiškiame, kad čia atskleisti teiginiai jokių būdu neužbėga už akių mūsų Motinos Bažnyčios, kuriai autorius yra nuoširdžiai atsidavęs, mokymui.

Padėka

Norėčiau padėkoti visiems, kurie padėjo išleisti šią knygą.

Pirmiausia Viešpačiui Jėzui už Jo nesuskaičiuojamas malones, taip pat tiems ir toms, kurie bendradarbiavo šiame darbe, visų pirma savo žmonai Elžbietai, tėvui Dovydui, mano dvasiniam palydėtojui, s. Florestine Audette R.J.M., bei visiems pirmojo tomo skaitytojams, kurių liudijimai ir maldos man buvo tikras paguodos šaltinis...

L. L.

Prologas

„Kaip ne kartą esu sakęs, kalbėdamas tau, Aš kalbu visiems skaitytojams ir skaitytojoms. Vis dėlto kiekvienas jūsų skirtingai supranta šiuos mokymus; ir ne tik skirtingai, bet ir unikaliai.

Kadangi esame sukurti „unikalūs“, normalu, kad ir perkeitimas į Meilės esybes yra unikalus, kaip ir unikalūs kiekvienam Tėvo pavesta misija. Kas svarbu, tai duoti Jam savąjį „taip“...“ (30 num.)

Leidėjo pastaba

Su Leandre Lachance susipažinau pereinamais metais, jam atvažiavus į Italiją, į Lozio, Valcamonica (Bs) dvasingumo susitikimui.

Labai susidomėjęs perskaičiau jo pirmąjį tomą, mane labai paveikė jam pasakyti Viešpaties žodžiai: „*norėčiau tave palikti reikalų pasaulyje, nes noriu, kad gerai patirtum, kaip Meilės esybė turi elgtis tavo aplinkoje...*“

Iš tikrųjų gerai suvokiu, ir Lachance man tai patvirtino, kad Dievas rūpinasi net mažiausiomis mūsų gyvenimo detalėmis visose, net reikalų srityse.

Kai Lachance mane paprašė būti to antrojo tomo leidėju, įsitikinau, jog Dievas iš tikro nori „*sienu nepripažįstančių misionierių*“.

Linkiu, kad tą tomą, kurio turinys ypač ragina dalyvauti mažose Meilės ir Pasidalijimo Bendruomenėse, skaitytojas priimtų kaip „nenykstantį gėrių lobį“, skatinantį dvasingumą, sukoncentruotą apie Viešpačiui duodamą „taip“, sekant mūsų Motinos Marijos „Fiat“, kuris paženklino žmonijos Išganymo istorijos eigą.

Francesco Gamba
GAMBA EDIZIONI

Pratarmė

Atėjo 2000-ieji metai. Esame liudininkai žiniasklaidos sukulto triukšmo dėl „viruso“. Gruodžio 31 vakarą viešpatavo didelis sujudimas. Reikalų pasaulis baiminosi, kad viskas sugrius.

O iš kitos pusės, Popiežius Jonas Paulius II ragino pasaulį nebijoti, atverti širdis. Jam 2000-ieji metai yra vilties, malonių metai.

Paskelbdamas šiuos metus Šventaisiais metais, Popiežius norėjo, kad žmonės pakeltų akis klausdami: „Ar mano gyvenimo kryptis gera? Ar pasirinkau kelią, kuris veda į tikrą Gyvenimą?“

Pasaulyje, kuris nuolat rūpinasi materija, propaganda, prabanga, Kristus lieka mūsų šaltinis. Jis nori iš savo atverto šono išlieti į mūsų širdis išganymo malonių gausą.

Pirmajame „*Manų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus*“ tome Leandras Lachance kviečia mus atverti savo širdis ir tapti Meilės esybėmis. Šiandien vėl tai kartoja, skatindamas nuolat klausyti Dievo, kurti naują Pasaulį ir tam įsipareigoti.

Kadangi esame žmonės, užsiimame įvairia veikla, kuri mus išblaško. Esmė yra mūsų santykis su Dievu Meile, kuris nori mums duoti savo Gyvenimo pilnatvę.

Malonių lietus iškris ant begalės širdžių, jeigu jos duos savo „taip“ Viešpačiui. „*Manų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus*“ antrasis tomas ragina visus krikščionis leisti perkeičiamiems Šventosios Dvasios, kuri konstruoja naują Pasaulį, naują, apaštališkesnę Bažnyčią. Bažnyčią, kuri bus raugas tešloje, šviesa pasaulyje.

Dievo palaiminimas tenužengia ant jūsų.

Guy Giroux (kunigas)

Pirmojo tomo skaitytojų LIUDIJIMAI

Gavęs jūsų knygą, tuoj pat pradėjau skaityti, tikėdamasis greitai ją baigti. Tačiau netrukus supratau, kad tai ne romanas, biografija ar dokumentai. Taigi ėmiau skaityti lėtai, tartum drauge su jumis draugiškai susitikdamas su Amžinuoju Tėvu.

Skirtingai nuo visų kitų savo skaitymų, čia nesisistengiu suprasti, bet leidžiuosi supamas lyg kūdikis, priimdamas ir atsiduodamas, kaip jūsų kvėpavimo istorijoje. Skaityti jūsų knygos dar nebaigiau. Širdimi skaitoma daug lėčiau, nei galva. Iš tikrųjų skaitymui reikia daugiau laiko, negu jo reikia užrašymui.

G. F., Granby

Nusipirkau knygą prieš mėnesį ir noriu išreikšti visą ramybę, džiaugsmą ir viltį, patiriamą ją skaitant ir apmąstant. Lyg tai būtų jau labai daug laiko laukta. Daugelis žinių ir pamokymų mane jaudina asmeniškai, nes čia atrandu situacijas, kurias jau ne vienerius metus pats išgyvenu.

Ypač mane paliečia paprastas išdėstymas tų pamokymų, kurie prieinami visiems Dievo vaikams ir siūlomi pagerbiant jų laisvę. Čia puikiai galima atpažinti Mūsų Tėvą, kuris rūpinasi visais savo vaikais.

M. T., Charlesbourg

Neįtikima, kad žmogus galėtų parašyti tokį išlaisvinantį ir giedrą tekstą. Tai dialogas su kiekvienu (žmogaus) šaltiniu ir šaknimis. Tai kelionė į „kūdikystę“, kuri snaudžia mumyse.

Tas kupinas švelnumo, atvirumo, priėmimo ir padrąsinimo dialogas atveda mus prie esmės, būtent prie Tikėjimo, Vilties ir Meilės.

Išmokti atsiplėšti arba sutikti išsilaisvinti iš savo prisirišimų nėra lengva, ypač kai asmuo yra pripratęs „veikti“, kaip Leandro atveju. Jaučiama kova, galynėjimasis, konfliktai tarp išorės, „reputacijos, patogumų, sėkmės“ ir vidinės būties, „švelnumo, meilumo, jautrumo“. Kokia kova!

J. – M. A., Sherbrooke

Man ta knyga yra stebinanti tiek savo forma, tiek turiniu. Forma man priminė „Kristaus sekimą“, kur tikintysis kalbasi su Kristumi. Tačiau visiškai skirtingai. Dėl turinio – manau, kad Leandro turėjo labai save priversti, sutikdamas išviešinti tokią asmeninę dvasinę patirtį, tokią gilią ir intymią. Ačiū! Koks liudijimas pasaulyje, abejingame kaip cementas!

Aš savo kaime katechizuoju vaikus nuo ketverių iki šešerių metų, su kuriais dirbu valandą savaitėje.

A. - M. H., Prancūzija

Leandrai, aš jau tau rašiau, kaip vertinu tavo knygą, dabar kartoju kitoje tonacijoje; tai labiau nei gardus pyragaitis širdžiai, tai vitaminų šaltinis sielai, liuksusinis dangiškas patiekalas.

Dabar tau, Elžbieta. Tu žinai priežodį: „Už kiekvieno didelio vyro yra didi moteris“. Tai ne tik priežodis, tai Kūrėjo įstatymas... Poros Kūrėjo. Vyrą ir moterį, pagal Dievo paveikslą Jis juos sukūrė... ne vienodus, bet vienas kitą papildančius. Kai skaitau Leandro knygos pranešimą, dėkoju Viešpačiui už jo dvasinės poros darbą. Ar galima žavėtis ažuolu, pamiršus šaknis, kurios jį maitina ir išlaiko tiesų ir tvirtą?

P. M., Montreal

Visai atsitiktinai paštu gavau dvasinių pokalbių knygą, parašytą žmogaus iš Kvebeko, Sherbrooke regiono, Leandro Lachance, man visiškai nežinomo, bet knygos siuntėjas apie jį man pasakė daug gero. Iš mandagumo nutariau paskaityti kelias eilutes, kad būtų aišku apie ką kalbama, ir nieko daugiau.

Nustebau: tuoj pat pajutau, kad turinys liečia mus asmeniškai, ir kad trumpos pamokos „galbūt“ galėtų padėti mūsų kasdieniniam gyvenimui. Kodėl nepaskaityti dar keletą puslapių, blogo iš to niekam, nebus...

Juo daugiau skaitoma, juo labiau norisi tęsti skaitymą, maždaug taip, kaip skaitant pamėgtą autorių, sunku atidėti knygą į šalį. Tai intymūs pokalbiai ne su teksto redaktoriumi, bet mūsų pačių pokalbis su realiu teksto Autoriumi: Mūsų Tėvu...

R. L., Lac Simon, Canada

(liudijimai tęsiami knygos pabaigoje)

1999

Gruodžio 17 d., 6 val. 20 min.

1. – Tavo turtas yra Mano Artumas.

„Mano mažutėli, gražiausia Mano dovana tavo gimtadieniui yra intymumas su Manimi. Tu niekada neišsemsi jo gražumo, turtingumo, net ir dėl to, kad jis taps vis vaisingesnis tavyje ir per tave. O dėl mūsų abiejų – juo glaudžiau būsime susivieniję, juo labiau tu naudosies tuo, ką Aš turiu. Kadangi Man priklauso viskas, viskas bus prieinama ir tau.

Durys, kurios leidžia tau įeiti į tą viską, yra Meilė. Per ją tu gali įeiti į būstą, kur yra Mano Dvasios dovanos, Mano charizmos, Mano taika. Ir toliau stropiai varstyk tas duris, kad pasiektum vis daugiau Mano turtų. Noriu būti su tavimi viena, kaip esu viena su savo Tėvu. Ir kadangi tai, kas Tėvo, yra ir Mano, visa, ką mes turime, yra ir tavo. Meilės durys yra plačiai atvertos, ir gali pro jas pereiti, kada tik nori. Peržengęs slenkstį, tu kaskart įeini vis giliau ir atrandi kažko daugiau. Tokiu būdu tu vis labiau tampi Meile.

Jūs tampate Meile. Tu tampi Meile.
Švelniai myliu tave“.

Sausio 22, 4 val. 50 min.

2. – Klausyti Mano Valios.

Viešpatie Jėzau, noriu Tau pristatyti situaciją, kurią Tu jau žinai, būtent dėl Tavo knygos. Yra dvi skirtingos nuomonės dėl didžiųjų raidžių ir dėl to, ką reikėtų palikti. Tu žinai, kad aš čia nieko neišmanau, žinai mano nesugebėjimą, mažumą.

Kad man padėtum atlikti tą darbą, Tu paskyrei tris asmenis, leidėją ir du savo mylimus sūnus. Dėkoju Tau ir garbinu Tave už šiuos tris žmones, Tu pažįsti jų gražų tikėjimą ir jų nuoširdų norą vykdyti Tavo Valią.

Aš klausiu, norėdamas sužinoti ką Tu norėtum man paaiškinti šioje situacijoje ir ką aš jiems turėčiau pasakyti. Trokštu, kad visas darbas būtų atliekamas Tau prižiūrint, ramybės, džiaugsmo, meilės ir vienybės atmosferoje. Apšviesk mus savo Šviesa ir teikvėpia mus Šventoji Dvasia.

Mano mažutėli, kaip džiaugiasi Mano Širdis, kai matau tave tokį mažą, ir taip besistengiantį laukti visko iš Manęs, net kai turiu veikti per kitus! Yra daug Mano išrinktųjų, pasirengusių vykdyti Mano Valią, kai ją parodau jiems tiesiogiai per juos pačius, bet tuoj pat užsisklendžia, kai pasinaudoju kitais asmenimis arba įvykiais, kad parodyčiau jiems Savo Valią.

Iš karto turiu tau pasakyti, kad Aš, būdamas tobulas, noriu ir tave padaryti tobulą. Ko noriu tau, noriu ir visiems Mano žemės mažiesiems, bet ypač tiems, kurie yra parinkti padėti išleisti šį tomą.

Tai svarbus darbas tiek visai grupei, tiek kiekvienam jūsų atskirai. Apie tai esu tau kalbėjęs 1997 metų sausio 6 dieną*. Tai dar svarbiau, kai tenka turėti reikalų su iš anksto priešiška nusiteikusių asmenų nuomonėmis. Tada kiekvienam reikia didžiulio nuolankumo.

* Sausio 6, 5 val. 50 (I tomas)

34. Penkiolika patarimų, kaip gerai atlikti savo darbą

Šiandien, kaip Tu žinai, pradėdu dirbti. Yra daug dokumentų, su kuriais, manau, turėsiu daug darbo. Labai bijau, kad vėl norėsiu vadovauti, užuot leidę veikti Tau, Mano Viešpatie ir Dieve. Antra vertus, aš noriu gerai atlikti savo dalį, tai yra tą, kuri man teks, kai Tu mane įkvėpsi. Jau du mėnesius Tu mane mokai Tavęs klausyti per tuos puslapius, komplektuojant šį sąsiuvinį. Ar šį rytą Tu nenorėtum man nurodyti, kaip skirti tai, kas ateina iš Tavęs, ir kas iš manęs, dirbant šį darbą? Aš labai norėčiau būti tikras, kad dirbu Tavo darbą, ne savo, kad mano veiksmai nėra priešingi Tavo Valiai. Čia aš jaučiuosi labai

Pirmiausia turi patikrinti, ar visi yra pasirengę be jokių apribojimų ir išlygų vykdyti, kas nurodyta trimis pirmaisiais punktais. Jei jų atsakymas yra „taip“, galite dirbti. Jeigu atsakymas „ne“, turite darbą nutraukti, pasimelsti ir palaukti, kol sutarimas bus visiškas. Taip elgsitės ir tardamiesi dėl kiekvieno punkto. Atsakymą noriu duoti grupei ir per grupę, kad visi taptų šiek tiek labiau „bendruomeniški ir kolegialūs“. Į tą susirinkimą siūlau pakviesti Martą ir Elžbietą. Svarbu, kad kiekvienas suvoktų, jog priklauso Naujajai Bažnyčiai, kuri yra graži ir tyra, o kad ji tokia ir išliktų, kiekvienas turi pamiršti savo požiūrį ir mąstymo būdą, idant prisitaikytų prie Tėvo parinktojo. Tai reiškia viską sudėti į Jo rankas, visko prašyti iš Jo, visko iš Jo laukti.

Nebijokite. Ir toliau darbuokitės tikėjime. Kad esate tikrame kelyje sužinosite iš jūmyse viešpataujančios ramybės. Ta ramybė jums padės dirbti ir priimti Tėvui patinkančius sprendimus.

Aš jus pasirinkau gražiausiai ir didžiai misijai. Jūsų paklusnumas Šventajai Dvasiai nustatys jūsų naudingumą. Leiskite Meilei jus perkeisti. Jūs tampate Meile. Aš jus myliu. Aš myliu tave.“

Viešpatie Jėzau, dėkoju, kad priminei svarbų Martos vaidmenį perrašant šį tomą. Ačiū, kad priminei nuolatinę ir nepamainomą Elžbietos, mano brangios žmonos, pagalbą. Ir ačiū, kad paremi mano silpnumą. Mano trūkumus Tavo Meilė stebuklingai pavers malonėmis Elžbietai ir Martai. Myliu Tave.

Sausio 25 d., 2 val. 15 min.

3. – Sutik su Mano planu, nors ir nesuprasdamas.

„Mano mažutėli, eik pirmyn su grynu tikėjimu. To nuo pat pradžių Aš esu tave prašęs intymiausiai mūsų susitikimų momentais. Ir šiandien prašau to paties.

silpnas, ypač vėl imdamasis darbo. Man reikia Tavo pagalbos: ateik man padėti. Aš šaukiuosi Tavęs, atsakyk man. Dėkoju, kad išklausai mano maldą. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, kaip to, kurį myliu, neišklausyti, kai jis Manęs šaukiasi? Aš tau sakiau ir vėl kartoju, tau dėl nieko nereikia nerimauti. Aš nuolat esu su tavimi ir rūpinuosi kiekviena smulkmena; tai yra tiesa darbo, kaip ir kiekvienoje kitoje srityje.

Prieš sprenddamas, kreipkis į Mane. Prašyk Mano įkvėpimo, ir Aš tai padarysiu. Paskui elkis, kaip tau nurodys širdis. Tu turi Manimi pasitikėti, kaip dabar rašydamas. Kelią, kurį tau parinkau, tu dabar žinai: tai tavo širdies kelias. Tu tik turi veikti pasitikėdamas Manimi ir klausit Manęs kaskart, kai tau keliaujant pasirodys naujas kelias. Aš tau įkvėpsiu, kuriuo keliu tau eiti. Kai esi pasiryžęs keliauti, pasitaikančios kliūtys arba vingiai nereiškia, kad esi negerame kelyje. Ir toliau tikėk, kad Aš tau vadovauju ir tave lydžiu. Kelyje sutiktai sunkumais Aš tau parodysiu savo Visagalybę tavo nuostabai ir vienybei su Manimi, tavo Dievu. Taigi atsimink:

1. Visada pradėk, kreipdamasis į Mane;
2. Tegu tavo širdis visada bus pasirengusi priimti atsakymą, nepaisant krypties, kurią tau įkvėpsiu;
3. Sutik su kliūtimis ir sunkumais žinodamas, jog Aš esu šalia, kad tau padėčiau juos įveikti;
4. Visada klausk, priėjęs naują kelią.
5. Pasitikėk Manimi net mažiausiose detalėse;
6. Darbuokis būdamas tikras, kad Aš esu su tavimi;
7. pripažink savo bejėgiškumą;
8. Dėkok Man už visas sėkmes ir taip pat už visus tariamus pralaimėjimus;
9. Tikėkis, nepaisydamas nieko;
10. Niekada nepamiršk, kad Aš esu negalimų dalykų Dievas;
11. Darbuokis su meile, supratimu, teisingumu ir gerumu šalia tų žmonių, kurie yra susiję su tais dokumentais;
12. Visada protingai patikrink, ar nauji siūlymai tau nėra Priešo pinklės. Prašyk mane šviesos, ir ji bus tau duota.
13. Nepamiršk, kad būdamas su Manimi, tu esi laimėtojo pusėje, nors ir atrodytų kitaip.
14. Būk labai nusizėminęs; niekada nebūk pasipūtęs;
15. perskaityk, ko Aš tave ką tik mokiau ir Manęs klausyk, visa kita tau bus nurodyta reikiamu laiku. Nebijok, nenuogąstauk, pasitikėk Manimi. Aš esu tavyje, tavo gelmėje, nesvarbu, kur būtum ir ką darytum. Tikėk Mano pagalba. Aš niekada savo draugų neapleidžiu. Aš myliu tave.“

Įžengiame į naują etapą, kuriame ir toliau tau vadovausiu, tave įkvėpsiu taip, kad palengva viską suprasi. Svarbu, kad tu klausytum, kad neapsiribotum jau žinomais būdais ir nesakytum: „Tai Viešpaties sistema elgesiui su manimi“. Ši sistema yra tik viena tarp daugelio kitų.

Neklysk. Sausio 10 dienos žinia užbaigia šį tomą. Tavo klausimas, ar bus dar kitų, atsakau, kad tau visai nereikia tuoj pat sulaukti atsakymo. Mano įkvėptas, ką tik pabaigėi knygą, kuri duos sultingų, gausių ir tvarių vaisių. Jie dauginsis tau visai nesuprantant, kaip tai vyksta. Tik pradėk suvokti, jog tai darau, pasitarnaudamas tavimi.

Labai gerai pažįstu tavo organizavimo, planavimo, sisteminimo instinktą – kaip jo nepažinčiau! – ir puikiai žinau, kad iš anksto tau parodžius planą, tu skubiai imtumeis iniciatyvos ir Aš negalėčiau kontroliuoti savo pasirinktų priemonių. Mano planas būtų sugadintas ar bent jo įvykdymas suvėlintas. O plano nematęs ir nežinodamas, ko iš tavęs laukiu, tu esi visiškai priklausomas nuo Manęs, turi visko Manęs klausyti ir laukti Mano atsakymo. Tau nėra geresnio būdo būti Man naudingam ir nėra geresnio būdo Man veikti. Taip pat ši sistema yra naudinga tuo, kad tave išlaiko nuolankų. Argi galėtum didžiulis tuo, kas vyksta tau nežinant? Taigi toks tu man esi labai brangus.

Ir vėl į tavo širdį nukreipiu visą Meilės srovę. Be Manęs tu būtum niekas, visiškai niekas, o su Manimi ir per Mane niekad nebaigsi atradinėti turtų, kuriuos Tėvas sudėjo į tave, tave kurdamas.

Sutik su savo perkeitimu, nors to ir nesupranti.

Sutik būti mylimas, nors to ir nesi užsitarnavęs;

Sutik su Mano Išmintimi, nors ir nežinai, ką ji iš tavęs padarys;

Sutik su Mano Ramybe, nors jos iki galo ir nesuvoki;

Sutik, kad suvienyčiau tave su Manimi, nors kodėl – negali suprasti;

Sutik su Mano švelnumu, nors jo ir nejauti;

Sutik su viskuo, nors ir nesupranti, kodėl žinai, kad tave myliu.

Aš švelniai myliu tave.“

Sausio 30 d., 13 val. 25 min.

4. – Tėvo takais.

„Mano mažutėli, esu labai patenkintas, matydamas tave einantį tau Tėvo nubrėžtu taku. Tai kelias, kuris tave nuves į šventumą, į Meilės pilnatvę.

Liudyk be jokios baimės, kad ne tu darbuojies, bet kad Šventoji Dvasia veikia tavyje, aplink tave ir per tave, todėl drauge dėkokime už tai Tėvui. Jei tu pasilieki mažas ir toliau priimi Mano Meilę, tu vis labiau galėsi liudyti Šventosios Dvasios veikimą. Nors tu ir nieko nematysi išorėje, bet Jos veikimą pastebėsi savyje ir tikėjimu suprasi, jog tavaisiais „taip“ ir leidimu veikti tavyje be jokių apribojimų ir sąlygų, Ji neregimai veikia daugelyje širdžių.

Leiskis vedamas Mano ranka. Savo žvilgsnį nukreipk į Tėvą. Drauge su Manimi kontempliuk Jo švelnumą, kai Jis pasinaudoja tavimi, nors galėtų puikiai dirbti pats vienas. Kontempliuk Jo gailingumą, kai Jis tau leidžia Jam patarnauti, nepaisydamas tavo netobulumo. Kontempliuk Jo galybę. Pastebėk, ką Jis padaro iš to mažo ir paprasto „taip“, kurį tu Jam nuoširdžiai duodi.

Kontempliuk drauge su Manimi didingumą, kai Jis duoda taip daug, pasinaudodamas tokiu mažu nieku. Jo Meilė yra besaikė, be galo, be ribų, kontempliukime Jį drauge: Jo Meilė nuolat gausiai liejasi visur, kur tik yra bent mažas tarpelis, menkas įskilimas. Jo didysis troškimas yra apdovanoti savo vaikus vėl dovanojant jiems jų žemę, visą tyrą ir gražią, kad galėtų priimti Mane, kai grįšiu, o tai įvyks netrukus. Todėl svarbu, kad jūs tartumėte „taip“ ir leistumėte Jam laisvai veikti, prisipažindami, jog esate maži, priimdami Jo Meilę. Aš švelniai myliu tave.“

Vasario 3 d., 1 val. 50 min.

5. – Mano Artuma tave perkeičia.

Viešpatie Jėzau, būdamas mažas aš kreipiuosi į Tave, dar kartą pareikšdamas savo nepajėgumą būti visiškai Tavo. Per dažnai mane užvaldo rūpesčiai. Noriu juos visus Tau patikėti. Pasilieku klausytis, kad būčiau visiškai Tavo įkvėptas ir išlaisvintas. Dėkoju, kad manęs klausai ir išklausai mano malda. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, prieik arčiau. Mano Širdis dega Meile tau. Tavo širdis, prisilietusi prie Manosios, nusivalo ir sušyla. Ilgi tavo Man paaukotos draugystės momentai tavo širdį suvienija su Mano širdimi. Tavo esybė baigia visiškai vienyti su Manimi.

Pasilik su Manimi kiek tik gali ilgiau. Nežiūrėk, kelinta valanda, nesirūpink miegu, poilsiu. Toje mūsų draugystėje Mano Artuma tau yra didelis poilsis. Palaimintas esi, kad leidiesi perkeičiamas Mano Artumoje! Tokiu būdu tu rengiesi Meilės pilnatvei.

Kad tu žinotum, koks džiaugsmas yra čia, danguje, būtent dėl tų draugystės momentų, kuriuos tu Man leidi patirti su tavimi! Meilės ugnis tavo širdyje vis labiau įsiliepsnoja; ir ne tik tavo širdyje, bet ir kitų širdyse. Netrukus visa žemė bus visiškai perkeista, atnaujinta, pasirengusi Mane priimti, pasirengusi Mano Sugrįžimui. Ačiū už tai, kad esate tas kanalas, kuris Man leidžia vis labiau pasiekti daugelį širdžių. Myliu tave švelniai.“

Vasario 4 d., 2 val. 50 min.

6. – Naujojo Pasaulio bendravimas su Dangumi.

„Mano mažutėli, neleisk pasaulio reikalams taip tave nuliūdinti, kad taptumei neramus. Nors dar esi pasaulyje, nebūk jo dalis. Būk jau Naujajame Pasaulyje, kuris nuolat bendrauja su dangumi, su Šventaisiais, Šventosiomis ir su Angelais. Būk Mano Švč. Motinos globojamas. Teikvėpia tave be perstojo Šventoji Dvasia, būk nuolatos glaudžiai susivienijęs su Mano Širdimi. Mūsų draugystė yra tokia, kad širdis, kuri plaka tavyje ir daugelyje kitų, yra Mano Širdis. Viskas nuolat vyksta palankaus, gailėstingo ir Meilės sklidino Tėvo akyse. Štai Naujasis pasaulis, kuriame tu esi, ir kelias į jį įžengti yra tas, kaip tau sakiau: tas, kuris veda tavo esybės gelmėn. Pirmiausia tavo misija vyksta neregimybėje, bendravimu su Šventaisiais, Šventosiomis, su Angelais, pas kuriuos Tėvas tave siunčia, kai nori, veiklai patogiausiu arba Jo paties parinktu momentu. Tik Jis yra Šeimininkas, ir Jo valia yra žemėje, kaip Danguje, Jo Karalystė ateina, Jo Vardas yra Šventas.

Kai misija, kuri vyksta neregimai, yra baigta (didžioji misija, tikroji, būtent ta, kuri vyksta neregimybėje), Tėvas paveda mažąsias misijas asmenims, kurie jas atlieka Šventosios Dvasios tiesiogiai vadovaujami. Asmuo tiksliai net nežino, ką daro, nes neturi plano, ir dėl to jo žmogiškos jėgos nepasireiškia, kaip ir tau, kai tu esi panaudojamas rašymui. Kitais atvejais galbūt reikia kalbėti arba padaryti ką nors konkretaus vienam ar keliems asmenims. Tačiau viskas turi būti daroma su Meile ir tobuliausiu paklusnumu Šventajai Dvasiai, po ilgų maldų, adoracijos, draugystės su Manimi ir tvarkingai einant sakramentų, ypač Susitaikinimo Sakramento ir Eucharistijos.

Šiame Naujajame Pasaulyje esama misijų visiems, kiekviena jų yra labai vertinga; tačiau niekas nėra įpareigojamas jėga. Pritarimas turi būti laisvas, spontaniškas ir be triukšmo. Tegu „taip“, kuri duodate, būna tikras „taip“, o „ne“ – tikras „ne“. Nutarimas, kaip ir veiksmai, tegu atitinka tą jūsų pasirinkimą, kuris turi kilti iš jūsų „taip“, o ne iš pasaulio mąstysenos, iš įpratimo ar jūsų prisirišimo prie pasaulio dalykų.

Laimingi esate jūs, kurie jau esate tame Naujajame Pasaulyje, kuris yra Meilės pilnatvė! Dabar, kai jau tai atskleidėte, kai žinote, kad jis yra, galite jame pasilikti, galite ir pasitraukti. Pasirinkti turite jūs. Arba viena, arba kita, tik ne viena ir kita. Durys atviros. Meilė laukia jūsų atviromis rankomis ir širdimi, kad ir jūs galėtumėte tapti kupini Meilės.

Meilė jus myli ir jūs tampate Meile. Myliu jus švelniai, švelniai myliu tave.“

7. – Kančia Mano misiją padaro vaisingą.

Viešpatie Jėzau, noriu Tau pasakyti, kaip man sunku sutikti, kad būtų išleista knyga „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“, ir pavedu Tau visas savo abejones ir baimes. Jaučiuosi silpnas, mažas ir sužeidžiamas. Aukoju Tau tą kančią ir jungiu su Tavąja, mano ir mano brolių, ypač tu, kurie dabar žūsta ir šiandien mirs, išgryninimui. Dėkoju, kad klausei ir išklausai mano maldą. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, kad tu žinotum, kokia vertinga yra kančia, norint giliau įsiskverbti į Meilę! Kančios pavirsta malonėmis ir palaima, kai būna priimtos ir paaukotos Tėvui vienybėje su Manimi. Palaimintas tu, kad kenti prieš išeinant tai knygai. Priimta ir paaukota kančia padaro vaisingą tai, ką ši knyga padarys skaitytojų širdyse. Suprask, kad Mano didžioji kančia Alyvų Darželio agonijoje padarė vaisingą mano misiją ir Mano mirtį. Taip, mano misiją vaisingą turite padaryti savo kentėjimais, tad argi nėra normalu, kad tavo kančia padaro vaisingą tavo misiją?

Mokiniai nėra didesni už Mokytoją. Jie turi savo širdimi sutikti eiti tuo keliu, kuriuo Aš ėjau. Jie negali būti viena su Manimi, jei neima savo kryžiaus ir neseka paskui Mane. Tačiau jų didelis laimėjimas tas, kad jie yra Mano atpirkti. Kaskart, pajutę kančios sunkumą, gali jį Man pavesti ir pajusti, kad Mano jungas yra lengvas.

Ir toliau perdavinėk Man savo kančias, vos tik jas pajutęs. Visada pastebėsi Mano Artumą, kuri palengvins tavo naštą. Nepamiršk, kad niekada nebūni vienas. Aš nuolat esu su tavimi. Mes abu parašėme tą knygą: „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“, ir drauge iškentėsime vargus, bet visada drauge išgyvensime ir „džiaugsmus“, kurių tau atneš šis tomas, o pats didžiausias džiaugsmas tau bus mūsų glaudi draugystė, kuri leis tau tapti Meile.

Švelniai myliu tave.“

Vasario 9 d., 4 val. 55 min.

8. – Viskas Jam, viskas tau, viskas kitiems.

Viešpatie Jėzau, noriu Tau pavesti rašini, kurį mane paprašė parašyti apie „viskas visiems“. Tu pažįsti mano nesugebėjimą, mano ribotumą ir silpnumą. Pasitikiu tik Tavo Visagalybe. Visiškai atsiduodu į Tavo rankas ir remiuosi tik Tavimi. Noriu totaliai Tavęs klausyti. Ačiū, kad supratai ir išklausai mano maldą.

„Mano mažutėli, štai pagrindinė taisyklė, kurios tau nevalia pamiršti. Gera norėti būti visiems viskuo, bet prieš norėdamas duoti kitiems, pats turi būti, nes negali duoti daugiau, nei tu pats esi.

Jei nesi tikėjimo žmogus, kaip gali sužadinti tikėjimą kitame?

Jei nesi pilnas vilties, kaip gali ją perduoti kitiems?

Jei nesi sklidinas Meilės, kaip gali ją perduoti?

Kadangi gali duoti tik tai, kuo pats esi, prieš duodamas, turi pats tuo būti. O kaip gali būti tuo, ką norėsi duoti? Aš pavartoju žodį „būti“, o ne „mokėti“, skirtumas yra esminis. Pats gali išmokti daugelio dalykų. Dievas tau duoda tokią galimybę dėl tų talentų, kuriuos esi gavęs.

Dėl tavo buvimo – jau kiti dalykai. Vienintelė galimybė tau, tik duoti savo „taip“, kad Kūrėjas tave perkeistų. Priimdamas tai, ką Tėvas tau yra davęs ir duoda tiesiogiai per draugystės su Švč. Trejybės momentus, per kitus ar per išgyvenamus įvykius, tu tampi nauja būtybe, visiškai laisva didžiąja Dievo vaikų laisve.

Ir tik tada, kai būsi visiškai atsiplėšęs nuo pasaulio mąstymo būdo, tau bus duota būti visiškai savimi, bus duota atskleisti tavo pirmąsias, Tėvo sukurtą ir visiškai į Jo rankas grąžintą gražumą.

Tau esant visiškai Jo rankose, Jis tau leidžia būti visiškai savimi ir tu gali atsiduoti kitiems. Kitais žodžiais: viskas Jam, viskas tau, viskas kitiems.

Kadangi tu negali matyti ateities, kad gerai išgyventum dabartį ir įsitikintum tuo, ko tave mokau, pažvelk į savo praeitį ir pamatysi, kad kaskart, kai sutikai daugiau duoti Dievui, tu daugiau davei pats sau ir galėjai daugiau duoti kitiems.

Kai atsiduodi Meilei, tu tampi Meile, perduodi Meilę.
Švelniai myliu tave.“

Vasario 16 d., 4 val. 05 min.

9. – Neieškok kito mokytojo.

Viešpatie Jėzau, noriu Tau pateikti T. klausimą dėl to, ko Tu lauki iš jos. Klausau Tavęs. Dėkoju, kad išgirdai ir išklausai mano maldą. Myliu Tave.

„Mažoji Mano Širdies T., atėik į mano glėbį, jau daug laiko tavęs laikiu, norėdamas tave atsivesti arčiau Savęs. Mano Širdis dega Meile tau. Esu labai laimingas matydamas, kad tu sutinki su savo mažumu, trapumu, silpnumu, sužeidžiamumu ir bejėgiškumu. Ir tik taip galiu tavo širdį priglausti prie Savo Širdies ir užlieti tave Savo Meilės Ugnies banga. Mažasis Mano Širdies perle, drauge įženkime į Naująjį Pasaulį, į Naująją Bažnyčią. Neieškok kito mokytojo. Tik Aš esu absoliutus Mokytojas, galintis nuvesti tave ten, kur tu nori eiti, kad atsilieptum į pašaukimą, kurį Aš pats įdėjau į tavo širdį.

Atsakymą, kurio ieškai, rasi tik savyje pačioje, ilgais draugystės su Manimi momentais. Ne savo darbais atsiliėpi į Mano šaukimą, bet buvimu. Tavo esybė, Meilės sumodeliuota, kad taptų Meile, gali būti realizuota tik Meile.

Tu esi davusi daug „taip“, Tėvas reikalauja dar kitų, kad baigtų daryti iš tavęs Meilės šedevrą. Negaišk laiko žvalgydamasi ir klausinėdama. Įsmeik žvilgsnį į Tėvą, kontempliuok Jo Gerumą, Gailestingumą ir Jo Meilę. Nesistenk būti verta ar įsigyti nuopelnų. Tai neįmanoma, nes niekada, nebūsi verta tos Meilės, niekada nenusipelnysi tokios tobulos Meilės.

Priimk, priimk, priimk Jo Gerumą, Gailestingumą ir Meilę, nes Jis nori, kad taip būtų. Mažasis Mano Širdies perle, patikėk man savo našta, pavargai ją nešdama, leisk Man pasiimti ją ant Mano pečių ir perduoti ją Tėvui. Būk laisva. Meilė padaro tave laisvą.

Palaiminta tu, Mano Širdies mažasis perle, leiskis vedama į laisvės kelią, kad taip taptum Meile. Su Manimi tu tampi Meile. Ko dar nori?

Tu tampi Meile. Myliu tave beprotiškai.“

Vasario 19 d., 3 val. 00 min.

10. – Tavo tikroji misija yra Meilė.

„Mano mažutėli, vis labiau Manęs klausyk, pastebėsi, kad visada esu arti tavęs. Tavo mintys bus vis labiau Mano įkvepiamos. Noriu, kad visas būtum Mano. Jei tu visas esi mano, tau nereikia niekuo rūpintis, nes Aš tave nešu, įkvepiu, vedu, tau vadovauju, pagaliau ir veikiu per tave.

Taigi dabar tavyje vyksta didelis perkeitimas, kurį šiek tiek suvoki, bet ar žinai, ar nežinai, nesvarbu. Svarbu, kad leidiesi perkeičiamas, kad vis man kartoji savo sutikimą, kad vis labiau prisipažįsti esąs mažas ir vis labiau Mano mylimas.

Kai Meilė gali laisvai veikti, ji viskuo pasirūpina. Ji imasi atsakomybės už asmenį, perkeičia jį, ir jis pasidaro panašus į ją. Kai Meilės atvaizdas gerai įsispaudžia asmenyje, tai persiduoda regimai ir neregimai daugeliui asmenų, ir jie skatinami duoti savo sutikimą būti perkeičiami į Meilę. Tas procesas vyks, kol visa žemė bus visiškai perkeista. Labai svarbu, kad misija ar misijos, kurios jums yra pavestos regimai, labiau realizuotųsi tuo, kuo tas asmuo yra kūrinys ir Meilės paveikslas, o ne tuo, ką jis kalba arba daro.

Štai jūsų misija, tavo misija. Ar tai liečia skaitytojus ar skaitytojas, ar tą mažą komisyonierių, kuriuo tu esi, nesvarbu, jus visus myli ta pati Meilė, kad jūs patys taptumėte Meile.

Vasario 20 d., 3 val. 45 min.

11. – Nauja esybė kuriasi tavyje. (Tavyje gimsta nauja esybė)

Tėve, noriu Tau padėkoti už didžią ramybę ir džiaugsmą, kuri, realizuojant knygą „Manujų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“, jaučiu dar prieš galutinį spausdinimą.

Nors esu ją skaitęs dešimt ar penkiolika kartų, ji man atrodo vis nauja, ir man regis, jog pirmą kartą atrandu jos turinio turtingumą.

Antra vertus, man atrodo, kad esu mažai pasikeitęs darbo ir reikalų atžvilgiu, dar būnu labai susirūpinęs, kai neketinu melstis, rašyti ar vėl iš naujo skaityti.

Dėkoju Tau už gerą žinią, visiškai nenumatytą, kurią gavau vakar dėl tų dviejų sandėrių.

Dėkoju, kad rūpiniesi mano reikalais ir man tai įrodai. Pavaduok Tu mano silpnumą, mano tikėjimo stygių, ir mano prisirišimus, kurių negaliu palikti.

Dėkoju, kad klausai ir išklausai mano maldą. Myliu tave.

„Mano Širdies vaikelai, kad tu žinotum, kaip džiaugiuosi, galėdamas padėti tavo silpnumui. Ir kad žinotum, kaip visos situacijos ir rūpesčiai yra Mano kontroliuojami, tau nuolat prašant, atsiduodant ir sutinkant. Esi gerame kelyje, kuris tave veda į Meilės pilnatvę. Turi išmokti priimti ir įgyvendinti savyje tą naują esybę, kuri tavyje gimsta.

Žiūrėk, kiek laiko reikia, kad kūdikis taptų suaugusiu žmogumi, ar kiek laiko reikia medžiui užaugti. O kaip daug daugiau laiko reikia, kad jis užaugtų geros kokybės; kad būtų tvirtas ir galėtų atsispirti blogiems orams. Turi džiaugtis ir neliūdėti dėl laiko, kurio tau reikia, kad taptum Meile. Juo laikas ilgesnis, juo pasidarysi stipresnis ir galėsi grumtis su audromis.

Kad išgyventumėte tą perkeitimą, kuris jus nuves į Naują Bažnyčią ir Naują Visuomenę, turite būti geros kokybės, kad galėtumėte išsilaikyti. Tam reikia daug laiko. Negaiškite laiko žvalgydamiesi į tai, ko jums trūksta, geriau pažiūrėkite, ką Aš jau esu padaręs ir dabar darau tavyje, aplink tave ir per tave.

Mano mylimas vaike, būk pilnas malonių ir Meilės, duok laikui galią įtvirtinti jas tavyje. Jūs tampate, tu tampi Meile. Priimk, priimk, priimk Mano Meilę.

Mano mažutėli, Aš myliu tave. Tavo Tėvas.“

Vasario 21 d., 3 val. 35 min.

12. – Kaip Danguje, taip ir žemėje.

„Mano mažutėli, tu tampi Meile. Tegu tau vadovauja tavo širdis, tik ji viena gali nuolat bendrauti su Meile. Tavo galios privalo tarnauti širdžiai, ne atvirksčiai. Esi Meilės sukurtas, kad taptum viena su Ja. Tavo širdis yra jungiklis. Taigi tau reikia mokytis gyventi tame lygmenyje, o to išmoksti, kai būni vienas su Manimi savo būties gelmėje. Juo ištikimiau eini tuo keliu, juo labiau savas jis tau tampa, juo lengviau tau būna eiti ir juo daugiau jauti savyje Ramybės, Džiaugsmo ir Meilės.

Tas draugiškas santykis jungia tave su Švč. Trejybe, su Mano Švč. Motina, kuri yra ir tavo Motina, su visu dangaus Šventųjų dvaru, su visais Angelais ir visais šventaisiais, dabar gyvenančiais žemėje, pradėdant Jonu Pauliumi II.

Štai didelė graži šeima, kuriai ir tu priklausai. Toje šeimoje vienybė yra tobula, džiaugsmas totalus, ramybė visiška. Meilė nuolat atsinaujina Ugnies Meilės Ugnimi. Visi vieni kitiems tarnauja ir kartu nuolat tarnauja begalei Tėvo misijų, kurias Jis paveda visiems ir kiekvienam, kad daugybę širdžių galėtų pasiekti kvietimas ir įkvėpimas prisidėti prie tos didžiosios Šventųjų bendravimo šeimos.

Kadangi Dangūs yra atverti, susisiekimas yra lengvas. Todėl visi, kurie sutinka būti Meilės perkeisti, vien dėl jų sutikimo gali tapti misionieriais be jokių sienų.

Palaiminti jūs, kurie, dar tebegyvendami žemėje, jau priklausote tai gražiai ir didelei Dangaus šeimai. Taip įvyksta Tėvo Valia, kaip Danguje, taip ir žemėje.

Tas mokymas širdies lygmeniu ir su grynų tikėjimu padeda jums suprasti šių ilgų bendrystės su Meile momentų reikšmę ir trumpo sakinuko: „Kadangi Meile tave myli, tu tampi Meile“ prasmę.

Štai, ką padaro Meilė, kai ji priimama ir jai leidžiama laisvai veikti. Mūsų Šeima tampa tavo Šeima. Jūs tampate Meile. Tu tampi Meile.

Švelniai myliu jus. Švelniai myliu tave.“

Vasario 22 d., 2 val. 40 min.

13. – Aš esu tavo saugumas.

Viešpatie Jėzau, noriu Tau pasakyti apie jausmus, kurie mane apėdė šiuo metu prieš išeinant knygai „Manujų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“. Tokiai misijai jaučiuosi per mažas, silpnas ir nusidėjėlis; taip pat bijau, kad išdaviau tas paslaptis, atskleidžiau dalykus, kurie turėtų būti slapti.

Ateik man padėti. Ačiū, kad klausei mano skurdžios maldos ir ją išklausai. Myliu tave.

„Mano mažutėli, ateik į Mano glėbį. Aš esu tavo saugumas. Priimk tuos nesaugumo jausmus, kurie dabar tave užvaldė, jie yra reikalingi, kad išsaugotum savo nusižeminimą, visiškai atsiduotum į Mano rankas.

Tu tarei savo „taip“ ir leidaisi nuvedamas pas Tėvą. Dabar turi tarti savo „taip“ ir išgyventi tuos nesaugumo jausmus, kurie padeda nedaryti jokių kliūčių Tėvo Valiai.

Priimdamas tuos nesaugumo jausmus, priimk ir Jo Meilę, nes šiuo momentu tave užvaldanti Meilė yra daug galingesnė už tuos nesaugumus. Jis (Tėvas) juos atitolina. O juos atitolindamas, leidžia tau žengti dar vieną žingsnį toliau tame didžiajame perėjime, kuris tave veda į Meilę.

Skirk laiko gerai įsitvirtinti tavyje gyvenančiai Meilei. Taip tu tampi Meile. Myliu tave švelniai.“

Dėkoju, nes jau nebejaučiu tų netikrumo jausmų, kurie buvo mane užvaldę. Ačiū, Viešpatie Jėzau.

Vasario 24 d., 3 val. 35 min.

14. – Pasirengusi širdis gauna atsakymą.

Viešpatie Jėzau, noriu tau pasakyti apie kreipimąsi, kuriam nepritariau. Kaip turiu elgtis, kai gaunu prašymą būti tarpininku ir perdavinėti Viešpaties atsakymus; aš noriu tarnauti Tau. Bijau būti užgrobtas ir atitolintas nuo Tavęs.

Ateik, apšviesk mane ir pavadovauk, Ačiū, kad išklausai mano vargšę maldą. Myliu Tave

„Mano mažutėli, tu pats niekam negali padėti. O Tėvas per tave gali padaryti didžių dalykų. Charizmos, kurių tau duoda, yra ne tau. Nors kartais ir tu gali jomis pasinaudoti.

Svarbu, kad tu melstumeis nuolatos ir galėtum, atskirti, ar tas asmuo tau yra Viešpaties siųstas, ar pats sugalvojo ateiti, ar Priešas jį tau siunčia, kad jis tave užgrobtų ir sutrukdytų klausytis Tėvo ir veikti pagal Šventosios Dvasios įkvėpimą.

Tu turi elgtis, kaip tau buvo nurodyta 1997 sausio 6 ir pakartota šio tomo 2 nr. Svarbiausia būti tikrai nusiteikusiai gauti atsakymą tiek viena, tiek kita prasme. Negali pulti nuo vieno kraštutinumo į kitą, vadinasi, atsisakinėti, kad tavęs netrukdytų, arba leisti užgrobiama asmenims, kurie tau gaišintų laiką.

Nuolat būdama laisva ir atidi, tavo širdis gali apčiuopti tau įkvėptą atsakymą. Kai jungtis truks pakankamai laiko, nutarimas bus aiškus.

Jūs gyvenate epochoje, kurioje Meilė gali laisvai cirkuliuoti per jus ir pasiekti kitus asmenis „pirmiausia, žinoma, neregimai“. Tačiau turite turėti ir regimų patirčių dėl įvairių priežasčių:

Kad padidintumėte savo didžiadvasiškumą.
Kad patikrintumėte, ar leidžiate per jus pasireikšti Meilei.
Kad būtumėte Dievo veikimo liudytojai.
Kad pripažintumėte savo nepajėgumą ir ribotumą.
Kad nuolat prašytumėte Dievo pagalbos.
Kad pristatytumėte Dievui tą asmenį.
Kad pagarbintumėte Dievą Jo įvykdytu perkeitimu.

Būtų galima pridurti dar daug kitų priežasčių, bet šios yra pagrindinės, kurias turi prisiminti, kad neįtum veikti per skubiai.

Taip, turi atsakyti tave pašaukus, kad asmuo galėtų suformuluoti savo prašymą. Paskui veik pagal savo įkvėpimą. Leisk tiems įvykiams tave perkeisti.

Tu tampi Meile. Myliu tave švelniai.“

Vasario 25 d., 5 val. 10 min.

15. – Laimingi tie skaitytojai, kurie gauna malonių!

Viešpatie Jėzau, Noriu Tau padėkoti, Tave pagarbinti ir paaukoti du gražius liudijimus, kuriuos gavau iš dviejų pašvęstųjų skaitytojų, dar prieš pasirodant knygai „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“. Jos abi man pasakė, kad skaitydamos pasijuto perkeistos Tavo Meile ir pripildytos didelės ramybės bei didelio džiaugsmo. Taip pat surado puikų, niekada anksčiau nepatirtą būdą „susivienyti su Jėzumi“ .

Dėkoju, kad dar kartą leidai man būti Tavo veikimo liudininku. Ačiū už tas dovanas, kurias teiki mums, ačiū už tokią didelę Meilę. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, ir toliau pristatinėk Man komentarus apie tą knygą, nes jie ne tavo, o Mano, ir skirti Tėvo garbei. Taip daryk ir tada, kai tie komentarai bus ne visai pagiriamieji ar net priešiški.

Atsimink, kad esi tik įrankis Tėvo rankose, kaip plaktukas dailidės rankoje. Palaimintas esi, būdamas tuo įrankiu! Palaiminti skaitytojai, kurie gauna ir gaus malonių, kurias Tėvas išlieja visiems be išimčių. Tačiau tie, kurie atsisako atverti savo širdis, naudos iš tų malonių negaus.

Visi kartu palengva einame į naująją Bažnyčią, į Naująją Visuomenę, kad gyventume Meile, kurią Tėvas nori dovanoti visiems savo žemės vaikams, idant jie gyventų labai draugiškai. Dėkokime Jam drauge už tai, kas vyksta visų Jo vaikų labai ir Jo paties garbei. Ačiū, Tėve, kad dar kartą davei savo mažutėliams to, ko neduodi didiesiems. Ačiū, Tėve, kad savo mažutėliams apreiški tai, ką slepi nuo šio pasaulio išdidžiųjų.

„Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“ skaitytojai ir skaitytojos, jūs tampate Meile. Tu tampi Meile.

Myliu jus beprotiškai. Beprotiškai myliu tave.“

Kovo 6 d., 5 val. 50 min.

16. – Esate Mano mokykloje.

Viešpatie Jėzau, noriu tau padėkoti už darbo grupę, kuria pasinaudojai ruošdamas „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“ knygą. Ramybė ir meilė viešpatavo kiekviename susirinkime. Mačiau ir Tave veikiantį. Man patvirtinai įkvėpimų tikrumą.

Kai kuriam nors dalyviui būdavo sunku sutikti su kokia nors išreikšta nuomone, visada atsirasdavo kitas, kuris galėtų patvirtinti tos nuomonės vertę, ir aš net neturėdavau įsikišti. Tie pasikeitimai nuomonėmis visada vykdavo labai giedrai. Ačiū, Viešpatie Jėzau, kad leidai man dar kartą būti Tavo veikimo liudininku. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, tu galėjai matyti, kaip viskas pasidaro lengva ir malonu, kai vienas žmogus arba grupė leidžia Man vadovauti; kai širdys yra pasirengusios eiti kryptimi, kurią joms nurodau, nors tai ir yra priešinga tam, prie ko asmuo jau yra pripratęs.

Jūs tikrai esate mano mokykloje, kad pasirengtumėte gyventi toje naujoje Visuomenėje ir naujoje Bažnyčioje. Jūs esate Meilės mokykloje. Jūs esate liudininkai to, ką padaro Meilė, kai jai duodama laisvė, kai ji gali išreikšti save be ribų, be taisyklių, be iš anksto susidarytų nuomonių.

Tas naujas veikimo būdas, kurio pamatas yra Meilė, iš kiekvieno grupės nario reikalauja didelio išsižadėjimo, atsisakymo ir nusižeminimo dvasios. Tačiau vaisių duoda šimteriopą. Sukelia begalinį džiaugsmą, visišką ramybę ir gali daug nuveikti trumpu laiku.

Palaiminti jūs, galėdami patirti, ką padaro Meilė, kai būna priimta, ir kai jai duodama visiška laisvė veikti.

Jūs tampate Meile. Tu tampi Meile Jūs esate švelniai ir beprotiškai mylimi, Taip Aš myliu jus, taip myliu tave.“

Kovo 8 d., 5 val. 40 min.

17. – Viskas priklauso Man.

„Mano mažutėli, būk ramus dėl artėjančio knygos pasirodymo. Juk Aš raginau tave rašyti. Aš rūpinuosi ir jos išleidimu. Taip pat Aš pasirūpinsiu jos platinimu. Visada Aš įkvepiu ją skaityti arba neskaityti. Aš siūsiu malones ją skaitantiems, kad jie duotų savo sutikimą, pripažintų savo mažumą ir priimtų Mano Meilę.

Atiduok man savo rūpesčius dėl to reikalo. Jie tau nepriklauso, kaip nepriklauso ir tos knygos komentarai.

Viskas ateina iš Manęs. Viskas Man priklauso. Viskas turi sugrįžti pas Mane. Tu priimk Mano Meilę ir liudyk mano veikimą.

Myliu tave švelniai.“

Vasario 10 d., 4 val. 55 min.

18. – Laikas spaudžia... Tapkite Meile.

„Mano mažutėli, tu Man, tavo Dievui, esi vertingas įrankis. Kalbėdamas tavo širdžiai, kalbu ir daugeliui širdžių. Pirmiausia tai vyksta neregimai, tau nesuvokiant. Tai, ką tau liepiu rašyti, neregimai įdedu į daugelį širdžių. Tas pat įvyksta, kai tu ir vėl skaitai, leisdamasis perkeičiamas.

Lygiai taip vyksta ir su tais, kurie tai skaito tikėdami, pripažindami savo mažumą, leisdamiesi mylimi, duodami savo sutikimą juos perkeisti, kad taptų Meile. Savo mažumą suvokiančios širdys ir per nuotolį jaučiasi mylimos ir duoda sutikimą jas perkeisti, paversti Meile.

Laikas spaudžia. Tėvas spartina pasirengimą mano didžiajam Sugrįžimui. Tai, ką Jis daro tavyje ir per tave, yra tik viena priemonių širdims pasiekti. Palaimintas tu, palaiminti skaitytojai, kurie leidžiasi perkeičiami, idant taptų įrankiu, tokiu svarbiu Tėvo Meilės planui. Kai vienas tampa Meile, drauge Meile tampa ir daugybė širdžių.

Priimkite Meilę, tapkite Meile, skleiskite Meilę.

Mano širdis dega Meile jums. Jūsų širdis degina Mano Meilė – Ugnis. Ir per nuotolį daugybė širdžių užsidega Mano Meilės – Ugnies ugnimi.

Švelniai ir beprotiškai jus myliu. Myliu tave.“

19. – Dovanuju Tėvui tavo maldą.

Ačiū, Viešpatie Jėzau, už Tavo brangius pamokymus, ypač už paskutinį, kovo 10 dienos, ir už patirtį, kurią leidai išgyventi, kai iš naujo skaičiau senuosius tekstus, kiekvieną frazę paversdamas malda ne tik už save, bet ir už visą pasaulį, kad visos širdys neregimai atsivertų tam, kas parašyta, o ypač širdys tu, kurie šiuos tekstus skaito ir skaitys. Ačiū už tuos naujus vilties pilnus kelius, kurie mane pripildo laimės. Tegu taip būna ir visiems skaitytojams dabar ir ateityje. Ačiū, kad klausai ir išklausai mano maldą.

„Mano mažutėli, priimu tavo maldą ir padovanuju ją Tėvui. Tai, ko tu teiraujiesi, jau pradeda vykti kai kuriose širdyse. Kad tu žinotum, kas atsitinka, kai tais tekstais meldžiamasi taip, kaip tu esi pradėjęs! Nenorėtumėte daryti nieko kito, nes tai, kas vyksta, yra taip įspūdinga.

Ši patirtis leidžia tau išvelgti, kas gali būti per tave realizuota, bet tik tada, kai tavyje bus gerai įtvirtinta. Kaip matai, tie dalykai labai pranoksta visa, ką tu gali suvokti iš įsivaizduoti. Negali tuo puikuotis, nes ne tu čia veiki, tik Aš veikiu tavyje ir per tave.

Ir toliau skaityk, tuos skaitymus paversdama malda už visas pasaulio širdis. Tu po truputį tampi Meile, vadinasi, geresniu įrankiu leisti praeiti Meilei. Tavo širdis vis labiau užsidega Mano Meilės – Ugnies Ugnimi.

Myliu tave beprotiškai ir švelniai.“

Kovo 14 d., 3 val. 15 min.

20. – Tėvo kūrybos bendrininkas.

„Mano mažutėli, vis noriu kalbėti tavo širdyje. Ji nuolat plečiasi ir darosi vis labiau nusiteikusi priimti Mano Meilę ir ją dovanoti. Tai ilgas procesas, jam reikia laiko, daug laiko, ir nuolat vis duodamų tavo „taip“. Tai tikrai Tėvo darbas – perkurti tavo esybę, kaip perkuria savo kūriniją. Tu turi sielą, širdį, dvasią, protą ir kūną.

Didelė Tėvo tau duota laisvė leidžia tau arba dalyvauti Jo kūryboje, arba kenkti Jo Meilės planui.

Tuo, ką Tėvas tau leidžia nuveikti, tu prisidedi prie Jo kūrinijos dailinimo, o jei atsisakai, prisidedi prie jos bjaurojimo. Suprask, kad kiekvienas šioje žemėje gyvenantis žmogus, atsiliepęs į Tėvo kvietimą, yra šaukiamas dailinti kūriniją. Deja, ne visi Jam atsiliepia ir nuo to nuolatinio kvietimo pabėga, paklausę pasaulio, tamsos pasaulio, šaukimo.

Tėvas ruošia didžiulę armiją kovai su piktojo jėgomis, kad jas visiškai sunaikintų Meile. Tu tai darai būdamas klusnus ir rašydamas, ką įdedu į tavo širdį. Tą patį daro arba darys ir skaitytojai, skaitydami pamaldžiai bei priimdami malonę ir Meilę, kad toji Meilė būtų įlieta į visas pasaulio širdis.

Laikas spaudžia, leiskitės uždegami Mano Meile, kad visa žemė užsiliepsnotų.

Palaiminti esate visi, išrinkti tokiai didingai misijai – pakeisti žemės veidą ir padaryti ją Meilės žeme pagal Tėvo planą.

Jūs tampate Meile. Myliu jus švelniai.

Švelniai myliu tave.“

Kovo 16 d., 5 val. 50 min.

21. – Melskis už pasaulį.

„Mano mažutėli, kad tu žinotum, kas vyksta tavyje, kai tu Mano Artumoje nusileidi į savo būties gelmes. Jei tu žinotum, ką padarau tavyje ir koku būdu pasinaudoju tavimi, kad neregimai pasiekčiau širdis, tu suprastum, jog tie privilegijuotieji momentai yra nepaprastai brangūs. Kad tu žinotum, ką

įvykdau širdyse, kai tu rašai ir skaitai meldamas mane už pasaulį! Kiekvieną kartą malonių lietaus srovės krinta į aibę širdžių.

Širdys, buvusios užsivėrusios... atsiveria priimti malonei.

Asmenys, apimti didžiausio nusivylimo... atranda naują viltį.

Asmenys, išgyvenantys tikriausią nerimą... atskleidžia naują ramybę ir giedrumą.

Asmenys, kupini neapykantos ir smurto... pastebi, kad juose esama meilės ir švelnumo.

Asmenys, negalėję susitaikyti su savimi... pamato, kad yra vertingi savo Dievui ir Kūrėjui.

Asmenys, niekada nepažinę tikrosios Meilės, pirmą kartą savo širdimi pajunta, kad yra mylimi.

Dar ilgai galėčiau tęsti sąrašą to, ką padaro Meilė, kai ją priima širdis, atvira sutarimui, pasirengusi tarpininkauti, kad būtų gražinta pasauliui tai, ką ji pati yra gavusi.

Štai, ką padaro priimta Meilė. Štai tavo misija. Tai tikroji kiekvieno šios žemės vaiko misija*. Taip žemės veidas bus visiškai atnaujintas ir jūs įžengsite į tą naująją žemę ir į naująją Bažnyčią.

Priimdami Meilę, jūs tampate Meile, skleidžiate Meilę. Švelniai myliu jus. Švelniai myliu tave.“

Kovo 17 d., 2 val. 00 min.

22. – Mažas paliegęs viščiukais sudraskytais sparneliais.

Viešpatie Jėzau, nežinau, kaip Tau padėkoti už didžiojo širdžių perkeitimo liudijimą, kurį man leidai vakar išgirsti. Tai, ką Tu padarai širdyse knygos „Manujų laimei, Mano išrinktieji Jėzus“ tekstais, pranoksta visa, ką galėčiau įsivaizduoti. Dėkoju, kad leidi man būti Tavo veikimo liudininku.

Tau pavedu dvi intencijas, kurias vienas asmuo prašė Tau perduoti, vieną už ją, kitą už jos draugą.

Taip pat į Tavo gailestingąją Širdį sudedu vakarykštį elgesį dėl tam tikrų darbo situacijų, kurios man dar šiandien rūpi, ir savo tikėjimo stygių, gavus tiek daug malonių. Siųsk savo šventuosius Angelus, kad šituos „ne“ paverstų Meilei „taip“.

Dėkoju už didį Tavo gailestingumą. Dėkoju, kad išgirdai ir išklausei mano vargšę maldą. Pasitikiu Tavimi ir myliu Tave.

„Mano mažutėli, priimu tavo silpnumą, tavo trapumą ir sužeidžiamumą kartu su kančiomis, kurios tai lydi. Priedu jas prie Savųjų. Sudedu jas į savo šventas Žaizdas kaip puokštę rožių, kurių kvapu gali gėrėtis, sutikdamas per tuos vargus išgyventi savyje didelį džiaugsmą. Tikras ir vienintelis sprendimas yra gyventi vis labiau susitelkus savyje. Tu esi kaip mažas paliegęs viščiukas sudraskytais sparneliais. Tu saugus savo lizde, po šiltais savo motinos sparnais, bet labai sužeidžiamas išorėje, kai turi užimti savo vietą tarp kitų. Po Motinos sparnais atgauti savo jėgas, ir netrukus vidiniai tiek sustiprėsi, kad galėsi gyventi ir išorėje.

Kadangi išgyveni savo esybės perkeitimą, kad taptum Meile, ta nauja esybė atgauna jėgas ilgais draugystės su Manimi momentais. Ir tada tu galėsi grumtis su išorės problemomis, išsaugodamas savo didįjį džiūgavimą.

Priimu tavo prašymus ir pateikiu Tėvui. Būk ramus. Visas tas situacijas tvirtai laikau rankose, ir jūs vis labiau galėsite liudyti mano veikimą. Kai man pristatote savo troškimus, Aš pradėdau dirbti.

Leisdamas Man tave perkeisti, tu vis labiau įsiskverbi į Dievo Širdį. O Dievas, veikęs tavyje, vis labiau veikia per tave. Ir taip Dievo garbei per naujas širdis, Meilės pilnas širdis, kuriasi nauja Meilės pilna žemė.

Myliu jus švelniai. Švelniai myliu tave.“

Kovo 19 d.. 5 val. 50 min. (šventasis Juozapas)

23. – Tame didžiame perėjime aprūpins Tėvas.

* Žodis „vaikas“ taikomas kiekvienam Dievo vaikui, vadinasi, kiekvienam žmogui, gyvenančiam šioje žemėje.

Viešpatie Jėzau, dar kartą pateikiu Tau visus rūpesčius dėl reikalų, kurių man nepavyksta atsikratyti ir kurie man trukdo glaudžiai bendrauti su Tavimi. Gerasis Šventasis Juozapai, Tu rūpinaisi Marija ir Jėzumi. Tavo šventės proga prašau mane užtarti, kad gaučiau gerų įkvėpimų ir gerų patarėjų, kurie man padėtų teisingai veikti teisingu momentu, vien tik stengiantis atitikti Tėvo norus.

Ačiū, kad klausei mano maldos ir ją išklausai. Myliu Tave.

„Leandrai, Tėvo ir Jėzaus mylimas vaikelis, išgirdau tavo prašymą ir tave užtariu. Svarbu, kad tu žinotum, jog žemėje sutinkami sunkumai nereiškia, kad Dievas tave apleido. Atvirkuščiai. Pažiūrėk, su kokiais sunkumais Marijai ir man teko susidurti, nors Jėzus nuolat buvo su mumis.

Pažiūrėk, kiek sunkumų pačiam Jėzui reikėjo išgyventi. Pažiūrėk į visų Šventųjų vargus. Visi be išimties turėjo sunkių momentų. Kodėl tau turėtų būti kitaip?

Per savo sunkumus ir kančias suvokiame savo ribotumą, silpnumą, bejėgiškumą. Mus tai išlaiko mažus ir verčia visko laukti iš Tėvo. Dirbai per visą savo gyvenimą pasitikėdamas medžiaginiaisiais turtais, ir dabar gyveni aplinkoje, kur medžiaginės gėrybės labai gerbiamos.

Didžiajame perėjime, kurį Tėvas tau liepia išgyventi, tu turi pasitikėti tik Juo. Visą savo pasitikėjimą turi sudėti į Jį. Savo viduje tu sunkiai kovoji, ir čia tu nuolat turi rinktis. Visiškai pasitikėdamas Tėvu tu neturi nieko bijoti. Tu Jam davei savo „taip“, visi ryšiai turi būti vienas po kito nukirsti. Tai ilgas procesas ir jis nevyksta be skausmo.

Dėl to didžiojo perėjimo, kartais audringo ir skaudaus, Tėvas tau prie šalies pastato daug Angelų, taip pat ir Šventieji bei Šventosios yra pasirengę tau padėti išsaugoti tikėjimą ir nuvesti tave į uostą.

Kaip mažas vaikas išmok būti vedamas. Ir toliau keliauk su grynu tikėjimu, toks yra Tėvo tau skirtas kelias, ir jis tave veda į Meilę.

Kadangi Meilė tave myli, tu tampi Meile. Dangaus aukštybėse daugybė mūsų žiūri į tave keliaujantį ir tave lydi. Mes tave saugome ir mylime.“

Kovo 20 d., 5 val. 05 min.

24. – Nusizeminimas naštas padaro lengvesnes.

„Mano mažutėli, kad būtum ištikimas savo misijai, turi ir toliau keliauti nematydamas ir nesuprasdamas, kur tave vedu.“

Išsakau Tau savo sunkumą ir toliau keliauti nežinant, kur einu. Tas kelias man atrodo vis sunkesnis, ypač dėl reikalų. Man gaila, bet negaliu atsisukti nuo savo rūpesčių. Nepaisant mano pastangų, man regis, kad ne pirmyn einu, bet užsiblokuoju, ir lyg mašina pelkėj, grimztu vis gilyn į dumblą.

Ateik man padėti, aš vienas nieko negaliu. Dėkoju, kad išklausai mano maldą. Myliu Tave.

„Aš priimu tavo maldą ir perduodu Tėvui. Netrukus geriau suprasi, ką dabar išgyveni. Visko turi laukti iš Tėvo. Kartoju tau, kad sprendimas ateina ne iš išorės dalykų, o iš tavo vidaus.

Pažvelk į gėrį, kurį gauni tada, kai priimi į savo širdį įliejamas malones ir Meilę. Duodu tau nusizeminimo malonę, ta malonė padės tau, palengvins tavo nešamą našta, tavo puikybės našta. Esi labai mylimas. Meilė viską atstato.

Kadangi Meilė tave myli, tu tampi Meile.

Myliu tave švelniai ir beprotiškai.“

Kovo 23 d., 5 val. 00 min.

25. – Pažink tą, kuris tave veda.

Viešpatie Jėzau, noriu Tau pristatyti knygai „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“ ruošiamą reklamą, kaip reklaminę brošiūrą, kad viskas vyktų taip, kaip Tu nori. Įkvėpk mane ir visus kitus, kurie privalo spręsti, kad sprendimai atitiktų Tėvo Valią dėl visko: dėl aplinkos, dėl atlikimo ir asmenų, kurie Tu nori, kad būtų.

Atverk duris, kurios turi būti atvertos, uždaryk, kurios turi būti uždarytos, kad viskas vyktų pagal Tavo norą. Ačiū, kad išgirdai ir išklausai mano maldą.

„Mano mažutėli, su džiaugsmu priimu tavo maldą. Ir toliau eik pirmyn nuolat suvokdamas savo mažumą ir ribotumą, bet žinok, jog Aš esu su tavimi ir tave lydžiu, kad viskas vyktų pagal Tėvo Valią.

Tu vis labiau tampi liudininku to, ką Jis atlieka širdyse. Tačiau tai yra tik maža realybės dalelė. Kaskart, kai tave apima baimė ar nerimas, žinok, kad tai ateina ne iš Manęs. Nuolat aukok Man savo jausmus ir komentarus, kuriuos išgirsti.

Noriu, kad tu būtum visai laisvas ir toliau eitum pirmyn vien tik tikėdamas. Tavo ėjimas nežinant, kur tave vedu, daugeliui asmenų taps vadovu Viešpaties keliuose. Tau svarbu, ne kur eini, bet kas tave veda. Kaip mažam vaikui svarbu ne kur jis eina, bet su kuo eina. Esmė ta, kad tu man davei savo „taip“. Aš tave globoju, kad būtum įrankis, kokio aš noriu. Tokiu įrankiu tu gali tapti vis didesniu Savo klusnumu, eidamas pirmyn akis įsmeigęs į Tėvą, neleidamas tavęs paveikti pasaulio mintims.

Mano vedamas ir Šventosios Dvasios įkvepiamas, Mano Švč. Motinos ir Šventųjų lydimas, Šventųjų Angelų saugomas, tu palengva eini susitikti su Manimi, laukdamas Mano didžiojo Grįžimo Garbėje. Didelė daugybė išeina į kelią lydėti visus tuos, kurie eina Manęs pasitikti.

Kaip džiugu pagalvojus, kad tas taip ilgai lauktas momentas jau yra arti. Ruoškimės Šventei didžiu džiūgavimu, kad tobulai išgyventume malones, teikiamas prieš Mano Didįjį Sugrįžimą.“

Kovo 25 d., 4 val. 20 min.

26. – Paveskite man savo troškimus, kad juos paversčiau savo veikla.

Viešpatie Jėzau, Tau pavedu leidėjo pasiūlymą parengti reklaminį leidinį knygai „Mano išrinktųjų laimei, Manieji. Jėzus“. Paaiškink ir duok pažinti Tavo Valią. Iš anksto Tau duodame savo „taip“ be jokių išlygų. Ačiū, kad klausai ir išklausai mano maldą. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, ne tavo darbas parašyti tą knygą, juo labiau ne tavo ją platinti. Paprašyk leidėją, kad atsisakytų reklaminio leidinio. Tegu tik parengia idėklą su knygos nuotrauka ir adresu, kur galima ją gauti, Kad pasiekčiau širdis, žmonių reklamos man nereikia. Galiu tai padaryti tiesiogiai. Jei norite būti mano veikimo liudininkais, patikėkite Man savo troškimus.

Jus prašau tik tiek, kad žinią apie tą knygą praneštumėte nuotrauka, nurodę kainą ir vietą, kur ją galima įsigyti, be jokio kito pristatymo ar komentaro.

Esate Mano mokykloje, būkite maži ir leiskitės vedami.

Dėkoju, kad savo širdimis priimate tai, ką sunku jūsų protui suprasti, ir taip jūs tampate Meile.

Myliu jus švelniai.“

Kovo 26 d., 5 val. 25 min.

27. – Išgyvensi naujas Velykas.

„Mano mažutėli, skirk laiko Man, savo Dievui, ir leisk Man paruošti tavo širdį Didžiosioms Velykoms, kurios artėja. Ruošdamas tavo širdį, darydamas ją vis tyresnę, gryninsiu ir daugybę širdžių, kurias atnaujins Mano Meilė, idant jos galėtų Mane priimti kitokiu būdu. Toms širdims tai bus tikrai naujos Velykos. Primygtinai prašau ir tavo pasirengimo, nes ir tu išgyvensi naujas Velykas.

Tu išgyveni didįjį perėjimą, kuris tave veda į tą Naują Bažnyčią, kaip žydų tauta turėjo pereiti per Raudonąją Jūrą, kad pasiektų Pažadėtąją Žemę. Iš išorinio gyvenimo tu turi pereiti į dvasinį. Juos vedė

debesis, tave veda Mano Meilės Šviesa per Mano Dvasią. Debesis juos lydėjo dieną naktį, ir Mano Meilės Šviesa tave lydi dieną naktį.

Ta šviesa leidžia tau visus įvykius matyti kitokiomis, naujomis akimis. Viskas tavo žvilgsniui keičiasi, ir tuo metu, kai keičiasi tavo regėjimo būdas, kuriasi nauja žemė naujai Bažnyčiai.

Neįsivaizduoji, ką Tėvas padaro su nuoširdaus „taip“ atnaujinta širdimi. Aš esu Prisikėlusysis ir noriu prikelti visas širdis. Laikas spaudžia. Reikia aibės atnaujintų širdžių, kad ir toli nuo Manęs esančios širdys būtų atvertos.

Leiskis tikėjime keičiamas ir vedamas, taip tu tampi Meile. Myliu tave švelniai.“

Kovo 30 d., 4 val. 00 min.

28. – Nusizeminęs gauni išmintį ir skyrimo malonę.

„Mano mažutėli, išlik kuo labiau nusizeminęs. Kuo labiau nusizemini, tuo labiau artėji prie Manęs ir gali priimti Mano Meilę. Kuo labiau Mano Meilė tave keičia, tuo labiau tu pripildomas charizmų. Kuo labiau sugebi pagauti iš Manęs kylančią šviesą, tuo daugiau gauni išminties bei skyrimo malonės, kurių duoda Šventoji Dvasia, ir tuo labiau daraisi panašus į Tėvą, tapdamas Meilės kupina esybe.

Būdamas labiausiai nusizeminęs, tu gali būti savo Dievo panaudotas, kaip geras įrankis Jo rankose. Leisk tam didžiam nusizeminimui, kuris šiuo metu tavyje yra, tave persmelkti. Taip tu tampi Meile.

Švelniai myliu tave.“

Didysis Šeštadienis, balandžio 3 d., 4 val. 55 min.

29. – Paskutiniųjų laikų išrinktojo viltis.

„Mano mažutėli, iš Mano kapo iškilo naujas kelias žemėje kaip tik tada, kai mano persekiotojai tikėjosi mane nugalėti. Lozorius kūną prikėliau tada, kai jis jau buvo pradėjęs gesti. Noriu, kad tuos faktus tu gerai įsimintum, nes jie tau rodo, kiek turi padidėti tavo tikėjimas ir viltis.

Atsimink, kad faktai, kuriais remiasi tavo tikėjimas, labiausiai suspindėjo kaip tik tada, kai atrodė visiškai žlugę. Juo žlugimas žmonių akims atrodė didesnis, juo spindulingiau reiškesi Dievo galybę. Kaip vakar, taip ir šiandien. Tikras tikintysis niekada nepraranda vilties. Tai viltis, kurią turi turėti paskutiniųjų laikų išrinktasis; jis turi naudotis buvusiųjų įvykių lobiais, kad sustiprintų savo tikėjimą ir viltį.

Tik priėmus Meilę, tie įvykiai paaiškėja ir kuriasi tikėjimas bei viltis, išstveriantys bet kokią išmėginimą, kančią ar tariamą pralaimėjimą.

Priimdamas Meilę, tu gauni Tikėjimą ir Viltį.

Leiskis mylimas. Leiskitės mylimi. Švelniai myliu jus.“

Balandžio 5 d., 6 val. 10 min.

30. – Tu esi unikalus ... ir unikali tavo misija.

„Mano mažutėli, ir toliau keliauk su grynu tikėjimu, nežinodamas, kur jis tave nuves. Kelias, kurį nuėjome drauge, yra unikalus, kaip ir tu esi unikalus. Ir unikalai tai, ko iš tavęs reikalaujama.

Kaip tau dažnai kartojau, kalbėdamas tau, kalbu ir visiems skaitytojams bei skaitytojoms, tačiau jūsų būdas išgyventi tuos pamokymus yra skirtingas, ir ne tik skirtingas, bet ir kiekvienam iš jūsų unikalus.

Kad įvykdytum Tėvo Valią ir suprastum, ką Jis nori padaryti tavyje ir per tave, tau nedera remtis tuo, ką Tėvas vykdo per kitus (nors tau tai ir atrodytų labai gražu),

Nors kai kurie augalai, medžiai ir gyvūnai turi tam tikrų panašumų, bet visi yra saviti, unikalūs. Kadangi visi sukurti „unikalūs“, normalu, kad ir perkeitimas, idant taptų Meilės esybėmis, yra unikalus, kaip unikali ir Tėvo kiekvienam skirta misija. Svarbu tarti „taip“, kad tavyje vyktų perkeitimas, kurį Jis

nustatė tau, pritaikė tik tau, kad tu atliktum specialiai tau skirtą misiją, kaip kitam skirtą misiją gali atlikti tik tas kitas.

Taip visi bus Meilės esybės, tačiau visi vienas nuo kito skirsis, turėdami skirtingas misijas. Meilė, kurią tau šiuo momentu teikia Tėvas, yra unikali, kaip ir tu esi unikalus. Tai leidžia tau būti taip pripildytam Jo Meilės. Tik tu vienas gali gauti tą Meilę, kurią šiuo metu gauni. Su ta unikalia Meile tu tampi Meile.

Myliu tave beprotiškai ir švelniai.“

Balandžio 14 d., 5 val. 45 min.

31. – Šventųjų bendruomenė.

Ačiū, Viešpatie Jėzau, kad išėjo knyga „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“. Ačiū už šiltą jos priėmimą.

Ačiū už dovanas, kurių duodi taip gausiai. Ačiū už nepaprastus liudijimus. Noriu viską, viską, viską atiduoti Tau. Neleisk, kad bent mažą tų pagyrų ir įvertinimų dalį pasilaikyčiau sau.

Noriu viską sudėti į Tavo Širdį: tiek pagyrimus, tiek būsimą kritiką. Prašau Tavo malonės gyventi atsiskyrus nuo visų komentarų.

Ačiū už visus tuos, kurie meldžiasi už skaitytojus ir skaitytojas, ir už mane. Dėkoju už tokią didelę Meilę.

„Mano mažutėli, su didžiausiu džiaugsmu priimu tavo maldą. Laimingas esi tu, būdamas Mano veikimo liudininku, ypač laimingas, kad buvai ir esi geras įrankis Mano Tėvo rankoje. Niekada nepamiršk, kad tik noriai pripažindamas ir priimdamas savo mažumą, savo niekybę, gali būti tokiu įrankiu.

Kai tik pamatai iškylant pasididžiavimo ir puikybės jausmus, skubėk grįžti į savo būties gelmę, kad atrastum savo mažumą ir priimtum Meilę, kurią Tėvas tau nuolat teikia. Tai, kas tu esi ir kuo tampi, leidžia Tėvui pavesti tokią didelę ir gražią misiją.

Nebijok, nesi vienas, tai galėjai matyti vakar vakare. Tačiau tikros bendruomenės, kuri tave palaiko, tu negali matyti akimis, nors ir ją nujauti širdimi, Tai Šventųjų bendruomenė.

Ir toliau dėkok Tėvui už viską ir viską Jam sugražink, priimdamas Jo Meilę. Taip tu tampi Meile.

Myliu tave beprotiškai ir švelniai.“

Balandžio 18 d., 0 val. 35 min.

32. – Mano Buvimas nori būti labai slaptas.

„Mano mažutėli, Meilė ir Ramybė, kurias jauti šiuo momentu, patvirtina tau Mano Buvimą. Mano Buvimas nori būti labai slaptas, kartais net sunkiai apčiuopiamas ir suvokiamas. Noriu tau paaiškinti, kodėl taip yra: ogi, kad būtų pagerbta didelė laisvė, kurią Tėvas nori duoti kiekvienam savo žemės vaikui. Mano slaptas Buvimas asmenyje, kuris sutinka Mane priimti, užima jame vis daugiau vietos. Asmuo, kuris Manęs nepageidauja ir nėra greitas Mane priimti, elgiasi, lyg Manęs nepastebėtų ir mėgina save įtikinti, kad taip ir yra. Kai Mano Buvimas priimamas gerai ir yra norimas, jis darosi vis labiau apčiuopiamas ir vis labiau suvokiamas. Mano Buvimas, priimtas ir trokštamasis, suvokiamas ar ne, duoda savo vaisius, perkeičia ir išlaisvina. Asmenis jis padaro pilnus Meilės, Ramybės, Džiaugsmo ir šventumui būdingų dorybių. Dėkoju, kad tu mane priimi, kad vis labiau Manęs trokšti. Ir taip tu tampi Meile.

Kaip Aš tave myliu.“

Balandžio 20 d., 5 val. 05 min.

33. – Tikrasis gyvenimas.

Dėkoju Viešpatie Jėzau už gražų sesers T. liudijimą ir už tai ką man tenka girdėti kalbant apie Ramybę ir Meilę, kurių Tu duodi skaitytojų širdims.

Dėkoju už tą didelę dovaną, buvimą tavo veikimo liudininkais. Prašau Tave ypatingu būdu apdovanoti skaitytojus ir skaitytojas tiek šiandien, tiek ateisiančiomis dienomis.

Į Tavo Širdį ir į Mamos Marijos Širdį sudedu tuos adoracijos, maldos ir liudijimo susitikimus.

Kai tik bus įmanoma, bus aukojamos Šventosios Mišios tos knygos skaitytojų intencijomis.

Ačiū, kad išklausai mano maldą. Ačiū už tokią Meilę. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, nepaprastai džiaugiuosi matydamas, kad širdys vis labiau Man atsiveria ir vis labiau priima Mano Meilę; tai saugus gyvenimo, tikro Gyvenimo, kelias.

Jūsų priimančių tą Tėvo Meilės gausą, kuri ateina tiek tiesiai iš Manęs, Jo Sūnaus, tiek per Šventąją Dvasią, tiek iš Marijos, Mano Švč. Motinos, tiek iš Dangaus ir Žemės šventųjų, Šventųjų Angelų ir skaistyklos sielų, vis daugės. Pagaliau ta Meilė ateina iš visų tų, kurie ją priima, leidžiasi jos persmelkiami ir duoda Dievui totalinį „taip“. Juo daugiau bus tikėjime išgyventų Eucharistijų, adoracijų, maldų bei liudijimų Dievo garbei ir vien tik Jam, juo greičiau daugės įžengiančiųjų į tą naująją Bažnyčią, į naują, Meile pagrįstą Visuomenę.

Netrukus būsite liudininkai to, ką padaro Meilė, kai yra priimama ir išgyvenama. Daug dėmesio skirkite Dvasiai, kuri pasaulio akims parodys didžiąją Dievo galybę per grupes, gebančias priimti tą naują nuolatinį atgimimą.

Likite Ramybėje ir pasirengę priimti tą naująją dvasią. Myliu jus švelniai ir beprotiškai.“

Balandžio 24 d., 4 val. 40 min.

34. – Naujoji visuomenė.

„Mano mažutėli, drauge žengiame į Naująjį Pasaulį, į Naująją Bažnyčią. Dangus džiaugiasi matydamas tą naują Bažnyčią, kuri diena iš dienos vystosi, taip kurdama Naująją Visuomenę. Tai niekada žemėje nematyta visuomenė. Visuomenė, kuri dabar formuojasi, nepanaši į nieką, kas iki šiol buvo pažįstama.

Jūsų žinoma visuomenė yra ta, kurios pirmame plane yra žmogaus galia. Jos stabilumas, protingumas, sumanumas, jos galios išsigimė ir pavirto galios lenktynėmis, kurios savo ruožtu pagimdė varžybas, įvairias kovas, karus ir t.t. Nauja visuomenė bus pagrįsta Dievo, Meilės, Gailestingumo galia.

Žmogus pagaliau patirs savo nepajėgumą, mažumą, ribotumą. Pralinksms suvokęs, kad turi Tėvą, tokį gerą, kupiną Meilės ir Gailestingumo; džiūgaus, turėdamas tokį Sūnų, Gelbėtoją ir Atpirkėją; tokią Šventąją Dvasią, kuri įkvepia jį ir apšviečia; kad yra Mano Švč. Motinos, visų Šventųjų ir šventų Angelų globojamas.

Ačiū, kad leidžiatės perkeičiami, kad būtumėte tos Naujos Visuomenės konstruktoriais ne tuo, ką darote, bet vien tuo, kuo tampate, leisdami jus perkeisti Meile.

Aš myliu jus, myliu tave.“

Balandžio 25 d., 4 val. 30 min.

35. – Sustok ir Manęs paklausyk.

„Mano mažutėli, tu, mano išrinktasis, vis labiau turi Man leisti tau vadovauti.

Kad taip būtų, tau reikia vis dažniau Manęs klausytis. Tau kyla toks klausimas: kaip galima tobulai Dievo klausytis? Štai keli paaikškinimai, kurie tau galėtų padėti vis geriau Manęs paklausyti:

Pradėsime nuo santraukos to, ko Aš jau buvau tave mokęs:

- Skubiai aukok Man kiekvieną tau pasitaikantį savo užsiėmimą.
- Pripažink savo mažumą ir bejėgiškumą.
- Sutik su kiekviena tau pasitaikančia situacija.
- Laimink Tėvą visose tau pasitaikančiose gerose ir blogose situacijose.
- Tavo žvilgsnis tegu būna nuolat atkreiptas į Tėvą.
- Lauk visko iš jo, vien tik iš Jo, nesvarbu, kokių būdu tai būtų duota.
- Dėkok Jam už viską, ką gauni, ir iš anksto dėkok už tai, ką Jis dar tau duos.
- Tegų tavo širdis visada bus nusiteikusi priimti, ką Jis norės duoti, nesvarbu kaip ir ką.
- Nuolat būk atidus Jo įkvėpimams ir visada prašyk padėti skirti, kas ateina iš Jo, ir kas iš kitų šaltinių.
- Vis daugiau laiko skirk maldai, kontempliacijai, adoracijai, sakramentų praktikai.
- Nepasiduok pasaulio minties srovių įtakai.
- Pamiršk, kas esi, ką darai ar ką turi, kad trokštum vien to, ko nori Dievas.
- Būk visada nusiteikęs prarasti savo įvaizdį, gerą vardą ir visa, kas tau priklauso.
- Būk visada pasirengęs atsisakyti savo minčių ir nuomonių, kad priimtum Dieviškąsias.
- Kai meldies ir adoruoji, tegu būna ir ilgų tylos momentų, kad galėtum klausytis Dievo.

Peržiūrėjęs penkiolika tų punktų, nemanyk, kad tai jau galas. Dar pasiklausyk Manęs, kad suprastum, ko tau dar reikia mokytis, ypač, ką praktikuoti ir kaip būti, kad būtum man visiškai klusnus.

Manęs klausyti – pats saugiausias kelias tapti Meile ir įžengti į naują Bažnyčią ir į naują Visuomenę.

Myliu tave švelniai.“

Balandžio 29 d., 5 val. 00 min.

36. – Tu prisidedi prie žemės išgryninimo.

„Mano mažutėli, su vis nauju džiaugsmu Mano Širdis i vienijasi su tavąja, kad sudarytų vieną širdį. Būk visada ramus, neleisk, kad tau trukdytų tai, ką tu matai ar girdi šalia tavęs. Visą priimk Man dėkodamas, visą Man aukok. Nieko nepasilaikyk sau; tu priimi, dėkoji Dievui ir Jam aukoji.

Kad padėčiau tau suprasti, ko tave ši rytą noriu pamokyti, siūlau prisiminti, kaip būdavo mokykloje, kai reikėdavo sukrauti malkas, ir tam sudarydavote grandinę; tavo vaidmuo būdavo priimti malką ir tuoj pat ją perduoti kaimynui, jos sau nepasilaikant.

Tas pat ir šiandien; labiausiai tave prašau dėkoti už tai, ką gauni; mat taip bus išgryninta žemė. Tai vyks štai kaip:

Tai, ką gauni iš Dangaus, jau yra tyra: dėkojimas padeda tavo asmeniniam išgryninimui; tai paaukodamas, tu prisidedi prie visų kitų ir visos žemės išgryninimo.

Tai, ką gauni iš kitų, gera ar bloga, nepadarys nieko blogo, jei to nepasilaikysi sau; atvirkščiai, tuoj pat tai paaukojant Dievui viskas visiškai išgryninama.

Taip elgdamasis, tu tampi nenaudingas ir kartu vertingas įrankis tėvo rankose; nenaudingas, nes tu pats nieko išgryninti negali; vertingas – nes priimdamas ir paaukodamas, tu prisidedi prie žemės išgryninimo.

Kai tu priimi Meilę, kuri ateina iš Tėvo, tu vis labiau tampi Meile. Juo daugiau jos duodi, juo daugiau jos ir gauni. Ir juo daugiau gauni, juo daugiau gali jos duoti.

Dalyvaudamas tame didingame priėmimo ir aukojimo procese, duodamas Tėvui Garbę, tu vis giliau įžengi į Džiaugsmą, Ramybę, Meilę; ir prisidedi prie to džiaugsmo, ramybės ir Meilės skleidimo aplink tave ir per tave, kaip Danguje, taip ir Žemėje.

Palaimintas esi tu, palaiminti esate jūs visi, taip apdovanoti Meile, kad taptumėte Meile ir dovanotumėte Meilę.

Jūs esate beprotiškai mylimi. Beprotiškai myliu tave.“

37. Tavo kančia padaro tavo misiją vaisingą.

Viešpatie Jėzau, Tau pristatau savo dabartinę kančią, apie kurią Tu žinai. Vieniju ją su Tavo Šventomis Žaizdomis, kad ji pavirstų palaima knygos „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“ skaitytojams ir skaitytojoms, ir visiems tiems, kurie suvienyti su mano širdimi.

Ačiū, kad klausai mano maldos ir ją išklausai. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, prisimink, ką tau esu sakęs: kančia tau yra būtina, kad tavo misija būtų vaisinga. Nieko kito tau ši rytą neapsakysiu, kad tu pats savyje gerai išsigilintum į tą pamokymą. Myliu tave švelniai.“

Gegužės 4 d., 6 val. 10 min.

38. – Esu su tavimi.

„Mano mažutėli, atsimink, jog visai nesvarbu, kur tu esi ir ką veiki, Aš esu su tavimi. Drauge įžengsime į tą naująją Bažnyčią, į tą naują Pasaulį. Įeinamosios durys yra tavo širdis. Kai tu įeini į save, savo būties gelmėje tu pripažįsti savo mažumą, ir leidi Tėvui tave neapsakomai mylėti.

Tai pratybos, kurias turi nuolat kartoti, kartoti, ir dar kartoti, kol vieną dieną pastebėsi, jog esi nuolat širdies lygmenyje, savo būties gelmėje, nuolat glaudžiai susivienijęs su Manimi.

Toje didžioje draugystėje su Manimi, Tėvas gali tavimi naudotis, kaip nori, kokiai nori misijai, ir kur nori. Taigi Jo Valia laisvai pasireiškia per tave, be realių tavo pastangų.

Tau nieko kito nereikia daryti, kaip tik būti Dievo veikimo tavyje, aplink tave ir per tave liudytoju. Ir visa tavo būtybė yra nuolat sujungta su Meile, žino, kad yra mylima ir tampa Meile.

Būtent tai ir noriu tau pasakyti ši rytą, ir tą patį noriu pasakyti visiems skaitytojams ir skaitytojoms. Tu tampi Meile. Myliu tave beprotiškai ir švelniai.“

Gegužės 9 d., 2 val. 45 min.

39. – Tėvas yra Meilės šaltinis.

„Mano mažutėli, gerai to nesuvokdamas, tu įžengi į naują gyvenimą, ir tas naujas gyvenimas išplis visoje žemėje. Tas naujas gyvenimas yra Meilė, o tos Meilės Šaltinis yra Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia, kuri buvo pilnutinai duota Mano Motinai ir visiems Dangaus ir žemės Šventiesiems ir Šventosioms.

Tu dažnai klausai, kaip reikia toje realioje Meilės dimensijoje gyventi visada ir visur. Tai neįmanoma, kol tu dar nesi tapęs Meile. Tapti Meile jums yra tik vienas būdas: leisti Šaltiniui jus perkeisti glaudžioje vienybėje su Švč. Trejybe, bendrystėje su Šventaisiais ir Šventosiomis, Šventųjų Angelų globojamiems.

Malda, sakramentų praktika, pasninkas ir adoracija yra pagrindinės priemonės, kuriomis galite naudotis. Kad galėtumėte tuo kaip reikiant pasinaudoti, jūsų „taip“ turi būti totalus. Jūsų išsipareigojimas turi būti visiškai be jokių dviprasmiškumų. Jūsų veiksmai turi atitikti jūsų išsipareigojimą. Tas pat galioja ir laikui, kuriuo turite naudotis vykdydami Tėvo planą, o ne tai, ką jums siūlo pasaulis.

Norint įeiti į tą naują gyvenimą, reikia išeiti iš dabartinio. Tas didysis pokytis prasideda su jūsų sutikimu; toliau keičiasi troškimai ir mintys, kurie keičia būtį, siūlydami naują laiko naudojimo būdą, naują kalbėjimo ir veikimo formą. Taip jūs atsiduriate Meilės kelyje, tapdami Meile.

Myliu tave švelniai.

40. – Sutik išnykti, ir Šventoji Dvasia veiks.

Viešpatie Jėzau, noriu padėkoti už tai, kad vakar siuntei man Šventosios Dvasios pagalbą. Taip, ruošiantis susitikimui dėl reikalų, man atėjo mintis užuot sunkiai ieškojus problemos sprendimo, išklaudyti vieną dvasinių pamokymų kasetę.

Mano didžiai nuostabai rezultatas buvo toks, kad galėjau pasiūlyti veiklos planą trim punktais, kurių du pirmieji niekada nebuvo numanyti.

Ačiū, Viešpatie, kad leidai man būti Tavo veikimo liudininku, ir iš anksto noriu padėkoti už tai, ką Tu padarysi. Noriu visiškai tavęs klausyti. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, tu tik pradedi pastebėti, ką daro ir ką gali padaryti Šventoji Dvasia tavyje, kai tu jai leidi laisvai veikti. Tą laisvę Ji gauna, kai tu sutinki išnykti, kad jai užleistum visą vietą. O tu užleidi jai visą vietą, kai nori išsaugoti glaudžią vienybę su Manimi ir nesirūpini savo reikalais.

Tu tai patyrei vakar. Juo glaudžiau būsi susivienijęs su Manimi, juo labiau patirsi Šventosios Dvasios veikimą tavyje, aplink tave ir per tave. Kad tu galėtum patirti, kaip džiaugiasi Dangus, matydamas tą tavo atradimą. Gali tai palyginti su šeimos džiaugsmu, kada ji mato, kaip naujagimis vis ką nors naujo atranda, pradėdamas vaikščioti, kalbėti ar žaisti Vaiko vystymasis ir brendimas sukelia džiaugsmą. Toks pat džiaugsmas sukyla ir Danguje, matant žemėje gyvų būtybių vystymąsi tampant Meile. Visi kartu dėkokime Tėvui, kad taip yra. Tu pastebi Šventosios Dvasios veikimą ir tampi Meile.

Myliu tave beprotiškai ir švelniai.“

Gegužės 12 d., 4 val. 55 min.

41. – Tai ne tavo darbas.

Viešpatie Jėzau, noriu į Tavo širdį įdėti leidėjo klausimą dėl knygos vertimo į anglų kalbą, ir dėl viso to projekto finansavimo. Iš anksto priimu Tavo pageidavimus, nesvarbu, kokie jie būtų.

Ačiū, kad išklausai mano prašymą, aš Tavęs klausau. Myliu Tave ir priimu Tavo Meilę.

„Mano mažutėli, klausk Manęs visko, būk visada pasirengęs priimti atsakymą, ir visada būsi vadovaujamas. Ką tu darysi ir sakysi, visada bus Mano Tėvo valia, realizuojama per tave. Būk budrus, kad išgirstum ir suprastum atsakymą, kai jis bus tau duotas.

Turiu savo dispozicijai daug asmenų, kuriais galiu pasinaudoti. Šiuo metu neprašau tavęs nieko daugiau, kaip tik to, ką esi žadėjęs padaryti, ir kad visada sutiktum užrašinėti, vis iš naujo, ką parašęs, melddamasis už skaitytojus bei skaitytojas skaitytum, ir, progai pasitaikius, tuos raštus siūlytum arba dovanotum.

Aš veikiu širdyse, kad mano planas būtų įvykdytas pagal mano valią, ir naudojuos kuo noriu bei tinkamu norimam darbui laiku. Būk labai ramus, tai ne tavo darbas. Ir toliau priiminėk mano Meilę, pripažindamas savo mažumą, čia tu Man esi labai mielas, nes turiu daug, daug Meilės tau duoti, kad tu taptum Mano Meilės sklidina ir Meile spinduliuojančia esybe.

Švelniai myliu tave.“

Gegužės 15 d., 4 val. 45 min.

42. – Jos Ugnies uždegti.

Viešpatie Jėzau, noriu Tau paaukoti du pirmuosius pakvietimus knygos pristatymui, pirmiausia Kvebeke, o pakui netolo Montebello. Ką turime atsakyti, kad atitiktume Tėvo Valią? Nenoriu nieko kito, kaip tik vykdyti Jo valią.

Ačiū, kad klausai ir išklausai mano malda. Klausau Tavęs ir priimu Tavo Meilę.

„Mano mažutėli, Mano Tėvo valia ta, kad Jo karalystė išplistų visoje žemėje. Tu esi vienas Jo sūnų, išrinktų plėsti Jo Meilei. Komentarų ir gautų liudijimų dėka tu suvoki, kad ne tu galėjai parašyti knygą, galinčią taip giliai paliesti širdis. Tik Dievas tai gali, tiek per rašantį, tiek per skaitantį.

Tau sakiau, kad neprisirištum prie būdų, kuriais Tėvas naudojasi tavimi. Rašymas yra vienas iš daugelio. Svarbu, kad tu visada būtum paklusnus. Pakvietimai yra vienas tų kitų Tėvo būdų tavimi pasinaudoti. Tu privalai visai paprastai eiti pirmyn, nežinodamas, kur tai tave nuves, visada pasirengęs vykdyti Jo valią.

Nebijok nieko, nes, atsakydamas į tuos kvietimus, tu būsi ne vienas, tave lydės visas Dangaus Dvaras, ir tau dar artimesnė Mano Motina.

Atsakyk į abu tuos kvietimus ir galėsi dar kartą paliudyti Dievo veikimą tavyje, aplink tave ir per tave bei per tavo brangią žmoną Elžbietą.

Tai naujai jums prasidedančiai misijai apgobiu jus savo Apsiaustu, Mano Švč. Motinos ir Šv. Juozapo apsiaustais.

Šlovinkite Tėvą, kad radote malonę Jo akyse. Laiminu jus ir remiu savo Meile. Drauge pradėdame tą naująją misiją – skleisti Tėvo Meilę visame pasaulyje.

Šiuo metu užsidedę daug Meilės Židinių; juo karščiau jie degs, juo greičiau visa žemė užsiliepsnos Jo Meilės Ugnimi.

Ačiū, kad atsakai į Mano kvietimą. Myliu jus švelniai ir beprotiškai. Švelniai ir beprotiškai myliu tave.“

Gegužės 16 d., 23 val. 30 min.

43. – Tu esi balzamas Mano sužeistai Širdžiai.

„Mano mažutėli, ačiū, kad sutikai rašyti šią neįprastą valandą. Nenoriu, kad priprastum prie vis tų pačių įpročių ir veikimo būdų, nes su Tėvu vis tenka atsinaujinti.

Prašau tave rašyti dėl to, kad noriu pasikalbėti su vienu mano Širdžiai labai artimu, kurį ypatingai myliu ir kuris mane begaliniai apdovanoja. Tu žinai, kad tai tavo ir Mano draugas G, su kuriuo tu kalbėjai telefonu šį vakarą. Noriu jam pasakyti štai ką:

G., jau prieš daug laiko tave pasirinkau, tu esi mylimas Tėvo sūnus pagal Mano Širdį. Laikiau tave pašaly, kad apdovanočiau tave ypatingu būdu, tiek mokydamas tave tiesiogiai, tiek pasinaudodamas tavimi, idant pasiekčiau daugelį širdžių tiek neregimai, tiek regimai.

Visa tai, ko tu esi liudininkas, yra tik mažytė tikrovės dalelė. Tu nuolat pripildai Mane laimės, esi balzamas Mano sužeistai Širdžiai. Kad tu žinotum, koks esu laimingas matydamas, jog tu pagaliau priimi Meilę, kurią noriu įlieti į tavo širdį.

Taip, G., myliu tave toki, koks tu esi. Priimk dar daugiau Meilės, kurios noriu duoti tavo širdžiai tiek tiesiogiai, tiek per kitus, ypač per tavo mylimą žmoną C.

Jūsų dvejetą noriu padaryti tobulu Mano Meilės modeliu. Jūs dabar esate, ir ateityje dar labiau būsite, šviečiantys Mano Meilės liudytojai. Kasdien vis daugiau atrasite didžiosios Dievo vaikų laisvės. Juo daugiau atrasite laisvės, kurios jums davė Tėvas, juo daugiau gausite Jo Meilės ir vis labiau galėsite liudyti tą permainingą, kurią Jis vykdys aplink jus, bet visada su pačia didžiausia laisve.

Palaiminti esate jūs, taip labai apdovanoti ir jau puošniai padabinti Didžiajai Puotai, kuri jūsų laukia Mano Didžiojo Sugrįžimo proga. Degu Meile jums, jumyse ir per jus.

Švelniai ir beprotiškai jus myliu, myliu tave, G., Myliu tave, C.“

Gegužės 20 d., 3 val. 35 min.

44. – Kas darbuojasi Mano veikloje, gaus savo atlyginimą.

Viešpatie Jėzau, pateikiu tau siūlymą padaryti tavo knygai „Manujų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“ tematinę rodyklę. Dėkoju, kad klausei ir išklausei mano prašymą.

Klausau Tavęs, priimu Tavo Meilę ir myliu Tave.

„Mano mažutėli, visada su džiaugsmu priimu tavo prašymus. Aš trokštu, kad Meilė išplistų visoje žemėje. Tu gali paliudyti, kad ši knyga yra mano pasirinkta priemonė širdims pasiekti. Taip pat gerai žinai, kad širdies perkeitimo procesas yra gana ilgas. Širdžiai, kurią pasiekia žodis ir mokymas, prieš visiškai juos įsisavinus, reikia daug kartų prie jų sugrįžti.

Kadangi tų pamokymų aibė, tematinė rodyklė padėtų greit orientuotis. Aš pats į kai kurias širdis įdėjau norą atlikti šį darbą. Jį baigus, jūs pamatysite, koks jis svarbus. Gali patvirtinti to projekto realizavimą.

Ačiū, kad esi taip pasirengęs darbuotis mano veikloje. Kas mano veikloje darbuosis, gaus savo atlyginimą.

Priimkite mano Meilę. Švelniai jus myliu.“

Gegužės 21 d., 5 val. 30 min.

45. – Dangaus vartai jam atidaryti.

„Manom mažyli, šį rytą noriu tavimi pasitarnauti ir paguosti M. šeimą, nusizudžius C. Noriu tarti jiems štai ką:

Mažieji Mano Širdies vaikai, jūs patiriate didžiulę kančią, kurią daugelis sunkiai priimtų. Gyvenimas yra Dievo dovana, kančia taip pat. Gyvenimas – mokytis Dievą pažinti, Jam tarnauti ir Jį mylėti; kančia – kad gyvenimas atitiktų Dievo valią. Atitikti Dievo valią, reiškia sugebėti priimti asmenis bei įvykius ir juos paaukoti Tėvui, kad pelnytum visišką išgryninimą ir pagaliau Meilės pilnatvę.

Dabartinė jūsų kančia yra dviguba: kančia dėl C mirties ir dėl jo baisaus poelgio. Labai svarbu suprasti, kad jūs niekaip negalėjote jam sutrukdyti. Tai jo, tikrai jo sprendimas. Ne jums teisti; antra vertus, jūs neturite dėl ko teisti.

Jūs mylite jį ir norite jam padėti. Štai, ką kiekvienas iš jūsų turi daryti: atleisti jam ir prašyti Šventąją Dvasią, kad Ji jumyse atleistų, nes jūsų pačių atleidimas nebūtų totalus. Prašykite Šventąją Dvasią išlaisvinti jus iš jūsų kaltės jausmo ir skubiai aukokite jį Tėvo gailestingumui. Melskitės, progai pasitaikius pasninkaukite ir aukokite Mišias už jo sielos atilsį. Juo daugiau aukosite Tėvo Gailestingumui, juo greičiau jis įžengs į Meilės pilnatvę, nes Dangaus vartai jam atviri.

Jums atrodo, kad jį mylite, bet Tėvo Meilė yra daug didesnė nei jūsų. Kadangi Tėvo Meilė kiekvienam jūsų didžiulė, priimkite ją: sau, tiems, kurie yra aplink jus, bet ir dėl C. Štai kelias iki galo įžengti į Tėvo Meilę ir tapti Meile.

Myliu jus švelniai ir beprotiškai, Myliu tave.“

Gegužės 25 d., 3 val. 50 min.

46. – Ta naujoji žemė.

Ačiū, Viešpatie, kad palietei J. širdį knyga „Manujų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“. Ačiū už nuostabų „Informatore Cattolico“ pristatymą. Ačiū už tas širdis, kurias Tu per šį straipsnį apdovanojai.

Kaip atsidėkoti už tą didelę laimę dar kartą būti tavo veikimo liudininku? Ačiū ir Mamai Marijai, kad Ji saugo mus po savo Apsiaustu ir mus apdovanoja savo užtarimu. Myliu tave ir klausau Tavęs. Jaučiuosi vis mažesnis.

„Mano mažutėli, kaip jau tau sakiau, tu vis dažniau būni liudininkas to, kad mes įeiname į naują etapą. Tu esi ir visada būsi liudininkas to, ką padaro mūsų draugiškas santykis, ir ką galiu realizuoti tuo paprastu nuoširdžiu ir totaliniu „taip“.

Dėl šios patirties, kuri tik prasideda, daugybė širdžių duos Man savo nuoširdų ir totalinį „taip“ ir leis Man su kiekvienu užmegzti tą galingą draugišką santykį, galintį pakeisti žemės veidą.

Tu gali paliudyti, kad mes jau esame toje Naujoje Žemėje, ir toje Naujoje Bažnyčioje.

Ta naujoji Bažnyčia pradeda kurtis glaudžia draugyste su manimi, kurią laimi kiekvienas, davęs man savo nuoširdų ir totalinį „taip“.

Ta Naujoji Bažnyčia yra saugoma po Mano Švč. Motinos Apsiaustu.

Ta Naujoji Bažnyčia širdimi ir dvasia vienijasi su dangaus ir Žemės Šventaisiais bei Šventosiomis.

Ta Naujoji Bažnyčia yra Šventųjų Dangaus Angelų lydima.

Ta Naujoji Bažnyčia yra vadovaujama Jono Pauliaus II.

Ta Naujoji Bažnyčia gimsta palankaus ir gailestingo Tėvo saugoma.

Viskas ateina iš Jo, viskas turi būti Jam teikiama, aukojama ir pajungiamą kartu su nuolatiniais prašymais, padėka bei šlovinimu už visa tai, ko, gero ir nelabai gero, esate liudininkai, nuo šiol iki to laiko, kai visa žemė bus visiškai išgryninta.

Kiekvienas nuoširdžiai Tėvui duotas „taip“ prisideda prie žemės išgryninimo. Drauge dėkokime ir šloviname Tėvą, kad taip yra. Viskas perkeičiama Meile ir tampa Meile. Jūs tampate Meile, tu tampa Meile.

Aš myliu jus, myliu tave.

Gegužės 28 d., 5 val. 50 min.

47. – Klausykite savo širdies.

„Mano mažutėli. Aš tave mokiau, kad tavo misija yra priimti Meilę, tapti Meile ir dovanoti Meilę neregimai ir regimai. Prašiau tave teigiamai atsiliiepti į prašymus nešti Meilę žmonėms. Tu esi įrankis, kurį pasirinkau, kad duotum Meilę daugeliui Mano išrinktųjų.

Noriu, kad Meilė, kurią daviau tau ir tavo brangiai žmonai Elžbietai, Meilė, kurios vis daugiau įlieju į jūsų širdis, maitintų kitas tos Meilės alkstančias ir trokštančias širdis.

Jei sutiksite darbuotis su visišku pasitikėjimu, matysite, ką padarysiu per jus. O dėl tų asmenų, kurie nori jumis pasinaudoti savo finansiniams poreikiams patenkinti, jūs turite pasiklausti savo širdies, kad duotumėt ten, kur to nori Viešpats, o ne vien dėl to, kad esate prašomi.

Daugelis mano, kad jiems reikia pinigų, bet iš tikrųjų jiems reikia Meilės. Priėmę Meilę, jie taptų Meilės pilnomis esybėmis. Tapę Meilės kupinomis esybėmis, jie galėtų dalyti Meilę, padėdami kitiems. Dalydami Meilę ir padėdami kitiems, jie patenkintų ir savo finansinius poreikius.

Didelio medžiaginio neturto pagrindas yra didelis dvasinis skurdas. Norėti patenkinti medžiaginį skurdą negydant dvasinio skurdo, lygu pilti vandenį į statinę, neužkimšus volės.

Didžioji misija yra skleisti Meilę, kad būtų užpildytos širdys ir įveiktas dvasinis skurdas. Tavo esybė ir tavo nuosavybė pirmiausia turi būti naudojama tai misijai. Darbuokis klausydamas savo širdies, taip palengva tapsi Meile.

Myliu tave beprotiškai ir švelniai.“

Birželio 4 d., 5 val. 35 min.

48. – Leiskis gilyn į save.

„Mano mažutėli, leiskis vis giliau į save, kad labiau susidraugautum su Manimi. Nesirūpink pasaulio nuomonėmis net ir apie šventus asmenis, kuriems Tėvas yra pavedęs vieną ar kelias misijas.

Prisimink, kad tik viena yra svarbu – mūsų artima draugystė, ta draugystė, kuri tave nuveda ten, kur Tėvas nori, kad būtum ir sutiktum vykdyti planą, kurį Jis nori realizuoti per tave. Dažnai mąstytk apie tą pamokymą, kad gerai jį savyje įtvirtintum; tai labai svarbu, daug svarbiau, nei tu manai.

Myliu tave beprotiškai ir švelniai.“

Birželio 6 d., 5 val. 00 min.

49. – Degte degu noru skleisti Tėvo Meilę.

Ačiū, Viešpatie Jėzau, už tai, ką kasdien jaučiu, už tuos stebuklus, kuriuos darai per tą knygą „Manų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“. Iš tiesų Tu išteisi pažadą sutikimą davusiems skaitytojams dovanoti tokią pačią Meilę, kokią dovanojai man.

Iš to, kas man pasakojama, man regis, jog pasakotojas gauna Meilės gausiau nei aš, ir dėl to būnu laimingas ir džiaugiuosi. Dėkoju už tokią Meilės gausą. Aukoju Tau visą savo gyvenimą, daryk su juo, ką tik nori. Turiu tik vieną troškimą, kad jis tarnautų Tėvo garbei.

Ačiū už tą didelę laimę, kuria man leidi naudotis ir būti Tavo veikimo liudininku. Myliu tave ir priimu Tavo Meilę.

„Mano mažutėli, vis labiau degu troškimu skleisti Tėvo Meilę širdyse, kurios dabar gyvena žemėje. Kad tai galėtų realizuotis, prašau dviejų dalykų: visiško ir besąlygiško sutikimo, bei savo mažumo ir bejėgiškumo. pripažinimo.

Tu esi vienas tokių, kuriuos pasirinkau ir kuriais naudojuosi, kad per juos būtų žinomi mano reikalavimai. Su didžiausiu džiaugsmu priimu tavo gyvenimo dovaną tai gražiai ir svarbiai misijai. Pasilik mažas ir pasirengęs viskam. Tu vis labiau daraisi mano veikimo liudytoju, vis labiau Mano Meile apdovanojamu.

Kad tu žinotum, kaip esi mylimas, nes Aš myliu tave beprotiškai ir švelniai.“

Birželio 9 d., 6 val. 25 min.

50. – Tu Manyje ir Aš tavyje.

„Mano mažutėli, ši rytą noriu per tave kalbėti savo mylimai D.

D, mažas brangus perle, kurį nešiojuosi savo širdyje, noriu išreikšti tau džiaugsmą, kurį jaučiu tave matydamas ir dieną naktį kontempliuodamas; tu esi balzamas Mano sužeistai Širdžiai. Man mieli tie artimos draugystės momentai, kuriuos, tau leidžiant, praleidžiu su tavimi. Tu Manyje, Aš – tavyje. Tavo širdis ir visa tavo esybė yra pasirengusi Naujai Bažnyčiai ir Naujai žemei.

Nebijok nieko, Aš esu viską numatęs tai gražiai ir didžiai misijai, kuri tau pavesta, misijai, kuri jau yra prasidėjusi ir kurią tu tobulai vykdai neregimybėje. Kad tu žinotum, ką Tėvas neregimai atlieka per tavo tobulo atsidavimo Jo Valiai „taip“ ir per tavo „ne“ pasaulio mąstysenai... tau neužtektų visos amžinybės Jam dėkoti ir jį šlovinti.

O dėl tavo regimos misijos – ji bus tau apreikšta deramu laiku. Aš prašau tave, būk pasirengusi priimti visa, ką įdedu į tavo širdį ir ko galiu pareikalauti per kitus ar per įvykius. Neužsispirk ir nesakyk: turėjau tokį įkvėpimą, taip nutariau, ir Viešpats to iš manęs nori. Prisimink Abraomo sutikimą paaukoti savo sūnų Izaoką. Dievas norėjo ne aukos, o jo „taip“.

Dėl to, ko iš tavęs reikalaujama, nesakyk, kad nesugebi, nes tavo regimą misiją vykdysime drauge. Aš tavyje ir tu manyje. Ir toliau pilnutinai išgyvenk esamą momentą vis labiau priimdama mano Meilę, kuri tave rengia tavo gražiai ir didžiai misijai.

Esi palaiminta, radusi malonę Mano akyse ir priėmusi tiek Meilės. Leisk Mano Mamai supti tave, Ji yra ir tavo Mama, beprotiškai tave mylinti. Klausyk Jos žodžių, kuriuos Ji tau švelniai kužda į ausį, jie ateina iš Mano ir iš Mano Tėvo Širdies.

Myliu tave, myliu tave D., myliu tave švelniai ir beprotiškai. Tu tampi Meile.

Birželio 15 d., 5 val. 10 min.

51. – Su Tėvu suvienyti širdimi.

„Mano mažutėli, vienykis su Tėvu savo mintimis, žodžiais ir darbais. Kadangi Tėvas yra begalinis Meilės Šaltinis, viskas turi ateiti iš Jo ir viskas į Jį sugrįžti.

Kai asmuo sutinka, kad jam pačiam ir visiems, aplink jį esantiems, būtų taip, kaip yra, jis įeina į Tėvo Meilės planą ir tampa išgrynintas. Tampa įrankiu Tėvo rankose, kad būtų išgryninti visi, suvienyti su jo širdimi tiek kraujo ryšiais, tiek per adaptavimą ar Tėvo Valia suvienyti širdimi.

Tu negali įsivaizduoti. Ką tėvas gali realizuoti su vienas širdimi, kuri išsigrynina duotu sutikimu. Visuomenė nutolsta nuo Dievo dėl širdies sustabarėjimo ir vis giliau grimzta į kančią iki pas savęs sunaikinimą. Jūsų visuomenėje tai vyksta jūsų akyse.

Širdžių atvirumo dėka visuomenė gali būti visiškai atnaujinta ramybe, džiaugsmu ir Meile totalinėje vienybėje su Tėvo Meile. Jūs galėsite vis labiau tai liudyti būsimomis dienomis.

Laimingi esate jūs, kurie gyvenat tikrai įsitikinę, kad jau esate naujoje Visuomenėje, naujos Bažnyčios sudarytoje. Juo labiau jūsų tikrumas didės, juo labiau jūsų akys galės matyti ir ausys girdėti stebuklus, vykstančius toje naujoje Visuomenėje.

Su vis didejančiu džiaugsmu jūs tampate Meilės esybėmis. Įlieju į tavo širdį meilės bangą. Myliu tave švelniai ir beprotiškai.“

Birželio 20 d., 6 val. 35 min.

52. – Nauja esybė naujai Bažnyčiai.

„Mano mažutėli, ateik arčiau prie Manęs, lik toje didžioje draugystėje su Manimi, tavo Dievu. Toje didžioje draugystėje kuriasi nauja esybė, kuri tavyje yra ir vis labiau auga. Tą naują esybę Aš visiškai įkvepiu ir jai vadovauju, ir ji nuolatos turi akis atgręžusi į Tėvą. Jai jokios įtakos nedaro pasaulio mąstysena. Gyvena nuolatos šlovindama, adoruodama, dėkodama. Ir dėl to ji nuolat džiūgauja, žinodama, kad visa, kas priešinga, visos kančios, ligos ir vargai prisideda prie jos išgryninimo. Tai leidžia jai džiaugtis, ne liūdėti, net jai pasitaikančiuose nelaiminguose įvykiuose.

Ta nauja esybė ateina Manęs pasitikti, kuria naują Bažnyčią, naują Žemę. Ta nauja esybė visa yra Meilė, nes nuolat susivienijusi su Meile, kad gautų tą Meilę ir ją skleistų.

Drauge su tavimi dėkokime Tėvui už tą naują esybę, kuri vis labiau auga tavyje ir sudaro viena su Manimi. Ją nuolat maitina Mano Meilė, ir ji girdi šnabždant jai į ausį žodžius, kuriuos nenustodamas tau kartoju: Aš myliu tave, myliu tave, myliu tave.“

Birželio 28 d., 4 val. 05 min.

53. – Pagreitinti Meilės planą sutikimu ir malda.

Ačiū, Viešpatie Jėzau, už stebuklus, kuriuos darai per tą knygą „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“, už stebuklus, apie kuriuos gaunu pranešimus iš įvairių šaltinių bei vietų, ir už stebuklus, kuriuos, man nežinant, padarai širdyse. ir kurie galbūt liks slapti, kol aš dar būsiu šioje žemėje. Ačiū, Viešpatie. Ačiū už tą didžiąją privilegiją būti Tavo veikimo liudininku. Myliu Tave ir klausau.

„Mano mažutėli, tau sakiau ir vėl kartoju, kad jau esate toje naujoje Žemėje, naujoje Bažnyčioje. Tai, ką matote ir jaučiate, yra tik trupinėlis to, ką matysite ir jausite, ir tai, ką matysite ir jausite, bus tik maža dalis realybės.

Kaskart, kai tik tau pasitaiko proga, prašyk žmones, kurių atnaujinimas ta knyga yra prasidėjęs, melstis už tuos, kurie ją skaito, ir tuos, kurie dar ateityje skaitys.

Tai Mano darbas, bet juo daugiau žmonių duos sutikimą, ir juo daugiau bus maldų, juo greičiau realizuosis šis Meilės planas. Vienybėje su dangaus ir žemės Šventaisiais ir Šventosiomis bei šventais Angelais, dėkokime Tėvui ir šlovinkime Jį už tai. Jo Meilės dėka jūs tampate Meile, tu tampi Meile. Aš myliu tave, myliu tave, myliu tave.“

54. – Nesiliaudami šlovinkite.

„Mano mažutėli, tu vis labiau gyveni džiūgaudamas, šlovindamas ir stebėdamasis tuo, ką Tėvas daro širdyse taja knyga „*Manų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus*“.

Tai, ką tu žinai, yra labai mažai palyginti su tikrove, ir visa tai dar tik prasideda. Juo labiau perkeičiamos širdys, kurios meldžiasi ir šlovina Viešpatį bei nuolat sutinka su Dieviškąją Valia, juo daugiau širdžių keičiasi.

Iš pradžių viskas vyksta neregimai. Ši knyga yra tik viena priemonė tarpe kitų, kad sutvirtintų tai, ką žmogus savo širdyje jau tiki ir ko trokšta.

Palaiminti esate jūs, kurie esate išrinkti tai misijai, tokiai gražiai ir didelei. Nesiliaudami šlovinkite, dėkokite, kad vis labiau džiūgautumėte net ir sunkiausiuose varguose. Priimdami Meilę, kuri nuolatos plūsta iš Dangaus, jūs tampate Meile.

Atverkite dar plačiau savo širdis ir rankas priimti ją vis didėjančią, nes esate beprotiškai mylimi. Taip, Aš myliu jus. Taip, Mano mažutėli, Aš myliu tave.“

Liepos 4 d., 4 val. 10 min.

55. – Meilės ir pasidalijimo bendruomenės.

Per Viešpaties Jėzaus rankas, Mamos Marijos užtariamais, vienybėje su Dangaus ir žemės Šventaisiais, šventųjų Angelų lydimas, noriu pristatyti Tėvui knygos „Manų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“ skaitytojus ir skaitytojas, kurie nori su kitais žmonėmis pasidalyti tuo, ko išmoko iš šių skaitinių, ir labiau į tai įsigilinti, o iš kitų sužinoti jų apmąstymų vaisius.

Tegu Šventoji Dvasia teikiasi įlieti savo šviesos į širdis tų žmonių, kurie trokšta tarpusavyje patirti tą naująjį gyvenimo būdą, leisti savyje gyventi tai vis daugiau vietos juose užimančiai Meilės esybei, ir kurie jaučia solidarumo poreikį, idant pilnutinai save realizuotų. Dėkoju, kad klausai ir išklausai mano maldą. Myliu Tave.

„Mano mylimas sūnau, esu laimingas, galėdamas pasilenkti prie tavęs ir atsakyti į tavo klausimą. Kad galėtum gyventi toje Naujoje Visuomenėje, turi būti Naujosios Bažnyčios narys. Kalbant apie Bažnyčią, turima omeny kolegialumas, bendruomenė.

Meile, kurią įpilu į širdis, turi būti pasidalijama su kitais. Todėl svarbu, kad būtų bendruomenė, kurioje būtų galima pasidalyti Meile ir gauti jos iš vieno ar kito jau Meilę priėmusio asmens.

Kur yra du ar keli asmenys, jau yra bendruomenė. Kad būtų lengviau pasidalyti, grupę turi sudaryti ne daugiau kaip 15 asmenų. Tos mažos Meilės ir pasidalijimo bendruomenės gali susidaryti vieno ar kelių asmenų iniciatyva.

Pasimeldus, vienas grupės narys gali perskaityti vieną ar kitą knygos pamokymą. Paskui dalyviai galėtų su bendruomenės nariais aptarti, kaip būtų galima tuos pamokymus išgyventi, ir pasidalyti su jais savo nuomone, arba kurio nors nario išgyventa patirtimi.

Pagrindinė taisyklė būtų – priimti kitą asmenį tokį, koks jis yra, kad kiekvienas jaustųsi gerbiamas, priimtas, mylimas. Konfliktai ir sunkumai turi būti priimami kaip proga parodyti savo sužeidžiamumą ir silpnumą, turi raginti jus kreiptis į Mane, jūsų Tėvą, viską sudėti į Mano rankas ir visko laukti iš Manęs.

Tėra vienintelis kelias, įeiti į tą Naująją Bažnyčią – priimti Mano Meilę, tapti Meile ir skleisti Meilę. Tos mažos bendruomenės bus mokymosi vietos, kad būtų patirta, ką kiekvienas asmuo iš esmės savo būties gelmėje trokšta išgyventi, augdamas ta tikrąja Meile visada ir visur.

Nebijokite, duokite man savo sutikimą, ir Meilė viskuo pasirūpins. Priimkite mano švelnumo ir Meilės pabučiavimą. Jūsų Tėvas, tavo Tėvas.“

56. – Praktiniai mažųjų bendruomenių tikslai.

„Mano mažutėli, leisk Man vis glaudžiau su tavimi draugauti. Draugystė su Manimi yra tavęs perkeitimo pagrindas. Santykiai su kitais, kurie visada turi būti išgyvenami toje Meilės atmosferoje, yra tik papildymas. Kaip sunku jums palaikyti tokius santykius su asmenimis, sutiktais jūsų kelyje. Pirmiausia jums reikia lavintis su asmenimis, kurių troškimai tokie, kaip jūsų, todėl tokios Meilės ir pasidalijimo bendruomenės yra svarbios, nes ragina jus mokytis ir kasdienybėje patirti šiuos dalykus:

- Priimti save tokius, kokie esate, su savo trūkumais ir silpnybėmis.
- Priimti kitą tokį, koks jis yra, nenorint jo pakeisti.
- Mokyti išklaudyti kitą, kad suprastum, kuo jis gyvena ir kas jis yra.
- Sutikti, kad visi esate lygūs.
- Tegu kiekvienas savo mintis išreiškia savo noru, neverčiamas.
- Tegu kiekvienas bus raginamas pagyvinti susitikimą.
- Tegu kiekvienas turi galimybę išreikšti savo poreikius, nesijausdamas suvaržytas.
- Tegu kiekvienas suvokia, jog svarbu ieškoti tiesos, o ne siekti pritarimo sau, bet kokiu būdu ginant savo nuomonę.
- Tegu kiekvienas išmoksta pasitikėti grupe ir visais jos nariais.
- Tegu kiekvienas išmoksta išklaudyti kitą, kurio nuomonė yra priešinga, ir nesijaučia atstumtas.
- Išmokyti atleisti sau ir kitiems.
- Džiaugtis, jaučiant kitų mažosios bendruomenės narių meilę ir vertinimą.
- Išreikšti kitiems, kad juos vertiname ir mylime.
- Suvokti svarbą tokių susitikimų, išgyvenamų artimoje draugystėje su Jėzumi, kuris pasireiškia per vieną ar kitą asmenį.
- Būti nuolat vedamiems bei įkvepiamiems Šventosios Dvasios ir visada prašyti Jos šviesos.
- Viso prašyti ir visko laukti iš Tėvo.

Štai kai kurie pagrindiniai nurodymai tiems susitikimams, prisimenant, kad esmė yra Meilė ir jai turi būti pirmenybė. Priimdamas Tėvo Meilę, asmuo gali ją išgyventi ir perteikti kitiems.

Palaiminti esate jūs, nes esate kelyje, kuris jus veda į Meilės pilnatvę.

Myliu jus švelniai, švelniai myliu tave.

Liepos 7 d., 4 val. 30 min.

57. – Kad taptumėte Meilės būtybėmis.

„Mano mažutėli, sakiau savo apaštalams, kad jie bus pažįstami kaip Mano sekėjai, jeigu mylės vienas kitą. Pagal tą patį ženklą šiandien ir jus pažins kaip Mano sekėjus. Tokiu pačiu būdu ir jūs pagal savo Meilę kitiems pažinsite, esate ar nesate Meilės pilnomis esybėmis.

Jeigu ir nesakote kitiems nemalonių ar užgaulių žodžių, bet jūsų mintys yra kritiškos, negatyvios ar smerkiančios, jūs trukdote Meilei laisvai cirkuliuoti jūmyse ir aplink jus. Vos tik užeis jums tokios pražūtingos mintys, tuoj pat aukokite jas Tėvo Gailestingumui ir prašykite Jį pakeisti jūsų širdį ir padaryti ją gebančią priimti kitą tokį, koks jis yra, kad Meilė galėtų laisvai tarp jūsų cirkuliuoti.

Patys pasikeisti jūs negalėsite, ypač jei esate labai linkę į kritiką, labai reiklūs kitiems ir sau patiems. Vien Meilė gali tai įvykdyti, tik ta sąlyga, kad jai bus duota galimybė veikti ir keisti jūsų įprotį ir kitus žiūrėti, galvoti ir juos teisti.

Mažosios Meilės ir pasidalijimo bendruomenės bus vietos, kuriose sutartinai sieks supratimo to paties troškimo įkvėpti asmenys, kurie stebės ne kitų perkeitimą, o savo pačių vidinį keitimąsi, norėdami suvokti, kas gali būti paaukota Tėvo Gailestingumui, kad jie taptų Meilės kupinomis esybėmis, leidžiančiomis Tėvo Meilei laisvai veikti per jas.

Palaiminti ir palaimintos esate jūs, kurie esate kelyje, vedančiame į Meilę. Sutikite būti beprotiškai mylimi. Aš myliu jus, myliu tave.“

58. – Keliauti su grynu tikėjimu.

Viešpatie Jėzau, noriu pateikti vienos skaitytojos iš Kvebeko klausimą apie Tavo Didįjį Grįžimą. Noriu tiktai, kad Tu man patartum, ką turiu atsakyti. Trokšta išgirsti. Ačiū, kas išklausai jos ir mano maldą. Myliu tave.

„Mano mažutėli, aš tave mokiau keliauti su grynu tikėjimu, nežinant, kur tai tave veda. Tą patį noriu pasakyti ir J. Svarbu ne žinoti, kas įvyks, o pilnutinai gyventi dabarties momentą, kaip tave mokiau 1998 rugsėjo 29 (nr. 219)*, kad širdys būtų pasirengusios Mane priimti, nes Mano Sugrįžimas jau labai arti.

J. noriu pasakyti štai ką:

Mažoji mano Širdies dukra, priimk Meilę, kurią Tėvas, tavo Tėvas, Mano Tėvas, mūsų Tėvas nori įlieti į tavo širdį, kad būtum jos pripildyta. Dangūs yra atverti ir visa, ko tavo širdis trokšta ir prašo, bus išklausa ir patenkinta.

Surask laiko gerai pasisavinti Meilę, kurią tau perduodu, skaitydama knygą „Manų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“. Per tą knygą Aš kalbu tavo širdžiai. Priimk mano Meilę ir Mano malones, ir būsi pasotinta. Lauksi mano Didžiojo Sugrįžimo džiūgaudama.

Noriu uždegti tavo širdį savo Ugnies Meilės Ugnimi. Glaudžiu tavo širdį prie Savosios, sakydamas: Aš myliu tave, Aš myliu tave.“

Liepos 11 d., 6 val. 00 min.

59. – Būtinios sąlygos, norint dalyvauti mažose bendruomenėse.

Viešpatie Jėzau, klausau Tavęs, nes noriu žinoti Tavo norus dėl tų mažųjų Meilės ir Pasidalijimo bendruomenių: dažnumas, trukmė, turinys, dalyvavimo būdai ar kitokie dalykai, kurie Tau atrodo naudingi arba būtini.

Ačiū, kad klausei ir išklausei mano maldą. Myliu tave.

„Mano mažutėli, pradėdame analizuoti tų mažųjų bendruomenių svarbą. Jūs gyvenate pasaulyje, kuris pasitiki vien tik žmogaus galia; Naujasis Pasaulis pasitikės tik Dievo Meilės Visagalybe.

Todėl reikia svarbaus perkeitimo, pradėdant kiekvieno vidumi, būtent jo galvojimo, buvimo ir veikimo būdu. Tas perkeitimas prasideda didžiuoju totaliniu „taip“, besąlygišku ir neatšaukiamu, sujungtu su aibe mažųjų „taip“ ir begale „ne“ visam tam, kas neatitinka tų „taip“ ir trukdo jų visiškam realizavimui.

Jūs esate dalis pasaulio, kurio struktūros ir veiklos pagrindas yra intelektualinis, todėl reikalauja didelio išsimokslinimo, apsukrumo ir kompetencijos, o su tuo atsiranda konkurencija, susiskaldymas, karai. Jūs žengiate į pasaulį, kurio pagrindas – širdis. Toks būvis reikalauja atsižadėjimo, didžiadvasiškumo, pagarbumo, kurių rezultatas – ramybė, džiaugsmas, vienybė.

* Žinios ištrauka: „...Turite išmokti pilnai išgyventi dabartį, tai reiškia visiškai atsitraukti nuo praeities, geros ar blogos, nes Tėvo Gailestingumui atiduota ji nebeturi reikšmės. Tik viena tikrai svarbu - dabarties momentas, į tavo širdį įlieta Meilė, mūsų glaudi draugystė, tu Manyje, Aš tavyje.

Kai tu suvoki dabarties, nuolat į tave įliejamų malonių ir Meilės svarbą, tavo širdis išsiplėčia ir tu jau gali priimti jų vis daugiau. Taip tu nuolatos augi.

Kadangi žinai, kad Tėvas niekada neatsiima Savo malonių ir Savo Meilės, bet, atvirksčiai, duoda jų vis daugiau, kaip drįsti rūpintis ir būgštauti dėl ateities, būdamas tikras, jog esi vis daugiau apdovanojamas savo viduje, o kaip tai atrodo, arba ką išgyveni išoriškai, nesvarbu ...“

Visi jūsų įpročiai turi būti peržiūrėti, pradedant jūsų maldos, mąstymo, klausymo, kalbėjimo būdais. Naujoji elgsena turi būti patiriama drauge su kitais asmenimis, davusiais Dievui savo „taip“, kad būtų perkeista jų būtis.

Taigi šis „taip“ bus vienintelis reikalavimas, leidžiantis tapti tų Meilės ir Pasidalijimo Bendruomenių nariais. Kad šis „taip“ būtų geriau suprantamas, būtų gera dalyviams perskaityti iki šios dienos tuose raštuose esančius nurodymus ir jiems visiškai pritarti.

Jeigu įmanoma, tie susirinkimai turėtų vykti kartą savaitėje. Reikėtų visada skirti tam tikrą laiką ryšiui su Švč. Trejybe, maldei, trunkančiai nuo 45 minučių iki valandos. Tai būtų „laikas, skirtas Eucharistijai arba adoracijai“, pagal galimybes. Jeigu tai bus adoracija, ji iš dalies turi būti tyli, iš dalies pagyvinta. Gyvos maldos pagrindas turėtų būti žodis „ARDOR“ (*Adorazione, riparizione, domande, offerte, ringraziamenti – garbinimas, atsilyginimas, prašymai, aukojimas, dėkojimas*).

Kitas laikas turi būti skirtas mokymui, arba paprastam tų raštų ar Dievo Žodžio skaitymui – apie 45 min. Trečia valanda skirta pasidalijimui. Viskas turi būti perskirta maždaug 20 minučių pertrauka atsipalaidavimui ir pasistiprinimui. – Tie susirinkimai neturėtų viršyti trijų valandų. Jeigu įmanoma, patartina, kad jie vyktų pakaitom bendruomenės narių butuose.

Kiekviename tų susirinkimų dalyvaus Meilė. Taip greičiau tapsite Meile. Visada ateisiu į pasimatymą, kad išreikščiau savo Meilę, nes myliu jus beprotiškai.“

Liepos 18 d., 6 val. 30 min.

60. – Persiėmęs Mano Meile, leisk praeiti Mano Meilei.

„Mano mažutėli, mes vis stipriau vienas su kitu vienijamės. Tavo vidus yra ypatinga mūsų susitikimų vieta.

- Mes drauge įžengiame į Naująją Bažnyčią ir Naująją Visuomenę.
- Drauge padarysime, kad bus pažįstama ir mylima ta Bažnyčia, ta Naujoji Visuomenė, kuri bus pagrįsta Meile.
- Drauge išgyvensime naujas patirtis, kai Meilė laisvai cirkuliuos širdyse.
- Drauge pažinsime Džiaugsmą ir Ramybę, kurių duoda Meilė, kai būna priimta.
- Drauge džiūgausime Meilės vedami, vadovaujami ir lydimi.
- Drauge pažinsime ir atstumtos Meilės kančią.
- Drauge pastebėsime, kad Meilė yra stipresnė už visus ir viską.

Taigi tau dar nepažinus dangiškosios palaimos, mes jau išgyvensime daug gražių dalykų kartu su kitais, mažiau gražiais. Lik tuo mažu, klusniu ir lanksčiu įrankiu Tėvo rankose. Savo klusnumo ir atsidavimo dėka tu suprasi savo tikrąją misiją – leisti praeiti Meilei.

Prisimink kempinės palyginimą: tu galėsi skleisti Meilės tiek, kiek pats būsi jos prisigėręs. Leisk mano Meilei tave pripildyti, nes myliu tave beprotiškai.“

Liepos 21 d., 4 val. 07 min.

61. – Elgtis, kaip elgiasi tikėjimo žmogus, ar kaip pasaulio žmogus.

„Mano mažutėli, būk atidus viskam, kas tau atsitinka. Tais įvykiais perkeičiama tavo esybė.

Tavo elgesys laimingais ir nelaimingais atvejais tau leidžia suprasti, ar tu elgiesi kaip tikėjimo, ar kaip pasaulio žmogus. Jei tu suvoki, kad pasielgei kaip tikėjimo žmogus, dėkok Tėvui ir šlovink Jį už Jo didelį maloningumą, nes Jis tau leido būti Jo veikimo per tave liudininku.

Jei pamatai, kad pasielgei, ne kaip dera elgtis tikėjimo žmogui, bet kaip elgiasi didžioji žmonių dalis, skubiai atsiduok Tėvo Gailestingumui. Atsižvelgdamas į elgesio svarbą ar sunkumą, išpažink tai, kad tau būtų visiškai atleista, kad tavo esybė būtų visiškai perkeista, kad taptum Meilės, Gerumo ir Gailestingumo kupina esybė ir leistum laisvai veikti Tėvo Meilei.

Tavo reakcijos yra rodiklis, padedantis tau suvokti, ar tavyje pasireiškia senasis žmogus, ar naujoji Meilės esybė.

Nusižeminimas yra kelias, vedantis į Meilę. Kadangi Meilė tave myli, tu tampi Meile. Myliu tave beprotiškai ir švelniai.“

Liepos 24 d., 4 val. 50 min.

62. – Kas ateina iš Šventosios Dvasios, yra Šviesa.

Viešpatie Jėzau, skaitydamas Liepos 4 dienos žinią apie mažąsias Meilės ir Pasidalijimo bendruomenes radau parašyta, kad reikia paskaityti vieną knygos pamokymą, bet nekalbama apie Dievo žodį. Ar tai pamiršta? Ar turiu tai pridurti, žinodamas, kad Žodis yra kiekvieno pamokymo pagrindas?

„Mano mažutėli, tau sakiau ir kartoju, kad Dievo žodis ir Bažnytinė Jo interpretacija yra kiekvieno kito mokymo ar rašto pamatas ir visada gali pavaduoti knygos pamokymą.

Šventoji Dvasia visada įkvepia vieną ar kitą kalbėti arba rašyti, kad padėtų žmogui glaudžiau ar intymiau bendrauti su Manimi pagal Tėvo Meilės planą.

Kai tie pamokymai įkvepiami Šventosios Dvasios, jie niekada neprieštaruoja Dievo žodžiui, o jeigu per kokį nors asmenį iškiltų kokia dviprasmybė, reikia laikytis Dievo žodžio, kurį pripažįsta Bažnyčia, dabar Jono Pauliaus II vadovaujama. Kas ateina iš Šventosios Dvasios, yra Šviesa, Džiaugsmas, Meilė, ir tai pažinsite iš didelės vidinės jumoje esančios Ramybės.

Kadangi gyvenate laikotarpyje, kuris jus rengia mano Didžiajam Atėjimui, normalu, kad esama pamokymų, pateiktų naujai, kad jums padėtų deramai pasirengti. Tik viena yra tikrai svarbu, kad jūs tampate Meilės kupinomis esybėmis, galinčiomis mane priimti.

Myliu jus beprotiškai ir švelniai. Myliu tave.“

Liepos 26 d., 3 val. 30 min.

63. – Ona ir Joachimas tave lydi.

„Mylimas sūnau, tai aš, šventoji Ona, mane Tėvas įpareigojo ateiti ir atsakyti į tavo klausimus, kuriuos tu keli ir kuriems neturi atsakymų.

Tavo troškimas pasiremti kai kuriais asmenimis, kurie Viešpaties rankose buvo įrankiai ugdant tavo tikėjimą, yra normalus, būnant žmogiškame lygmenyje. Dieviškame lygmenyje tokia parama nebūtina. Tas žmogiškas poreikis tau apreiškia ryšius, kuriais esi surištas, norėdamas būti tikras, jog tau gerai vadovaujama. Nors tai yra ryšiai su šventais asmenimis, kurie tau padėjo ugdyti tikėjimą, kurie tau užtikrino saugumą, ateina laikas, kai jie turi būti nutraukti.

Turi pritarti toms netektims, dėl kurių tau atrodo, kad krinti tuštumon. Tai tik išpūdis, būtinas tam, kad suvoktum didžiąją Dievo vaiko laisvę, esant įskiepytam į Švč. Trejybės Širdį ir į Šventųjų bendravimą, Šventiesiems Angelams palydint.

Kaip galėtum totaliai tarnauti Tėvui, jeigu tau reikia, kad tai, ko iš tavęs reikalaujama, patvirtintų koks nors asmuo, o ne vadovai, kuriuos Jis tau siunčia dėl tavo specifinės misijos. Kad tau būtų lengviau suprasti, ką tu dabar išgyveni, pagalvok apie ereliuką, atsidūrusį tuštumoje, kai jo motina išstumia jį iš lizdo.

Jam tai katastrofa, bet iš tikrųjų teisingas būdas išmokyti skraidyti. Taip yra ir tau šiuo metu. Jeigu tie ryšiai buvo geri ir davė tau saugumą, kaip lizdas ereliukui, ateina momentas, kai reikia palikti savo lizdą ir pradėti mokytis skristi. Tu turi palikti tuos gerus ryšius, kad galėtum vykdyti savo misiją. Tėvas nepaliekia tavęs vieno; žiūrėk, kaip Jis tave saugo. Jis davė tau du savo mylimus vaikus, kad tave lydėtų leidžiant tuos raštus, taip pat tavo misijos vertę patvirtino įvairūs šventi kunigai, įvairios vienuolės ir tvirto tikėjimo pasauliečiai. Vos tik tavo misijai prasidėjus, tu gavai daugiau pagalbos, nei Joachimas ir aš, kol gyvenome žemėje ir turėjome atlikti savo misiją.

Šiandien, mūsų šventės proga, mums pavesta ypatingai palydėti tave, kaip ir visus knygos „Manų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“ skaitytojus bei tuos, kuriuos tu laikai savo širdyje. Taigi tą dieną senei ir seneliui tenka pasirūpinti mažyliu – tavimi. Priimk mūsų švelnumą ir Meilę, kurią norime tau parodyti. Šią mūsų dieną mes norime tave pripildyti tos Meilės, kurios nuolat gauname iš Tėvo per Marijos ir Jėzaus rankas ir Širdis. Nenorėk būti didelis ir nepriklausomas, pasilik tuo maloniu vaikeliu, kuris leidžiasi savo senelių supamas. Tavo seneliai, kurie tave myli.“

Liepos 30 d., 4 val. 35 min.

64. – Rytoj Mano Didysis Sugrįžimas.

„Mano mažutėli, Aš vadovauju tavo mintims, tavo veiksams ir žodžiams. Nieko nebijok, Aš vadovauju kiekvienam tavo žingsniui. Taip pat elgiuosi su kiekvienu asmeniu, kuris sutinka eiti keliu, kurį jau nurodžiau, kuris eina tais mažais – mažumo ir mano Meilės priėmimo – bėgiais.

Tas kelias prieinamas visiems, lengvas ir vedantis į Naująją Bažnyčią, kuri Mane pasitiks mano Didžiojo Sugrįžimo dieną.

Aš tave įkvėpiau pasakyti, jog trūksta tik akimirkos iki mano Didžiojo Sugrįžimo „rytoj“, kad gyventum šiandien, lyg tai būtų paskutinė diena tam mano Didžiajam Sugrįžimui pasirengti.

Dar šiandien turi įžengti į tą dviejų bėgių – savo mažumo ir mano Meilės priėmimo – kelią*. Svarbu ne žinoti, kurioje to kelio vietoje esi, bet įsitikinti, jog tikrai esi tame kelyje; o tu jame esi, kai tarsi „taip“ savo mažumai, savo bejėgiškumui ir ribotumui, ir „taip“ mano Meilės priėmimui.

Kaskart, kai būni tame kelyje, tu Mane sutinki, ir tavo širdis išsiplečia, pasidaro vis labiau pajėgi priimti Mano Meilę, vis labiau pasirengus mano Didžiajam Sugrįžimui. Ir tu tampi Meile, sutikdamas, kad tave mylėčiau beprotiškai ir švelniai.“

Rugpjūčio 9 d., 6 val. 05 min.

65. – Aš tave įkvėpsiu.

Amžinasis Tėve, noriu padėkoti už stebuklus, kuriuos vakar padarei Kvebeke, Kanados Montmarte, Tavo šventės proga. Dėkoju už tą didžią malonę, kuria mus padarai Tavo darbų liudininkais.

Ačiū už tai, kad mumis pasinaudojai Savo Meilės skleidimui.

Ačiū už stebuklus, kuriuos padarai knyga „Manų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“.

Tikiu, kad prieš ataskaitą dar nepakankamai tavęs paklausiau, kad visiškai ištikimai perduočiau tai, ką man liepei išdėstyti.

Viską sudedu į Tavo gailėstingąją Širdį ir prašau užimti visą mano esybę, o būsimose konferencijose, kurias turėsiu pravesti, visiškai mane įkvėpti. Tada tuo laiku, kuris man bus duotas, galėsiu iš esmės patenkinti Tavo troškimus. Paversk mano trūkumus malonėmis ir palaiminimu savo paskutiniųjų laikų išrinktiesiems.

Klausau Tavęs. Dėkoju, kad manęs klausei ir išklausai mano maldą.

„Mano mylimas sūnau, aš, tavo Tėvas, dėkoju tau, kad sutinki būti tas mažiausias įrankis mano rankose. Tuo mažiausiu įrankiu, kuriuo tu esi, ir kuris būtų bevertis, jeigu veiktų pats vienas, Aš noriu pasinaudoti, kad ir kiti duotų Man savo sutikimą paversti juos įrankiais įvairioms mano misijoms. Taip žemės veidas bus pakeistas, Naujoji Žemė Naujai Bažnyčiai bus visiškai atnaujinta. Nebijok, tai nebus tau per sunku, Aš visiškai kontroliuoju padėtį ir rūpinuosi kiekviena mažiausia detale.

Dabar ir visada leiskis vadovaujamas. Kaskart, susitikęs grupę ar vieną asmenį, klausk Manęs, ką noriu jiems pasakyti, ir Aš tau tai įkvėpsiu. Pakalbėjęs, nepasiduok Priešo įtakai. Jis imsis dvejetainį

* Pirmas tomas, nr. 114 žinia.

taktikos: mėgins neleisti tau suvokti, ko noriu iš tavęs, arba pakiš mintį, jog nebuvo padaryta gerai ir neatitiko to, ko Tėvas norėjo. Jis stengsis visokiais būdais atimti tau drąsą bei įkvėpti norą veiklos atsisakyti, arba, kad pripūstų tau išdidumo, teigs, jog esi šaunus, gerai kalbėjai,. Taigi vienaip ar kitaip, jis tau prisistatys.

Jei tos abi taktikos nepavyks, jis išras kitų, stengsis įkvėpti baimę arba sukurstyti skilimą tavyje ar aplink tave. Pastebėjęs pavojų, negaišk laiko su Priešu, Žiūrėk į mane, kontempliuok mano Gailestingumą, mano Džiaugsmą, mano Ramybę ir Meilę. Nuolat atgręžęs akis į Mane, vis labiau matysi mano veikimą ir Aš vis labiau galėsiu tavimi naudotis.

Aš esu su tavimi ir duodu tau visa, ko tau reikia, kad galėtum eiti savo keliu ir atlikti tau skirtą misiją mano vaikų Meilei.

Priimk Mano tėvišką mylimo sūnaus pabučiavimą ir visą švelnumą su Meile, kurią tavo širdis dabar gali priimti. Marijos, Mano mažiausiosios Tarnaitės uždavinys – tave lydėti ir vadovauti tavo žingsniams. Ji yra su tavimi, su tavimi yra ir mano Vienatinis Sūnus Jėzus, kuris nuolat tau yra artimiausias.

Jei tavo akys atsivertų ir tu galėtum matyti Šventuosius ir Šventąsias bei visą didžiąją Angelų kareiviją, tu suprastum, kad esi ne vienas, bet gerai saugomas. Nebijok ir toliau eik pirmyn su grynu tikėjimu.

Teikiu tau savo Tėvišką palaiminimą kartu su savo Meile“.

Rugpjūčio 15 d., 4 val. 50 min.

66. – Laikas spaudžia, priimkite Meilę.

„Mano mylimas mažuti, Tėvo išrinktas sūnau. Šį rytą noriu tau pranešti štai ką:“

Mano brangūs vaikeliai, didis džiaugsmas danguje, matant jus susirinkusius mano Didžiai Dangun Ėmimo šventei. Jūsų buvimas čia liudija jūsų užsidegimą, jūsų didį troškimą vykdyti Mūsų Tėvo Valią, vis labiau vienyti su mano Sūnumi Jėzumi ir leisti Šventajai Dvasiai įkvėpti jus visada ir visur.

Jūsų Mama nori jums padėkoti ne tik už tą savaitgalį, bet ir už tai, kas esate, leisdami perkeičiami Meile, kurios nuolat ir šiuo momentu Tėvas gausiai teikia jūsų širdims.

Tą Meilę jūs priimate širdimi, niekada protu. Jūsų širdis tai Meilei priimti atveria jūsų mažumo, ribotumo ir silpnumo pripažinimas bei jūsų totalinis, besąlygiškas ir neatšaukiamas „taip“ Tėvui.

Tas „taip“ turi būti daugiau negu vien lūpomis ištartas „taip“, jis turi išeiti iš visos jūsų būtybės ir leidimo jus prijaukinti, perkeisti, apiplėšti ir, reikalui esant, aplankyti kančia, kad Tėvo Planas galėtų realizuotis jumyse, aplink jus ir per jus.

Mano brangūs mažyliai, nebijokite, aš rymau ties kiekvienu iš jūsų, sūpuoju jus savo Motiniškoje Širdyje ir meldžiu: leiskitės mylimi, nes – nuolat jums tai kartoju – kadangi Meilė tave myli, tu tampi Meile.

Kai priimate šią Meilę, jūs ne tik labai pradžiuginate Dangų, jūs tampate ir balzamu mūsų dviem, Jėzaus ir mano sužeistoms širdims. Leiskite savo Dangiškajai Mamai, suklupusiai prieš jus, to maldauti, nes laikas Meilei priimti yra trumpas.

Savo motiniška, visiems jums Meilės sklidina Širdimi tariau kiekvienam iš jūsų: myliu tave. Beprotiškai jus myliu, tavo Motina Marija“.

Rugpjūčio 23 d., 5 val. 05 min.

67. – Aš budžiu, kaip gera motina.

„Mano mažutėli, Aš vis su nauju džiaugsmu lenkiuos prie tavęs, kaip motina lenkiasi prie savo kūdikio, kad parodytų jam savo meilę ir patenkintų visus jo poreikius.

* Šis tekstas duotas baigiant maldos tridienį Mūsų Valdovės iš Gvadalupės parapijoje Beauce.

Taip ir Aš prie tavęs. Aš nuolat esu palinkęs į tave. Tu labiau pajunti mano Meilę, ir aš patenkinu tavo poreikius, dar tau jų nepareiškus. Tu jauties nesaugus ir šiek tiek neramus, pradėjęs labiau suvokti savo naująją misiją. Tai grynai žmogiškos reakcijos, kurios pranyks, pagilėjus tavo ir Mano Sandoros Vienybei, kai tu jau atsidursi kitame krante ir būsi praėjęs didžiąją perėją, apie kurią tau kalbėjau, ir kurioje dabar esi.

Ta perėja tave nuves į Meilės pilnatvę ir leis vis labiau jos ragauti bei prie jos priartėti. Nebijok. Aš nuolat budžiu prie tavęs, kaip gera motina Visada būnu su tavimi. Leiskis pripildomas ir vedamas. Nuolat pripažindamas savo bejėgiškumą ir mažumą, gali geriau atlikti šią gražią ir didžią misiją.

Nesistenk suprasti. Priimk save ir leiskis mylimas. Tai kelias, kurį Tėvas tau nurodo, kelias, kuris tave veda į Meilės pilnatvę. Myliu tave beprotiškai“.

Rugpjūčio 24 d., 4 val. 20 min.

68. – Laimingas senelis.

Ačiū, Viešpatie Jėzau, už tiek daug Meilės, Džiaugsmo ir Ramybės, kurių Tu man vakar davei per mano anūkėlius aplinkybėmis, kurias dabar išdėstysiu:

Turėjau praleisti dieną mieste dėl reikalų, taip pat susitikti su leidėju dėl tematinės rodyklės. Apie tris Elžbieta paskambino ir pasakė, kad viena mūsų duktė yra su savo vaikais pas mus namuose. Jeigu aš noriu su jais pasimatyti, turiu sugrįžti namo prieš vakarienę.

Dieną prieš tai pažadėjau susitikti su vienu skaitytoju iš Chicoutimi, kuris, įsigijęs knygą „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“, būdamas netoliese, panoro su manimi susipažinti. Aš sutikau, nes jis atvažiavo iš toli, nors tokie prašymai man nepatinka, ir pabijojau, kad tai nebūtų įsiveržimas į mano šeimos ratelį ir į Viešpačiui rezervuotą laiką.

Taigi man labai norėjosi telefonu atsisakyti susitikimo, kad galėčiau susitikti su savo anūkėliais; taip pat prisiminiau savo pasiryžimą pirmenybę skirti Viešpačiui, paskui savo šeimai ir pagaliau savo reikalams, žinoma, galimybės ribose.

Vis dėlto nuėjau susitikti su tuo žmogumi, kurį lydėjo jo žmona ir brolienė. O Viešpačiui pavadžiau pasirūpinti mano susitikimu su mano brangiaisiais. Naudingai pabendravus maždaug keturiasdešimt minučių, atsiprašiau, pareiškęs, kad manęs namuose laukia mano giminaičiai. Mat suvokdamas savo mažumą, buvau tikras, kad mano buvimas neduotų jiems nė 1% tos naudos, kurios gautų paskaitę ir apmąstę šią knygą.

Taigi sugrįžau namo apie septynioliktą valandą, ir savo didžiai nuostabai radau dvi savo dukteris su jų šešiais anūkėliais – trys mergaitės ir trys berniukai – nuo šešių iki trylikos metų. Jie visi mane sutiko maloniai ir su meile Aš išsimaudžiau, vandenyje žaidžiau su jais. Dviem iš jų leidau pasivažinėti vandens slidėmis, ir parengiau kuklių vakarienę. Buvau nepaprastai laimingas. Nejaučiau jokio nuovargio. Visi buvo labai malonūs, o aš kupinas meilės jiems visiems. Jau vien tuo, kad jie mane vadino „seneliu“, aš nepaprastai džiaugiausi

Ačiū, Viešpatie, kad parodei man tiek meilės per tuos anūkėlius, ir kad mano vienuolikametei anūkėlei liepei man pasakyti šiuos žodžius: „Ačiū, seneli, už tavo knygą. Ji man labai patinka, ir kas vakarą, jei nebūna labai vėlu ir aš nebūnu per daug pavargusi, aš iš jos paskaitau po skyrelį. Man tai labai patinka“.

Jaučiu, kad mano širdis dega Meile. Myliu tave.

„Mano mažutėli, Aš nepaprastai džiaugiuosi taip tave apdovanodamas, ir vis labiau noriu taip daryti. Tai, ką darau tau, Aš darysiu ir visiems skaitytojams, kurie savo gyvenime užleis man pirmąją vietą.

Atėjo laikas, kai Tėvo Meilė jau laisvai cirkuliuoja Žemės širdyse. Palaiminti esate jūs, kurie esate pakankamai maži, kad ją priimtumėte ir atiduotumėte jai pirmenybę savo gyvenime.

Jūs būsite vis labiau pripildomi Meilės. Kadangi Meilė jus myli, jūs tampate Meile.

Beprotiškai jus myliu. Beprotiškai myliu tave“.

69. – Myliu tave, tu Man reikalingas.

Viešpatie Jėzau, aš Tau pristatau susirinkimą su redakcine „Informatore Cattolico“ žurnalo grupe, kuris numatytas rugsėjo 4 dieną dėl vietos, kurią ketina rezervuoti knygai.

Norėdamas totalinę pirmenybę skirti Tavo norams, klausau Tave, norėdamas sužinoti Tavo valią. Dėkoju, kad klausai ir išklausai mano vargšę maldą. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, nebijok to pageidavimo. Tai aš paskatinau sušaukti tokį susirinkimą.

Aš Visuomet deramu metu įkvepiu reikalingą mintį. Tave prašau tik surašyti mintis, kurias išreikš vienas ar kitas asmuo. Iš pradžių turite sutarti dėl tų punktų:

- Atsiklausti Manęs, ko Aš pageidauju iš to žurnalo.
- Būti pasirengusiems pritarti atsakymui, nesvarbu, kokią kryptį nurodysiu.

Toks nusiteikimas reikalaus didelio kiekvieno grupės nario atsizadėjimo, nes įsitikinus, jog atliktas didelis darbas ir surastas teisingas realizavimo būdas, gali būti pareikalauta atsisakyti savo idėjų ir sutikti su nauju mąstymo, matymo bei veikimo būdu, kurį, man įkvėpus, gali pasiūlyti kitas susirinkimo dalyvis.

To žurnalo grupės nariai buvo geriausi evangelizavimo įrankiai dvidešimto amžiaus pabaigoje pasauliui pažįstamoje visuomenėje ir Bažnyčioje.

Trijų punktų klausimas, kurį tiems asmenims noriu perduoti per tave, yra toks:

- Ar sutinkate išnykti, kad užleistumėte visą vietą man?
- Ar sutinkate, kad jūsų matymo, mąstymo ir veikimo būdai prarastų savo stabilumą?
- Ar sutinkate atsisakyti savo įpročių, nors ir gerų?

Besąlygiškas „taip“ šiam trilypiam klausimui yra būtinas be jokių išlygų, kad kuriant man tą Naująją Visuomenę ir Naująją Bažnyčią, kuri rengiasi netrukus mane sutikti mano Didžiojo Sugrįžimo metu, ši grupė ir žurnalas galėtų būti vadovu.

Noriu kiekvienam to susirinkimo nariui pasakyti, koks brangus jis yra mano akyse! Kad jis žinotų, kaip jį myliu! Kaip jis man reikalingas, kad tą Naująjį Pasaulį padėtų kurti pagal Tėvo Meilės Planą!

Gavęs jūsų „taip“ be jokių apribojimų, duosiu jums viską, ko jums reikia, kad galėtumėte vadovauti, pirmiausia kiekvieną iš jūsų padarydamas Meilės esybe, pajėgia priimti Mano Meilę, kad taptų Meile ir galėtų dovanoti Meilę.

Štai jūsų svarbi ir graži misija. Pavedu jus Savo Švč. Motinai, kad pridengtų jus savo Apsiaustu, saugotų nuo Priešo puolimų ir nuvestų į Tėvo Širdį.

Jūs tampate Meile. Myliu jus švelniai ir beprotiškai. Myliu tave.“

Rugsėjo 6 d., 3 val. 10 min.

70. – Pažvelk į Mane ir gausi naujų jėgų.

„Mano mažutėli, Mano Meilė, kurios vis daugiau tavyje yra, tau susitinkant su pasaulio minties srovių paveiktais asmenimis, daro tave vis labiau sužeidžiamą.

Aš jau esu tai išgyvenęs ir toliau išgyvenu per totaliai Man atsidavusius asmenis. Netrukus ta situacija visiškai pasikeis, šioje žemėje gyvenančių žmonių širdys jau nebebus tos pačios.

Kuo daugiau atsiras tokių, kurie sutiks būti sužeidžiami, tuo daugiau klausimų kils žmonių širdyse, ir tuo greičiau žemė pasikeis. Romieji paveldės žemę.

Sudėk į Mano Širdį visas tas situacijas, kurias turi išgyventi; kai manai esąs išnaudojamas; kiek įmanoma venk ginčų. Pažiūrėk, kaip Aš elgdavausi su tais, kurie Mane įžeidinėdavo. Tu gausi naujų jėgų, leidžiančių tau jau dabar sekti naujosios Visuomenės elgesiu, kuris labai skiriasi nuo dabartinės visuomenės.

Pats vienas tu negali pasiekti tokio šventumo laipsnio, būtent tobulo elgesio tave įžeidinėjant. Vien tik nuolat semdamasis Meilės iš Tėvo šaltinio ir leisdamas tai Meilei tave perkeisti, išmoksi taip elgtis. Kitais žodžiais tariant, tik prašant ir leidžiant Tėvo Meilei veikti tavyje, viskas pasidaro įmanoma, net ir tai, kas atrodo neįmanoma.

Nuolat priimdamas Meilę tu tampi Meile. Nebijok, nes myliu tave beprotiškai ir švelniai.“

Rugsėjo 14 d., 5 val. 15 min.

71. – Mažasis Tėvo pasiuntinys.

„Mano mažutėli, ir toliau keliaudamas su grynu tikėjimu, pastebėk, ką Tėvas padaro per tave, ir kartu žiūrėk kokie pasikeitimai vyksta tavyje.

Šį rytą noriu, kad tu parašytum Mano mylimiausiai dukrai M.:

M., švelnioji gėlyte, kuri esi taip arti Mano Širdies, patyrei patį didžiausią savo tikėjimo išmėginimą. Visiškai netikėtai buvai mano, tavo Dievo, paliesta. Šį rytą noriu tau padovanoti didžiausią savo Ramybę, kuri jau yra tavyje, bet kurią tu dar giliau pajausi.

Tavo brangus vyras P., kurį Tėvas pasišaukė pas Save, dabar pilnutinai išgyvena tą Ramybę. Jis jau tapo Meile ir nepaprastai džiaugiasi amžinąja laime.

Tu jam patarnavai, jam ilgai sergant. Dabar jis tau patarnaus ir atneš tau visa, ko Tėvas tau nori duoti šiuo metu.

Jis tapo pasiuntinuku, nenuvargstančiai atsidavusiu Tėvui. Vos tik pastebėjęs tavo troškimą arba reikalą, bėga pas Tėvą ir meldžia jį patenkinti.

O kai tik Tėvas jį pašaukia, jis skuba paimti dovaną, kurią Tėvas tau nori perduoti, ir kuo greičiau ją tau atnešti.

M., tau nieko nereikia bijoti. Niekada, P. nebuvo tau taip artimas, kaip dabar. Jis pasirengęs tau patarnauti ir patenkinti visus tavo troškimus bei poreikius. Judu esate taip glaudžiai susivieniję, kaip niekada anksčiau. Nors pasilikusi žemėje, tu gali naudotis daugeliu malonių, kurios dabar yra pasiekiamos P.

Dėkok Tėvui, kad taip yra. Su Jo Meile ir P. tarpininkaujant, tu tampi Meile.

Aš jus myliu. Aš myliu tave“.

Rugsėjo 20 d., 5 val. 05 min.

72. – Mažosios Bendruomenės paskelbtos.*

Viešpatie Jėzau, pateikiu Tau Mažųjų Meilės ir Pasidalijimo Bendruomenių planą. Jaučiu, kad nesugebu. Ar reikia dar patikslinti? Kaip reikia pradėti? Kaip pažinti pradžios signalą?

Ačiū, kad klausai ir išklausai mano malda. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, visada atsimink, kad turi gyventi grynu tikėjimu, nežinodamas ir nematydamas, kur tave vedu. Grynai tikėdamas pradėjai rašyti. Tokiu pačiu būdu tie raštai tapo išplatinti. Pastebėk, ką dabar padarė tas tavo tikėjimo veiksmas ar, tiksliau, veiksmai.

Gerai, kad tu nepasidavei baimei ar kančiai išbandymo momentais. Ir toliau keliaudamas su grynu tikėjimu, matysi Dievo veikimą. Tas pat bus ir Mažųjų Meilės ir Pasidalijimo Bendruomenių atveju.

Aiškiai matai, kad atėjo pradžios metas. Aš tai patvirtinu tuo troškimu, kurį išreiškė knygos „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“ skaitytojai. Ką tu girdėjai, yra tik nedidelė tikrovės dalis. Primenu tau, kad tai Mano darbas, ne tavo. Tu tik privalai duoti pradžios signalą, o visa kita padarysiu Aš, kalbėdamas jau mano parengtą vadovų ir kitų dalyvių širdims.

* Žr. šio tomo 1 Priedą

Pagrindinė taisyklė – priimti kitą su Meile. Kad Meilė galėtų viešpatauti, reikia didelio lankstumo kitų punktų atžvilgiu, ypač žiūrėti trukmės, maksimalaus laiko, kiek jis gali būti sutrumpintas, ypač pačioje pradžioje. Laikas pabūti su Viešpačiu visada turi būti išsaugomas, bet niekada neviršyti 45 minučių.

Mokymo trukmę gali nustatyti dalyviai, jis gali būti sutrumpintas eiliniam animatoriui nutarus, bet niekada neturi viršyti 45 minučių.

Taip pat ir laikas pasidalijimui pagal grupės poreikius ir norus gali būti keičiamas, bet niekada neviršyti 1 valandos.

Tos mažosios Meilės ir Pasidalijimo Bendruomenės yra ne tam, kad atstotų jau gerai veikiančias maldos bendruomenes arba grupes, arba jas modifikuotų.

Mažųjų Bendruomenių tikslas yra patenkinti poreikius tų, kurie yra davę totalinį, besąlygišką ir neatšaukiamą „taip“.

Kiekvienam jų yra reikalinga pagalba kitų, kurie taip pat yra davę savo „taip“, kad nuolat būtų palaikomi malda, pasninku, sakramentais, ilgais draugystės su Viešpačiu momentais ir pamokymais apie šį naująjį galvojimą, buvimo ir veikimo būdą.

Be to, kiekvienas tą naująjį gyvenimo būdą turi pirmiausi patirti su kitais „taip“ davusiais asmenimis, kad galėtų juo gyventi kasdienybėje, kiekvieną momentą, kiekvienoje vietoje.

Patartina, kad tas mažasis bendruomenes kiek galima natūraliau sudarytų tos pačios aplinkos, to paties regiono, to paties miesto ar kaimo, to paties kvartalo artimi asmenys.

Tiems, kurie yra davę savo „taip“, mažosios Bendruomenės, vietoj dažnai beprasmių, beverčių ir meilės stokojančių socialinių susitikimų, siūlo susitikimus, realiai patenkinančius širdies, sielos ir dvasios poreikius.

Mažoje bendruomenėje suvokus, kad ji neduoda numatytų vaisių, reikia kreiptis į Tėvą, viską sudėti į Jo rankas ir visko lauktis iš Jo, visko iš Jo paprašius.

Kiekvienas dalyvis turi save iširti, pasinaudodamas tų raštų turiniais. Jei tokia analizė pasirodytų per sunki, patartina verčiau laikinai ramiai pasitraukti, daugiau laiko skirti bendravimui su Viešpačiu, negu norėti grupei primesti savo valią arba pakeisti vieną ar kitą dalyvį.

Normalu, kad, norint tikrai išgyventi atleidimo momentus arba konstatuoti, kad Meilė stipresnė už viską, pasitaiko sunkesnių momentų. Tik nelabai normali yra besitęsianti nepasitenkinimo nuotaika.

Atsiminkite, kad sprendžiate ne jūs, bet Aš, jūsų Dievas. Vien tik dėl to, kad Meilė jus myli, jūs galite tapti Meilės kupinomis esybėmis. Visa, kas jums atrodo priešinga Meilei, aukokite Tėvo Gailestingumui, kad Jis tai paverstų Meile.

Mokykitės matyti visus Tėvo kituose padarytus gražumus, užuot stebėję kitų trūkumus ir kaltes.

Tapdami Meilės esybėmis, jūs skleisite Meilę, ir kiti bus pakeisti ne tuo, ką sakysite, bet vien tik tuo, kuo būsite.

Palaiminti esate jūs, būdami tame kelyje, kuris jus veda į Meilės pilnatvę. Jūs tampate Meile.

Beprotiškai ir švelniai jus myliu. Myliu tave.

Rugsėjo 27 d., 1 val. 20 min.

73. – Daugybė nueina keliu.

„Mano brangus mažyli, nors tu ne visai tai suvoki, Aš tave vedu Meilės pilnatvės keliu. Tavo klusnumas mano Dvasiai man leidžia taip tave vesti. Tau einant pirmyn tuo keliu, daugybė asmenų taip pat tuo keliu nueina.

Daugeliui labai sunku duoti tą totalinį, besąlygišką, neatšaukiamą „taip“, būtiną norint nueiti šiuo keliu. Kitas sunkumas tvirtai tarti „ne“ įvairioms pasaulio mąstymo srovėms. Tie sunkumai nulemia individo pasirinkimą. Jam, tikrai jam tenka rinktis.

Pagal savo Meilės planą Tėvas kiekvienam savo vaikui duoda labai didelę laisvę. Asmuo, kuris nuoširdžiai ir laisvai duoda savo „taip“, tuoj pat gauna malonę, būtiną nugalėti gyvenime pasitaikančius sunkumus. Jo tvirtas įsipareigojimas jam leidžia paragauti to, ką padaro Meilė, kai jai duodama laisvė veikti.

Malonės, kurios asmenį perkeičiant patiriamas vėliau, patvirtina jam, kad jis yra gerame kelyje ir padrašina eiti tuo keliu, kuris jį vis labiau patenkina.

Tas augantis pasitenkinimas yra tiksliai tai, ką tu dabar patiri mūsų draugystėje. Tai gauna ir gaus kiekvienas, kuris duoda arba duos savo nuoširdų sutikimą.

Ir toliau leiskis mylimas, to neužsitarnavęs.

Ir toliau leiskis perkeičiamas.

Ir toliau leiskis vedamas.

Taip yra dėl to, kad Meilė tave myli ir tu tampa Meile. Myliu tave beprotiškai ir švelniai.

Spalio 2 d., 3 val. 40 min.

74. – „Taip“, kuris viską keičia.

„Mano mažutėli, Aš, Jėzus, noriu tavimi pasinaudoti ir pasakyti *“L’Informatore Cattolico”* skaitytojams štai ką:

Aš kalbu tau, skaitančiam šias eilutes. Tačiau jei tu klausai ne širdimi, tu negali nei girdėti mano žodžių, nei suvokti, ką Jie nori padaryti tavyje. Tavo protas, tavo gabumai ir intelektas turi tarnauti širdžiai, ne atvirksčiai. Būdamas širdies lygmenyje, tu gali suprasti, suvokti Meilę, kurią noriu įlieti į tave šiuo momentu, ir ja pasinaudoti.

Neraginu tavęs po metų, po šešių mėnesių, ateinančių mėnesį ar rytoj atverti savo širdį, kad priimtum Meilę, kurią noriu įdėti tavo širdin. Žinok, kad to noriu dabar, šiuo momentu. Tu galėtum paklausti, kaip gali savo širdį atverti. Atsakymas paprastas, pats tu negali.

Pirmasis tavo žingsnis, pripažinti savo bejėgiškumą, ribotumą ir silpnumą. Kitais žodžiais – turi pripažinti, kad priešais savo Dievą tu esi niekas. Pripažink savo mažumą.

Antras žingsnis – pripažinti, kad esi labai Dievo mylimas kūrinys. Buvai sukurtas Tėvo Meilės šauksmu, ir kadangi tos Meilės paragavai tave kuriant, nuo to momento tu vis alksti Meilės. Pripažindamas ir priimdamas tą Meilę, kurią šią akimirką įlieju į tave, tu atsigeri iš paties Meilės šaltinio, kuris numalšina tavo troškulį.

Kad galėtum priimti tą Meilę ir ja naudotis, turi duoti Tėvui totalinę ir besąlygišką „taip“. Dėl to tavo „taip“ Tėvas, tavo Tėvas, mano Tėvas, mūsų Tėvas pasilenkia prie tavęs ir keičia tave, kad galėtum gyventi širdimi ir jai skirti visas savo galias.

Laikas spaudžia! Duok savo „taip“ tuojau pat. Tėvui labai reikia tavęs, kad galėtų paskleisti Meilę visoje žemėje ir įvyktų Jo Valia ir Jo Karalystė.

Palaimintas esi, davęs savo „taip“ ir gavęs tiek Meilės. Leisk Man, Jėzui, pasilenkti prie tavęs ir tau tyliai, tyliai pašnibždėti į ausį: Mano Širdies vaikeli, myliu tave, myliu tave, myliu tave.“

P.S. Raginame jus duoti trumpą raštišką liudijimą tų stebuklų, kuriuos Jėzus yra padaręs jumyse, aplink jus ir per jus dėl jūsų „taip“ – visų skaitytojų naudai, bet ypač Jo paties Garbei. Būkime gyvi Jo Meilės liudytojai.

Spalio 8 d., 3 val. 15 min.

75. – Įskiepyti Meilėn.

Viešpatie Jėzau, pateikiu Tau daug gaunamų prašymų ir savo troškimą į juos atsakyti, bet žinau, kad toks ribotas ir mažas negalėčiau atlikti to uždavinio.

Dėkoju, kad klausai ir išklausai mano maldą. Myliu Tave.

Mano mažutėli, nebijok, Aš, tavo Dievas, žinau, kas esi, pažįstu tave, pažįstu tavo silpnumą ir bejėgiškumą, ir ką galiu padaryti per tave, nes tu man davei leidimą.

Neprisiimk atsakomybės, kuri yra mano. Aš įkvėpiau tave rašyti, Aš tavo kelyje pastačiau asmenis knygos parengimui; Aš rūpinuosi jos platinimu; Aš paliečiu skaitančiųjų širdis; ir Aš lydėsiu tuos asmenis, kad jie galėtų tikėdami artėti prie Manęs.

Svarbu, kad nė vienas iš jų neprisirišų prie tavęs, ir tu negali sutikti su tokiu elgesiu. Tu nesi gelbėtojas, esi tik mažas įrankėlis Mano rankose, kuriuos Aš pasinaudoju kaip noriu, dėl ko noriu ir su kuo noriu.

Noriu skaitytojuose atlikti tai, ką darau tavyje, kiekvieną paversti tokiu įrankiu, koku tu esi ir tampi. Jie visi turi tokių dovanų, kaip tu, kad suprastų, ko iš jų noriu. Jei nesupranta, turi tik patikrinti savo „taip“ kokybę, pasirinkti gerą dvasinį patarėją, kad jiems pavadovautų, pakartotinai gilinantis į raštuose esančius pamokymus.

Aš, tik Aš vienas esu jų gelbėtojas, kitų nėra. Jie turi išmokti visko prašyti Manęs, ir visko iš Manęs laukti, sutikdami, kad į jų klausimus atsakyčiau, kaip noriu, tiek tiesiogiai, tiek per mano parinktus asmenis ar per įvykius.

Jei koks nors asmuo pasitenkintų tik tavimi, jis apsiribotų tik tuo, kuo tu pats esi, o įskiepytas į Mane, kadangi Aš esu Viena su Tėvu, jis būtų tiesiogiai sujungtas su Meile. Taigi jokios ribos nesutrukdytų jam tapti tuo, kuo yra pašauktas būti, ir iki galo realizuoti savo misiją.

Susijungusiems su pačiu Meilės šaltiniu, sunkumai ir kliūtys pavirsta progomis jas nugalėti ir augti, tampant Meilės pilnomis esybėmis.

Jie yra švelniai ir beprotiškai mylimi.

Myliu tave švelniai ir beprotiškai.“

Spalio 12 d., 5 val. 25 min.

76. – Svarbu paruošti širdis.

„Mano mažutėli, tu vis aiškiau matai savo keitimąsi, nes Man davei leidimą vykdyti tą perkeitimą. Ir ne vien tai vyksta tavyje, tu tampi ir įrankiu Tėvo rankose, kuriuo Tėvas perkeičia ir daug kitų asmenų. Taip kuriasi ši Nauja Visuomenė ir ta Nauja Bažnyčia su visiškai atnaujintomis širdimis, visiškai pakeistomis ir perkeistomis.

Laiko lieka nedaug. Esate prieš pat didžiuosius įvykius. Jūs esate taip arti jų, kad visa kita, tai yra visa, kas yra šalia jūsų širdžių, neturi jokios reikšmės.

Vienintelis svarbus ir skubus dalykas yra širdžių paruošimas. Paruošta širdis yra širdis, gebanti labai artimai draugauti su savo Dievu.

Toji draugystė, kurią asmuo pastebi savyje, savo būties gelmėse, yra tikras prieglobstis, kuriame jis randa Ramybę, Džiaugsmą, Giedrumą, Meilę, kurių trokšta nuo pat jo sukūrimo momento.

Tas prieglobstis, kuris pradžiugina jį kaskart, kai jis ten patenka, ne tik tuoj pat jį patenkina, bet ir rengia džiugiai išgyventi visus vargus, kurie jau labai artėja.

Palaiminti esate jūs, kurie gebate apčiuopti savyje tai, kas esminga ir svarbiausia laikams, kuriais gyvenate.

Tas kelias, kuris veda jus į Meilę, paverčia jus Meilės pilnomis esybėmis. Jūs tampate Meile. Tu tampi Meile.

Myliu jus beprotiškai. Myliu beprotiškai tave.“

Spalio 13 d., 4 val. 25 min.

77. – Visiškas atsidavimas į Tėvo rankas.

Viešpatie Jėzau, 1997 vasario 22 man pasakei, kad Tėvas nori, kad aš pasilikčiau reikalų sferoje, kad pasimokyčiau kitokio būdo matyti problemas ir jas spręsti, viską matyti tikėjimo akimis ir viską sudėti į Dievo rankas... „O tu, žavėdamasis, šlovindamas ir džiūgaudamas būsi jo veikimo liudininkas“.

Jeigu įvairiomis progomis mačiau tavo darbus, ir už tai dėkoju, noriu Tau pristatyti dar du dalykus, kurie nebuvo išspręsti. Vienas – iš manęs reikalauja didelės pinigų sumos kas mėnesį, ir tai tęsiasi jau bemaž dvejus metus; kito reikalo situacija vis blogėja: pirkėjų nėra arba jie vėluoja. Žinau, kad tie piniginiai reikalai nesvarbūs, bet jeigu jais atsikratyčiau, man regis, galėčiau laisviau Tau tarnauti.

Ką turiu suvokti arba keisti, kad įvykdyčiau Tėvo Valią? Atverk mano akis ir mano širdį, mano dvasią ir protą, kad galėčiau suprasti, ko Tu nori mane pamokyti tomis situacijomis, kurios man atrodo labai nelaimingos ir sunkios, kaip pančiai. Nors ir tikiuos ištikimai vykdes Tavo patarimus, nepastebiu, kad būtų kokia nauda man ar kitiems.

Aukojau Tau savo bejėgiškumą, savo ribotumą ir silpnumą. Šaukiuosi Tavęs, ateik man padėti.

Ačiū, kad klausai mano vargšės maldos ir ją išklausai. Myliu Tave ir noriu būti Tau ištikimas.

„Mano mažutėli, Mano brangus vaikelį, pirmiausia pulk Man į glėbį ir leisk Man apdovanoti tave savo Ramybe ir Džiaugsmu, kurių tu ieškai, nepaisydamas nieko, kas vyksta aplink tave.

Teisingas pamokymas: visiškai atsiduoti į Tėvo rankas. Tu gali Ramybėje ir su Džiaugsmu gyventi tokioje padėtyje, kuri didžiajai žmonių daliai keltų baimę, sumišimą ir nerimą. Žiūrėdamas į viską tikėjimo akimis, jausdamasis mažas ir Dievo mylimas, savo viduje gauni viską, ko reikia, kad pakęstum tai, kas ateina iš išorės ir ko negali kontroliuoti.

Būk ramus, tos situacijos, dėl kurių tu kenti, yra visiškai Tėvo kontroliuojamos. Valanda dar nėra atėjusi. Turi veikti pagal savo įkvėpimus, nei daugiau, nei mažiau. Tomis sunkiomis situacijomis tu esi vidiniai formuojamas ir patikrinama tavo „taip“ kokybė.

Tu stengiesi suprasti per išorės įvykius, kai tuo tarpu atsakymas yra tavo viduje. Tikėjaisi matysiąs stebuklus tavo reikaluose, kad tuo pamokymu pasidalytum su kitais; ne, stebuklai, kuriuos matai vykstant savyje tau padeda gerai išgyventi nemalonius įvykius, vykstančius šalia tavęs. Tai turi liudyti kitiems.

Kai tie nemalonūs faktai įvykdys tavyje Tėvo norėtą perkeitimą, pamatysi, kad situacijos susitvarkys pačios.

Kaip auksas turi pereiti per ugnį, taip tu turi pereiti per įvairius skausmus ir sunkumus, kad taptum ta Meilės pilna esybe, kuria Tėvas nori tave paversti.

Šlovink, kad taip yra. Savo Meile tu tampi Meile. Myliu tave beprotiškai ir švelniai.“

Spalio 14 d., 5 val. 15 min.

78. – Tavo gyvenimo pamokymas.

Viešpatie Jėzau, kaip reikalavai 1997 sausio 6, priimu tą šacho situaciją, kurią dabar išgyvenu dėl tų dviejų dalykų, apie kuriuos Tau kalbėjau vakar, ir Tau dėkoju. Žinau, kad Tu esi šalia, kad man padėtum ir reikalus išspręstum. Dar kartą aukojau Tau savo bejėgiškumą ir visko laukiu iš Tavęs. Ačiū, kad klausei ir išklausei mano vargšę maldą. Myliu Tave.*

„Mano mažutėli, tas šachas, kuris tau atrodo visiškas, yra ir bus tau vienu svarbiausių pamokymų tavo gyvenimui. Ir toliau elkis kaip mažutėlis, leisk Man, tavo Dievui, tave vedžioti.

Vakar Aš tau sakiau, kad tu norėtum matyti Mano veikimą išorėje, bet tau pirmiausia reikia matyti perkeitimą savo viduje. Šiandien tau sakau, kad tu norėtum matyti mano puikius veiksmus, o matai tik mažus ženkliukus. Norėtum matyti Mane veikiant staigiai, o Aš darbuojuos lėtai. Tu Man atidavei savo valią, pripažinai savo bejėgiškumą ir mažumą, bet norėtum, kad Aš veikčiau pagal tavo valią ir kad gautum iš Manęs teisingų įkvėpimų, kad galėtum veikti galingai ir tvirtai.

Tu labiausiai nori gerai atrodyti, kad apie tave būtų galima pasakyti: „*Leandras buvo teisus, pasitikėdamas Dievu*“. O jeigu Tėvas norėtų kitaip, ar tavo „taip“ vis dar būtų tvirtas?

Tėvas paveda tau svarbią misiją, kurią tu pradedi įžiūrėti. Juo svarbesnė yra misija, juo labiau būtina patikrinti tavo „taip“ autentiškumą. Tu visada esi visiškai laisvas, ir Meilė pereina per tą laisvę. Pereidama, Meilė perkeičia, ir tu tampi Meilės pilna esybe. Myliu tave švelniai ir beprotiškai.“

* Tomas I, 14 nr.

*Mano „taip“ lieka, nesvarbu kas beįvyktų. Noriu, kad mano laisvė galėtų atsilipti į Tėvo kvietimą, nesvarbu rezultatai, laimingi ar nelaimingi atsitikimai. Pasitikiu Tavimi visiškai, nes tikiu Tavo Meile. Ateik man padėti, kad mano „taip“ niekada nesusvyruotų.
Ačiū už viską, myliu Tave.*

Spalio 15 d., 5 val. 10 min.

79. – Perkeičia Tėvas.

Viešpatie Jėzau, noriu pristatyti tą Centrą ir asmenis, kuriuos vakar sutikau, ir kurie nori žinoti, ko Tu nori iš jų ir iš to Centro.

Ačiū, kad klausai ir išklausai mano vargšę maldą. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, tas Centras egzistuoja, nes Šventoji Dvasia jį įkvėpė. Ta pati Dvasia, ne kas kitas, ir nurodys naują kryptį.

Šis Centras, pirmiau nei taps evangelizavimo centru mano Bažnyčiai, pats turi būti evangelizuotas grynai pagal mano Dvasią ir naujai įkvėptas Ramybės, Džiaugsmo ir Meilės, kurių trokštu savo visiškai atnaujintai Bažnyčiai.

Pirmiau, nei šis Centras taps grynai evangelinis, jo atsakingieji asmenys, kuriuos Aš pats parinkau, ir prie jo prisidėję tie, kuriuos pakviečiau savanorystei, kad jie Centrai padėtų, patys turi būti visiškai evangelizuoti, vadinasi, Mano Dvasios perkeisti, gyvenantys artimoje draugystėje su Manimi.

Kiekvienas turi suprasti, kad Centras niekada nebus geresnis už jam vadovaujančius žmones. Centro perkeitimas vyksta, perkeičiant jame dirbančius asmenis. Niekas iš jų negali pats persiformuoti; tik tai kai duoda totalinį, besąlygišką ir neatšaukiamą „taip“ Tėvui, Tėvas pats tai įvykdo.

Norėčiau tarti kiekvienam Centre dirbančiam asmeniui:

Šiai gražiai ir didžiai misijai tame Centre Aš tave pasirinkau iš didžios Meilės tau ir noriu įlieti tą Meilę į tave pirmiau nei į kitus, į kuriuos noriu įlieti ją per tave.

Kiek tu tampi ir esi paverstas Meilės kupina esybe, tiek toji Meilė pereina per tave ir pasiekia kitus.

Kad taptum, būtum ir išliktum ta Meilės kupina esybe, yra tik vienas būdas – semtis peno tiesiai iš šaltinio.

Savo Meilės plano įvykdymui Tėvas leido Man nuolat būti su jumis Eucharistijoje. Praleisdami laiką, daug laiko, Mano Šventoje Artumoje, net ir nekalbėdami nė žodžio, jūs būsite perkeičiami.

Tas Centras turi būti Adoracijos Centras, kur žmonės galėtų Mane adoruoti. Kuo daugiau laiko bus skiriama adoracijai, tuo greičiau asmenys bus perkeičiami, ir tuo greičiau šis Centras taps Evangelizaciniu Centru ne tik tuo, ko asmenys galės išmokyti, bet ypač kontaktu su jumis, Meilės kupinomis esybėmis.

Štai graži misija, kuriai esate pašaukti.

Priimti Meilę, tapti Meile, skleisti Meilę.

Kad jūs žinotumėte, kaip jus myliu! Degu troškimu pripildyti jus mano Meilės, kad visa Bažnyčia užsiliepsnotų Mano Ugnies Meilės Ugnimi.

Jūs tampate Meile. Tu tampi Meile.

Myliu jus švelniai ir beprotiškai. Myliu tave.“

Spalio 19 d., 4 val. 45 min.

80. – Išgryninimas priimant Mano Meilę.

Mano gerasis Dangiškasis Tėti, žinau, kad visi sunkumai ir kentėjimai, su kuriais susiduriu, yra absoliučiai reikalingi mano išgryninimui. Tavo malonės remiamas priimu viską, kaip ateinantį iš Tavo ir Tau dėkoju.

Ačiū už tai, kad taip yra. Viską aukoju Tau mano išgryninimui ir išgryninimui visų pasaulio nusidėjėlių, ypač knygos „Manujų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“ skaitytojams. Myliu Tave.

„Mano mylimiausias sūnau, su džiaugsmo kupina širdimi priimu tai, ką tu man aukoji. Visa, kas man paaukojama yra priimama ir išgryninama, kad žemėje būtų paversta malonėmis ir palaiminimu visiems asmenims, kuriuos pasirenku kiekvieną momentą.

Jūs vis labiau būsite žemės išgryninimo liudytojai. O, kaip trokštu matyti tą išgryninimą, priimant mano Meilę! Man duodami „taip“ padeda sutrumpinti tuos vargų periodus, kurie dabar būtini, norint įžengti į tą Naująją Visuomenę, kurioje karaliaus Mano Meilė.

Brangūs mano Tėviškos ir Motiniškos Širdies vaikeliai, laikas trumpas. Skubėkite pulti man į glėbį. Kad jūs žinotumėte, kaip jis atviras. Aš nebežiūriu jokių jūsų trūkumų nei kalčių.

Prisipažinkite esą nusidėjėliai, duokite Man savo „taip“, priimkite mano Meilę. Aš prisiimu visa kita, kad jums vadovaučiau tiek įkvėpimu, tiek į jūsų kelią nusiųstais asmenimis, kurie bus įrankiais mano rankose, tiek įvykiais, kuriuos turėsite išgyventi, kad išgryninimas būtų visiškas ir jūs galėtumėte patirti tikrą Dievo vaikų laisvę bei džiaugtis laime, kurią esu paskyręs jums dar prieš jūsų sukūrimą.

Savuoju Kūrėjo Pirštu nutraukiu visus ryšius, kurie trukdo naudotis ta laisve, kurią jums duodu su tokia Meile. Gražinsiu jums jūsų pirmąją gražumą. Taip pabaigsiu kūrimą, kurį pradėjau, padarydamas kiekvieną žemės sūnų Meilės kupina esybe.

Tėra tik vienas kelias, nėra jokių kitų, tėra tik Mano Meilės kelias, nėra jokio kito būdo kurti tai Naujai Meilės Visuomenei, kuri išeis iš visiškai Mano Meilės atnaujintos Bažnyčios, uždegtos Mano Ugnies Meilės Ugnimi.

Mano džiaugsmas didelis, valanda atėjo, Mano Širdis atsiveria jums priimti, paimti į savo Tėvišką ir Motinišką glėbį, priglausti prie savo Meile degančios Širdies, kad išgirstumėte švelniai šnabzdant jums į ausį: Aš myliu jus, myliu tave, myliu tave, myliu tave. Jūsų Tėvas, tavo Tėvas.“

Spalio 24 d., 3 val. 20 min.

81. – Didžioji kova.

Viešpatie Jėzau, noriu tau padėkoti už tą didelę malonę, kad leidai būti tavo darbų liudininkais. Ačiū už gražius liudijimus, kuriuos gauname kasdien, ačiū už tai, ką vakar girdėjau Kvebeke.

Pateikiu Tau prašymą to inžinieriaus, kuris trokšta platesnės informacijos. Ką daugiau galiu jam pasakyti?

Ačiū, kad klausai ir išklausai tą maldą. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, tu tik pradedi matyti mano darbus. Meilės Ugnis, kurią uždegiau tavyje, tampa vis karštesnė, ir sklinda vis greičiau. Tau nereikia nieko kito, kaip tik leisti jai liepsnoti atitinkamai kvietimams, kurių gauni pagal įkvėpimus, kuriuos siunčiu tau į širdį.

Dėl asmeninio G. klausimo (perskaitęs jūsų knygą, man regis, galėčiau būti tarp tų, kurie yra išrinkti gražiai ir didelei misijai), tu gali atsakyti taip:

Nebijok, tu gerai supratai: noriu tau patvirtinti, kad esi išrinktas gražiai ir didelei misijai.

Į tavo klausimus, būtent ar ši misija realizuosis, ir kada realizuosis, tu pats gali atsakyti: tai priklauso nuo tavo „taip“ ir tų tavo „taip“ kokybės. Kad šie „taip“ būtų geros kokybės, reikia mokėti tarti „ne“ viskam, kas nesutaikoma su „taip“.

Tas „taip“ tavo širdies lygmeniu nėra visiškas, jeigu nesakai „ne“ savo saugumo, kurio laukei ir dar tebelauki, troškimui; „ne“ troškimui pirmą vietą užleisti savo intelektui ir savo gabumams. Dabar tu kovoji didžią kovą. Pats vienas tu negali atlikti to perkeitimo, Tėvas, prieš pradėdamas veikti, laukia tavo sutikimo.

Tas sutikimas būtų lengvas, jei tu žinotum, kaip esi mylimas. Einant dviem – savo mažumo priėmimo bei Mano Meilės – keliais*, ir aukojant Tėvui savo „taip“, tau atsivers didysis perėjimas, kuris tave nuves į tavo gražią ir didelę misiją.

Tu radai malonę Mano akyse. Nesidžiauk būdamas didelis. Sutik būti mažiausias, kad galėčiau paimti tave į savo rankas, priglausti tavo širdį prie Savo Širdies ir įlieti į ją visą Meilės srovę. Tada išgirsi savyje tylų šnabždėjimą: „Aš myliu tave“.

Supranti, G., myliu tave beprotiškai. Myliu tave švelniai.“

Spalio 27 d., 3 val. 20 min.

82. – Ateik atsigerti prie šaltinio.

Viešpatie Jėzau, aukoju Tau visas materialines problemas, kurios man šiomis dienomis iškyla. Tau pristatau savo bejėgiškumą ir troškimą susiderinti su Tavo Valios, bet ne reikalų, logika; reikalų, kurie man tapo pareiga, su kuria turiu sutikti, nes nematau kitų sprendimų, kadangi nėra pirkėjų.

Ačiū, kad klausai ir išklausai mano vargšę maldą

Visko laukiu iš Tavęs. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, kad tu žinotum, kokios svarbios tau ir tavo specifinei misijai tos situacijos, kurios tau nepatinka.

Tie reikalai, kurie neturi jokios reikšmės tavo vidaus perkeitimui, yra būtini ir tam, kad tu sutiktum būti perkeistas pagal Tėvo Meilės planą.

Sutikdamas su tomis tau nepatinkančiomis išorinėmis situacijomis, tu išmoksti priimti save tokį, koks esi, su visu savo bejėgiškumu ir ribotumu. Išmoksti priimti ir kitus tokius, kokie jie yra, su jų silpnybėmis.

Šitokiu priėmimo nusiteikimu, sujungtu su nusiteikimu priimti Meilę, kurią Tėvas nuolat įlieja į tave, tavo vidinė esybė perkeičiama. Taip tu tampi Meilės pilna esybe.

Kiekvienas sunkumas, kuris pasitaiko tavo kelyje, verčia tave leisti gilyn į save ir pasisotinti bei atsigerti iš Meilės šaltinio, kurį Tėvas įdėjo į tave.

Palaimintas esi, atskleidęs turtą. Turtą, kuris tave paverčia nauja, Meilės kupina esybe. Su Mano Meile tu tampi Meile. Myliu tave beprotiškai ir švelniai.“

Spalio 28 d., 5 val. 30 min.

83. – Dėkoju tau, kad pasitiki Manimi.

Viešpatie Jėzau, pateikiu Tau šį video projektą ir asmenis, kuriuos pastatei mano kelyje jo realizavimui, ypač M., su kuriuo dėl to projekto turėsiu vėl susitikti savaitės pabaigoje.

Ačiū, kad klausai ir išklausai mano maldą. Klausau Tavęs, kad galėčiau suprasti viską, ko Tu nori dėl to reikalo pamokyti. Myliu Tave.

* Ištrauka iš I Tomo, nr.86:

Tarti Meilei „taip“, reiškia tarti Tėvui „taip“, kad sukūrė tave tokį, koks esi, ir tokį save priimti.

Tarti Meilei „taip“, reiškia tarti Tėvui „taip“, kad yra kiti, ir juos priimti tokius, kokius juos Dievas sukūrė.

Tarti Meilei „taip“, reiškia tarti Tėvui „taip“, kad esi tokioje, geroje ar blogoje situacijoje.

Tarti Meilei „taip“, taip pat reiškia Tėvui tarti „taip“, kad tau pasitaiko laimingi ar nelaimingi įvykiai.

Tarti Meilei „taip“, reiškia tarti Tėvui „taip“, kad tu toks bejėgis.

Tarti Meilei „taip“, reiškia tarti Tėvui „taip“ ir leisti perkeičiamam.

Tarti Meilei „taip“, reiškia tarti Tėvui „taip“ ir leisti apiplėšiamam nuo visko, ką esi sukaupęs, atsisakyti savo intelektualinio, žinių, įtakos, įvaizdžio, gero vardo, materialinių turtų ir net gerų santykių bagažo.

Pagaliau tarti Meilei „taip“, reiškia sutikti, kad būtų svarbu tik viena – Tėvo Valia, ir pripažinti, kad visa kita nesvarbu, nesvarbu, nesvarbu.

„Mano mažutėli, ir vėl, laikykis gryno tikėjimo. Juk gerai matai, kad tai Aš įkvėpiu tave. Visada Aš patvirtinu tau savo įkvėpimus per Elžbietą ar kitus asmenis, kuriuos dėl jų pastatau šalia tavęs. Ir vėl Aš tau siunčiu M., kad padėtų realizuoti šį darbą.

Tau nereikia nieko kito, kaip tik eiti pirmyn, ir tu matysi, kaip veikiu, tiek realizuojant šią video kasetę, tiek vėliau ją platinant.

Iš to, ką realizuosiu širdyse, tau leisiu išvelgti vieną kitą ženklelį, kad patvirtinčiau, jog tai veikiu Aš.

Mano brangus mažyli, dėkoju, kad pasitiki Manimi ir toliau eik pirmyn nežinodamas, kur tave vedu. Matai gerai, kad tu eini, o Aš tau vadovauju

Tau svarbu žinoti, kad aš nuolat esu su tavimi. Esu su tavimi ir tavyje, kad paversčiau tave Mano Meilės pilna esybe, nes myliu tave švelniai ir beprotiškai.“

Lapkričio 2 d., 3 val. 25 min.

84. – Apaštalas su ugninga širdimi.

*Viešpatie Jėzau, Tau pristatau J. ir jo knygą bei visus jo sunkumus.
Padėk jam, prašau. Jei nori jam kalbėti per mane, klausau Taveš.
Dėkoju, kad klausai ir išklausai mano vargšę maldą. Myliu Tave.*

„Mano mažutėli, pasilenkiu prie tavęs, kad J., savo mylimam sūnui, pasakyčiau šiuos žodžius:

Mano mažasis J., kadangi išrinkau tave, kad tarnautum Tėvui, nedvejodamas davei Man savo „taip“ ir tapai Mano mokiniu.

Aš, tavo Dievas, tave saugojau, tave mylėjau ir pasirinkau. Tu radai malonę mano akyse. Keliauju su tavimi. Nebijok nieko. Aš nuolat esu su tavim.

Tu norėjai būti vienu Mano mokinių, Aš dar labiau to noriu tau. Dėl tavo „taip“ padarysiu tave apaštalu, apaštalu su ugninga širdimi, gebančia uždegti didelę visatos dalį.

Tu tikėjaisi galįs man būti naudingas savo žiniomis, bet Aš tau sakau, kad man reikia tavo širdies, tos širdies, kurią per tavo kančias uždegsiu savo Ugnies Meilės Ugnimi. Atiduok man savo našta, pamatysi, kad mano jungas yra lengvas.

Nenutolk nuo Manęs, tavo Dievo, atei pasitikti Manęs. Aš esu čia, tavyje, tavo būties gelmėje. Neieškok Manęs kitur, Aš esu tavyje. Kelias eina per tavo širdį, visada per širdį, ne per tavo talentus, nors jie yra svarbūs tiek, kiek, sujungti su tavo žiniomis, tarnauja tavo širdžiai.

Tu palikai viską, kad sektum paskui Mane; dabar tau belieka palikti savo sugebėjimus ir savo žinias, kad tavoji apaštalo širdis, kurią tau daviau, visada ir visur užimtų pirmą vietą. Pripažink, kad esi mažas. Svarbiausia, pripažink, kad Aš myliu tave ir su tuo sutik. Taip, J., mano mažasis J., Aš myliu tave. Myliu tave švelniai ir beprotiškai.

Kaskart, susidūręs su sunkumu, kartok savo širdyje: Kadangi Meilė mane myli, aš tampu Meile. Jausk Mano Artumą ir visada būsi patenkintas.

Tu tampi Meile. Ko dar daugiau nori? Sakau tau dar kartą, nes tau sunku ją priimti.

Myliu tave švelniai ir beprotiškai.“

Lapkričio 4 d., 3 val. 00 min.

85. – Gerai priimta pastaba visada duoda šviesos.

Šventoji Dvasia, Viešpatie, Tu esi siųsta būti pasaulyje Šviesa, atei ir apšviesk mane, kaip reaguoti į pastabas, jau bemaž savaitę man vis duodamas. Du asmenys man sakė, kad sunkumai, su kuriais susiduriu tam tikrose mano reikalų situacijose, rodo mano silpnumą toje srityje ir kad vadovavimą savo reikalams turiu perleisti kam nors kitam.

Kitas asmuo man pasakė, kad pokalbiai, kuriems vadovauju grupėse. yra per daug struktūriniai, techniškai, racionalūs, ne širdies lygmenyje. Jis sakė, kad nenoras kalbėti apie save byloja apie netikrą nusižeminimą, nes nusižeminimas yra tiesa.

Ketvirtas man pasakė, kad kalbėdamas su Viešpačiu ir sakydamas „Jūs“, neatitinku Vatikano II, kuris nori, kad būtų sakoma „Tu“ didesnio artimumo dėlei. O aš, nors maldoje sakau „Tu“, rašydamas vartoju „Jūs“, manydamas, kad taip yra pagarbiau.

Dar vienas asmuo mane paragino prieš leidžiant cirkuliuoti žinioms apie knygos leidimą, pirmiau prašyti Viešpaties leidimo.

Šventoji Dvasia, apšviesk mane, kad būčiau visai klusnus įrankis Tėvo rankose ir kad man netrukdytų mano puikybė.

Ačiū, kad klausai ir išklausai mano vargšę maldą.

Myliu Tave.

„Mylimiausias Tėvo vaikelis, ir toliau visko klausk ir visko lauk iš Dievo.

Tos pastabos, yra tam, kad ugdytų tavo nusižeminimą. Ar lengvai, ar sunkiai leidi tavim abejoti? Ar tokioms kritikoms esi atviras, ar užsidaręs? Ar esi pasirengęs skubiai pripažinti savo klaidas? Esi greitas jas taisyti?

Kad tu galėtum būti visiškai apšviestas, būtina ir privaloma su džiaugsmu priimti tas pastabas, nesvarbu jos teisingos ar neteisingos. Gerai priimta pastaba visada apšviečia. Jei yra teisinga, leidžia pasitaisyti. Jei klaidinga, padeda geriau suvokti, ką reikia atlikti aiškiau.

Nepriimta pastaba sutrukdo pasiekti šviesą Kaip uždarytos durys neleidžia matyti, kas yra už jų.

O dėl atsakymų į tavo klausimus, kuriuos tu keli po tų pastabų, būk tikras, kad gerai atvėręs savo širdį priimti atsakymą, nesvarbu, kokį, tau bus gausiai duota šviesos Tėvo numatytu laiku.

Būk ramus. Tapdamas Meile, įžengi švieson: įeinamosios durys yra nusižeminimas. Palaimintas esi jas atradęs ir atidaręs.

Drauge su Tėvu, kuris tave pripildo savo Meilės, per Jėzaus ir Marijos Širdis Aš, Šventoji Dvasia, tave užlieju šviesa.

Taip tu tampi Šviesos ir Meilės esybe.

Esi švelniai ir beprotiškai mylimas“.

Lapkričio 9 d., 2 val. 10 min.

86. – „Taip“ bus duodami kiekvienu momentu.

„Mano mažutėli, Meilė, kuri šiuo momentu tave veda, ves ir daugelį sielų. Tai sielos, kurios leidžiasi vedamos, kurios yra davusios savo „taip“ be jokio apribojimo ir sąlygų. Kiekvienu momentu, dieną ir naktį, bus duodami „taip“. Tų totalinių ir neatšaukiamų „taip“ dėka begalė asmenų pasileidžia eiti ir žengia į tą didįjį perėjimą, kuris juos veda į Meilę.

Tame didžiajame išgryninimo perėjime, kuris juos rengia Mane pasitikti, visi turės išgyventi vargų ir džiūgavimo momentus. Daugelis išsigąs ir bijos, pamatę naują kelią, kuris veda nežinia kur.

Per tave Aš šiuo momentu noriu juos pasiekti neregimai – vėliau ir regimai – sakydamas jiems:

Tu, kuris esi Tėvo išrinktas dar prieš tavo prsidėjimą, kuris esi sukurtas tavo Tėvo, mano Tėvo, mūsų Tėvo Meilės šauksme ir kuriamas, pajutai Jo Meilę, nebijok šių „taip“, kuriuos esi paaukojęs Meilei.

Perėjimas, kuriam tu jautiesi įpareigotas – nebent tartum „ne“ ir atsitrauktum – nuveda tave į Meilę, tą pačią Meilę, kurią tu vieną momentą pajutai tave kuriant. Dabar tu galėsi ją išgyventi vis ilgesniais ir dažnesniais periodais ir vis intensyviau.

Savo nerimus aukok Tėvo gailėstingumui. Ne Jis juos sužadina, jie kyla dėl to, kad tu veržiesi į tą laimę, kurios trokšti nuo to momento, kai buvai sukurtas. Toji laimė randasi tavo viduje, kai tu palengva leidiesi Meilei perkeičiamas, kad pats taptum Meile. Palaiminti esate jūs, taip apdovanojami, kai priimate Mano Meilę. Tu tampi Meile.

Myliu tave švelniai ir beprotiškai. Myliu jus.“

87. – Nesiliauk tikėjęs.

Viešpatie Jėzau, noriu Tau padėkoti ir pašlovinti už tėvą Davide, kurį man davei kaip kelionės palydovą, vadovą ir patarėją, kuriant Meilės ir Pasidalijimo Bendruomenes (kaip nurodyta I priede), ir už kitas įvairias malones.

Jis man buvo brangiausia pagalba, man skaudu pagalvoti, kad jis turi grįžti į savo kraštą. Tavo Širdžiai pavedu norą suorganizuoti šventę ir jam pareikšti įvertinimą bei meilę. Ar negali įdėti į kieno nors širdį norą man padėti suorganizuoti tą mažąją šventę, ir nurodyti savo valią dėl to įvykio programos, vietos ir laiko?

Ačiū, kad klausai ir išklausai tą maldą. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, tu ir toliau tikėk, iš anksto nežinodamas, kur tave vedu.

Taip, tai Aš įdėjau į tavo širdį šį troškimą. Kai įdedu į širdį troškimą, ir jis išgirstamas, Aš pradėtu veikti.

Atidžiai stebėk, ką Aš toliau įkvėpsiu per kitus, stebėk duris, kurias uždarau, ir kurias atidarau. Klausyk ir lik Mano Meilėje.

Myliu jus švelniai ir beprotiškai. Myliu tave.

Lapkričio 17 d., 4 val. 15 min.

88. – Naujās, visos gražiās, visos tyrās Bažnyčios link.

„Tai aš, Šventoji Gertrūda, esu Tėvo įpareigota tau įkvėpti užrašyti šiuos žodžius: Bažnyčia, kurią pažinojote, skyla ir po gabalą krenta, kad padarytų vietos tai Naujai Bažnyčiai, kuri bus visa graži ir tyra, be jokios raukšlės ir dėmės.

Dabar ta Bažnyčia auga vis didesniu greičiu. Tas keitimasis vyksta Neregimybėje, bet tau leista būti liudininku širdžių perkeitimo, kurį galima padaro:

- Meilės, kurią Tėvas į jus sudeda, priėmimas;
- Draugystė su Jėzaus ir Marijos Širdimis;
- Šventosios Dvasios įkvėpimas;
- Bendrystė su Dangaus ir žemės Šventaisiais ir Šventosiomis, Šventiesiems Angelams nuolatos globojant.

Jokia gyva esybė žemėje negalės girtis, kad atstatė Naująją Bažnyčią. Tai ne žmogaus iniciatyva, bet Dievo. Tą dieviškąją iniciatyvą gali pagreitinti tiksliai paklusnus priėmimas. Priėmimą visų pirma sudaro besąlygiškas ir neatšaukiamas „taip“; malda ir sakramentų, ypač Eucharistijos, praktika; ilgi, perkeitimui skirti, artimos draugystės su Viešpačiu momentai. Perkeista širdis tampa Tėvo rankose įrankiu kitų perkeitimui.

Nesistenkite patys būti arba tapti tokiais įrankiais, jums nepavyks. Tik tėvas gali veikti jūmyse ir jus perkeisti.

Tėvas man pavedė jus įkvėpti, kad patvirtintų, jog Dangūs yra atverti ir Rojus Šventieji gavo įsakymą veikti žemėje dabar ir skubiai, kaip niekada anksčiau, nes laiko maža.

Didysis Jėzaus sugrįžimas numatytas netrukus. Didysis pasirengimas vyksta pradedant širdimis, kurios leidžiasi perkeičiamos.

Palaimintas esi tu, nes priklausai tai grupei.

Per Meilę tu tampi Meile.“

89. – Kas tave padaro apaštalu.

„Mano mažutėli, pasaulis, kuriame gyvenate, bus perkeistas. Tėvas ruošia šį Naująjį Pasaulį. Parenka daugelį asmenų, kuriuos rengia būti atsakingaisiais ir tame Naujajame Pasaulyje vadovauti kitiems.

Tėvas Davide yra vienas Jo išrinktųjų. Jis paliko savo kraštą, kad būtų suformuotas ir išgyventų konkrečias patirtis, sudarysiančias jam pagrindą, padedantį priimti tai, ką Tėvas savo Meilės plane nori jam perduoti tiesiogiai, padarydamas jį apaštalu su Ugnies širdimi, užsidegusia Jo Meilės Ugnimi. Taigi noriu tau pasakyti štai ką:

Mano mylimiausias Davide, tu, kurį Aš pasirinkau ir pasiskyriau, ruošu tave didelei ir gražiai misijai. Nemanyk, kad jau esi suformuotas, tavo perkeitimas dar tik prasideda.

Nuo šiol tu turėsi tik vieną Mokytoją, Profesorių, Formuotoją, Vadovą ir Auklėtoją: tai Aš, tavo Dievas. Taigi turi kasdien skirti daug laiko manęs klausytis.

Tik Aš pats tau kasdien perdavinėsiu, kas tau bus reikalinga tavo misijai. Atsimink, kad ne tavo išmanymas padaro tave apaštalą, bet tai, kas tu esi. Aš, tavo Dievas, esu tavo vidaus gelmėje. Visuomet ten mes susitikinėsime, kad galėtume pasidaryti vis artimesni, ir kad tu vis labiau suvoktum mano Meilę.

Davide, aš taip tave myliu. Nesistenk būti didelis. Būk mažas, vis labiau mažas, kad galėčiau nuolat ir vis daugiau Meilės įlieti į tave.

Noriu tave padaryti savo tikra buveine visada ir visur.

Sutikimai, kuriuos nuolat man duodi, vis labiau liudija, kad tai Aš tavyje gyvenu, kalbu ir veikiu. Vis labiau stebėdamasis matysi mano veiklą tavyje, aplink tave ir per tave. Drauge mes pradėdame naują Meilės gyvenimą, bendrystės gyvenimą, užkrečiantį visus, kurie prie tavęs artinsis.

Palaimintas esi tu, Davide, mylimasis sūnau pagal mano Širdį. Tu tampi Meile. Pasidarydamas mažas, tu sutinki, kad tau pasakyčiau į ausį: tu mano išrinktasis, Aš myliu tave. Myliu tave švelniai, myliu tave beprotiškai“.

Lapkričio 26 d., 22 val. 45 min.

90. – Tau nereikia suprasti, tu turi šlovinti.

Viešpatie Jėzau, šį vakarą jaučiu, jog man reikia Tavęs klausyti, kad Tu man padėtum suprasti, ką aš dabar išgyvenu, ir išsklaidyti mano rūpesčius. Ačiū, kad klausai ir išklausai mano maldą.

„Mano mažutėli, tau nereikia suprasti, ką išgyveni, tu turi tai priimti, turi šlovinti Tėvą už tą situaciją. Daugiau suprasi vėliau. Nieko nebijok, tu davei savo „taip“, ir tvarkingai jį vis kartoji. Žinai, kad rada malonę Mano akyse, ir kad Aš rūpinuosi net mažiausiomis tavo gyvenimo detalėmis.

Rūpinimasis ateina ne iš Manęs. Kai tu įeini į save ir priimi Meilę, kurią Tėvas įlieja į tave, vyksta tavo esybės perkeitimas. Tu tampi Meile. Myliu tave beprotiškai ir švelniai.“

Gruodžio 5 d., 3 val. 10 min.

91. – Gyvenimas be Manęs neturi prasmės.

Viešpatie Jėzau, pristatau sunkią B. ir R. Situaciją. Kartu su visomis poromis, kurios taip pat išgyvena panašias situacijas. Padėk jiems; siųsk jiems gausiai savo Dvasios; tegu jų santuokos sakramentas parodo savo galią, išgydyk jų žaizdas, atverk jų akis, kad jie suvoktų Tavo Meilės galią.

Ačiū, kad klausai ir išklausai tą vargšę maldą.

Klausau Tavęs ir myliu Tave.

„Mano mažutėli, gyvenimas be Manęs neturi prasmės, Aš esu Meilės centras. Aš esu Meilė. Mano Tėvas pavedė man misiją – skleisti Jo Meilę žemėje. Šiais laikais, kurie jau yra paskutiniai, visi turi suprasti to realumą ir tiesą.

Daugelis mano, kad savo pačių jėgomis, nepaisydami to, ką Aš pavedžiau savo Apaštalams ir ką perduoda Mano Bažnyčia, jie gali pasiekti laimę. Jie klysta, tiesą laiko netiesa. Įžengia į kančios ir tamsos kelią. Kadangi jie nėra šviesoje, tamsa trukdo jiems matyti jų suklydimą, ir jie vis labiau pasimeta, tikėdami, kad jiems patiems pavyks sukurti savo laimę.

Kančia yra tam, kad jie pastebėtų, jog yra negerame kelyje. Kai kurie, pradėdami kentėti, puola man į glėbį, kad suprastų, jog Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas. Kiti, paveikti pasaulio mąstysenos, ir toliau eina tuo klaidingu keliu ir tik po daugelio kančių sutinka ateiti pas Mane.

Kiekvienam asmeniui, vien tik jam, ir būnant laisvam, dera pasirinkti sau kryptį. Todėl noriu B. ir R. per tave pasakyti štai ką:

Mažieji Mano Širdies vaikai,

- Jūs, kuriuos pasirinkau dar prieš jūsų prasidėjimą, kad pripildyčiau jus savo Meilės;
- Jūs, kuriuos sujungiau Santuokos sakramentu, kad gautumėte ir atiduotumėte tą Meilę;
- Jūs, kuriuos esu įvairiai apdovanojęs;
- Jūs, kuriuos nuolat vejuosi, norėdamas perduoti tą Meilę;
- Jūs, kurie kenčiate, nes nuo manęs nutolote, nesistenkite patys savo pačių ar pasaulio priemonėmis susikurti laimę, jums nepavyks.

Tuoj pat ateikite ir pulkite man į glėbį.

Pripažinkite savo bejėgiškumą ir savo ribotumą.

Pripažinkite, kad Aš, Jėzus, esu jūsų Gelbėtojas, o ne kiti.

Pripažinkite, jog Aš myliu jus daug didesne Meile, negu jūs galite dabar priimti.

B., priimk šią situaciją, negalėdamas suprasti. Atiduok man viską ir būsi mano veikimo tavyje, aplink tave ir per tave liudytojas.

R., tau to nežinant, tu ieškai Manęs, tavo Dievo. Aš esu tavyje, tavo būties gelmėje. Meilė, kurios tu ieškai, gali ateiti tik iš Manęs, o asmenį, kurį parinkau, kad ją tau perduočiau, yra B. Neieškok kitur.

Jei jūs abu žinotumėte, kaip jus myliu, pultumėte Man į glėbį, ir jūsų gyvenimas pasikeistų. Ne tik išgyventumėte naują laimę, bet ir būtumėte mano Meilės liudininkai. Priimkite mano Švelnumo, Gailestingumo ir Meilės pabučiavimą. B., myliu tave tokį, koks esi.

R., myliu tave tokią, kokia esi. Myliu jus abu.“

Gruodžio 10 d., 4 val. 55 min.

92. – Meilė, jums nežinant, veikia.

„Mano mažutėli. Meilė, kuri vis daugiau vietos užima tavyje ir daugelyje sielų, kurios yra davusios savo „taip“, nuolat veikia, nors dažnai jums to nežinant.

Ar jūs tai suvokiate, ar nesuvokiate, nesvarbu. Svarbu, kad perkeitimas vyksta.

Tėvo priemonės labai skiriasi nuo to, ką jūs galite įsivaizduoti ir suvokti. Ir kiekvienam asmeniui jos skirtingos. Tik Jis vienas žino, ką kam reikia išgyventi, suprasti, priimti kaip įkvėpimą iš kito, kad perkeitimas iki galo realizuotųsi būties gelmėje.

Tik kai tas perkeitimas jau yra tvirtas, asmuo pastebi pokytį, tiek dėl to, kad jo elgesys keičiasi, tiek ir todėl, kad jis kitaip sprendžia apie asmenis ar įvykius.

Štai pavyzdys iš daugelio kitų: kai patiria pripažinimą ar įvertinimą, – dėl kurių praeityje pasididžiuotų arba nepripažintų, – šiandien pamato, kad gali jį priimti ir paaukoti Tėvui. Užuoat pasididžiavęs ir pasipūtęs, jis ta aplinkybe pasinaudoja nusižeminimui pagilinti.

Savyje vykstantį pasikeitimą suprasti ir patikrinti žmogus gali tik savo gyvenimo patirtimi.

Palaiminti esate jūs, kurie išgyvenate tą perkeitimą dar būdami žemėje, ir anksčiau, negu įvyks didieji įvykiai, kurie turės vykti netrukus. Kadangi Meilė jus myli, jūs tampate Meile, nes esate mylimi švelniai ir beprotiškai

Gruodžio 11 d., 3 val. 30 min.

93. – Dievo Karalystė labai arti.

„Mano mažutėli, mano mylimiausi vaikeliai, džiaukitės ir būkite linksmi, pakelkite galvas, nes Dievo Karalystė arti. Tik nedidelė uždanga neleidžia jums tos Karalystės pamatyti.

Jūsų būties perkeitimas rengia jus tam didžiam įžengimui. Įeinamosios durys yra jūsų širdys. Tas duris atveria jūsų neatšaukiami ir besąlygiški „taip“.

Mano misija yra atverti tas duris. O jas atverti padeda laikas, kurį paskiri būti su Manimi. Tais ilgais draugystės su Manimi laiko tarpais perkeitimas vyksta Meile, kurią Tėvas yra įliejęs į Mane, ir kuri persilieja į tave.

Tuo tu tampi Meilės kupina esybe. Tų Meilės pilnų esybių uždavinys – pasitikti Mane Didžiajame Sugrižime, kuris įvyks netrukus.

Tuo metu uždanga nukris, ir jūs patirsite mano Meilę. Jūs Mane pamatysite. Suprasite, kiek esate mylimi, ir suvoksite reikšmę to, ką jums jau ilgą laiką kartoju.

Aš myliu jus.“

Gruodžio 17 d., 3 val. 00 min.

94. – Tėvas yra viską pramatęs.

„Mano mažutėli, jūs vis artėjate prie didžių įvykių, įvesiančių jus į Naująją Visuomenę, kuriai vadovaus visiškai atnaujinta Naujoji Bažnyčia.

Nebijokite, nes visus tuos įvykius kontroliuos Tėvas. Jis viską yra numatęs, jokia detalė Jam neapuls.

Jūs jau esate Jo veikimo liudininkai. Gerai matote, kad Jis veikia daugelyje širdžių. Juo daugiau bus širdžių, davusių savo „taip“, kad būtų Viešpaties draugais, juo daugiau bus pašaukta kitų širdžių, kurios duos savo „taip“ ir bus perkeistos.

Tai ilgas procesas, kuris jus nuves iki tos Naujos Visuomenės ir leis į ją įžengti.

Didieji įvykiai su didesne jėga kreipsis į kietesnes širdis ir dar labiau išgrynins tas, kurios jau yra gryninamos.

Išgyvendami tą didžiosioms negandomis vykdomą išgryninimą, jūs vis labiau jusite džiaugsmą, kurį daugelis jau pradėjo justti ir vis labiau jus, išgryninimui vykstant.

Aš raginu jus priimti į savo širdį šį džiaugsmą, kuris jums duos naują viltį ir negirdėtų jėgų toms negandoms ir išgryninimui išgyventi.

Palengva jūs suvoksite begalinės Tėvo Meilės gražumą, dydį, plotį, aukštį ir gelmę. Jam perkeičiant jus, jūs atskleisite Meilę. Kaip maisto gerumą sužinote jį valgydami, taip Meilę pajusite, leisdami jai užimti visą vietą jumyse. Palaiminti esate jūs, būdami taip arti finišo ir jausdami, ar bent pradėdami jausti pasekmes. Taip jūs tapsite Meile.

Myliu jus švelniai ir beprotiškai. Myliu tave.“

Gruodžio 21 d., 3 val. 30 min.

95. – Tavo kančia pavirs džiaugsmu.

Viešpatie Jėzau, šią naktį noriu Tau pasakyti apie savo brolio ir jo žmonos kančią. Iš vienos pusės – mano brolio paralyžius, iš kitos – jo žmonos sunki pareiga jį slaugyti. Prašau Tave, kad tos kančios

nebūtų nenaudingos, bet kad būtų palaima jiems, jų šeimai ir visiems, kurie atsiduria panašioje situacijoje.

Dėkoju, kad klausai ir išklausai mano malda. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, priimu tavo malda ir pateikiu ją Tėvui kartu su malda už visus asmenis, kuriuos tu Man pavedi, pirmiausia už tuos, apie kuriuos Man kalbi šiandien. Tavo broliui noriu pasakyti:

A., mylimiausias mano Tėvo sūnau, tu, kuris savo brandaus gyvenimo pradžioje buvai išrinktas Mane pažinti ir mylėti; tu, kuris atsiliepei į pašaukimą ir daugiau kaip metus paskyrei tau pavestai misijai, nebijok. Priimk Tėvo Gailestingumą ir Meilę. Tavo Švč. Motina ima tave į savo, Motinos ir Tarpininkės, rankas ir nuolat tave užtaria.

Tavo kančios perduodamos Tėvui, kad taptų malonėmis ir palaima tau ir taviesiems, ir visiems, kuriuos tu man pavedi ir kurie yra padėtyje, panašioje į tavo.

J., prisimink šiuos žodžius: „Visa, ką padarote vienam iš mano brolių, Man padarote“.

Praeitis nelabai svarbi. Kai ji pavadama Tėvo Gailestingumui, viskas pasikeičia.

Ateitis yra Dievo rankose. Tau svarbu dabarties momentas. Sutikdama patarnauti savo paralyžiuotajam vyrui ir patenkinti visus jo poreikius, ir viską atlikdama su Meile, tu įvykdei Tėvo valią.

Dabar tu išgyveni svarbiausią savo gyvenimo periodą. Tavo kančia pavirs džiaugsmu. Tavo vergystė pavirs didžia vidine laisve. Tavo kančioje pražys tavo esatis.

Laimingi esate jūs, išgyvenantys tokį gražų išgryninimo ir pašventinimo periodą. Tapę bejėgiais, atskleidžiate gražiausią ir svarbiausią turtą, kuris anksčiau buvo jumyse slaptas. Tas turtas yra tikroji Meilė. Jūs pamatote, kad esate labai Tėvo mylimi ir pajėgūs priimti Jo Meilę, kad būtumėte perkeisti.

Kai jūsų jungas taps per daug sunkus, atiduokite jį Man. Matysite, kad Mano jungas yra lengvas. Pulkite į mano glėbį. Jis atvertas, kad jus priimtų, kad priglausčiau jus prie savo Širdies ir jums pasakyčiau:

A., myliu tave tokį, koks tu esi. J., myliu tave tokią, kokia tu esi.

Myliu jus švelniai ir beprotiškai.

Gruodžio 22 d., 2 val. 10 min.

96. – Tai Mano Bažnyčia, ne tavo.

„Mano mažutėli, prašau nuolat eiti pirmyn su grynu tikėjimu. Šią naktį noriu, kad tu man patarnautum dėl labai svarbios misijos ir prašau, kad perduotum kai ką tėvui P.. Matau, kad svyruoji ir nelabai nori tai padaryti. Ačiū, kad ir toliau rašai nežinodamas, ką tau padiktuosiu. Tėvui P. noriu pasakyti štai ką:

P., mano mylimiausias sūnau, dar prieš tavo prasidėjimą pasirinkau tave gražiai ir didžiai misijai Mano Bažnyčioje. Dar būnantį motinos iščiose paskyriau tave būti vienu mylimiausių ir Mano Širdžiai artimiausių sūnų. Tu dosniai atsiliepei į mano kvietimą, ir tau už tai dėkoju.

Šiais laikais, kurie yra paskutiniai, pasinaudoju mažiausiu savo įrankiu, pasauliečiu, kad tau pasakyčiau, koks brangus esi Man, tavo Dievui. Kad tu žinotum, kaip myliu tave ir misiją, kurią tau pavežu.

Su Didžiuoju Jubiliejumi, kuris prasideda, noriu paskleisti naują dvelkimą, naują dvasią.

Noriu paimti ant savo pečių našta, kurią šiuo metu neši. Atsimink, kad tai ne tavo Bažnyčia, bet Mano.

Tu gali paliudyti, kad Aš esu Dievas, kuris veikia. Tai, ką po truputį atlieku paskirose grupėse ir įvairiose vietose, galiu atlikti visur ir visose savo Bažnyčios pakopose.

Tik Aš vienas, veikdamas širdyse, galiu realizuoti tai, ko tu trokšti savo Bažnyčiai, kurią tau pavadžiau ir kuriai tu su tokiu užsidegimu darbuojies.

Aš keičiu širdis ilgais draugystės su manimi momentais, praleistais Mano Artumoje.

Nusikamavęs tu dažniau ateik ilgiau pasilsėti priešais Mano Šventąjį Buvimą. Juo daugiau laiko pabūsi prie Manęs, juo labiau galėsi paliudyti, ką mano Buvimas atlieka tavyje, aplink tave ir per tave.

Tu esi išrinktas naujai pagražinti Mano Bažnyčią; per tave noriu pereiti.

Laukiu tavo atsakymo! Pamatysi, kad su tavo „taip“ Aš imsiu veikti staigiai, nes laikas trumpas. Begalė sielų pasinaudos šiuo tavo „taip“. Nebijok, tu radai malonę Mano akyse, nuolat esu su tavimi. Myliu tave beprotiškai ir švelniai.“

Gruodžio 27 d., 4 val. 00 min.

97. – Ateik pailsėti prie mano Širdies.

Viešpatie Jėzau, pristatau ponią T ir jos laišką, kuriame ji liudija, ką Tu veiki joje, ir kartu jos klausimą man.

Ačiū, kad klausai jos ir mano prašymą. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, priimu tą prašymą ir pateikiu Tėvui. Čia tai, ką noriu pasakyti T.

T., brangi Tėvo mergaite, kupina jo Meilės ypač šiais paskutiniais laikais, raginu tave skirti daugiau laiko Manęs klausytis. Turi labiau pasitikėti atsakymais, kuriuos duodu tavo širdžiai.

Tu esi pašaukta skleisti Mano Meilę šioje žemėje, todėl privalai daugiau laiko, daug daugiau laiko skirti draugystei su Manimi. Tais ilgesniais glaudaus buvimo su manimi momentais aš įliesiu į tavo širdį Meilės, kurią Tėvas nuolat lieja į Mano Širdį. Priimdama Mano Meilę, tu tapsi Meilės kupina esybe ir matysi, ką realizuosiu per tave, pamačiusi, ką realizavau tavyje.

Mano Širdis dega Meile tau. Negaišk laiko, žiūrėdama į save. Atgręžk savo žvilgsnį į Mane, tavo Dievą. Nebijok, tu radai malonę Mano akyse.

Ateik pasilsėti prie mano Širdies. Priimk Mano Meilę, tu tapsi Meile, nes myliu tave beprotiškai ir švelniai.“

Gruodžio 29 d., 5 val. 20 min.

98. – Sutikti skirti laiko Dievui.

„Mano mažutėli, Meilė, kurios gaunate savo širdyse šiais laikais, kurie yra paskutiniai, yra galybė, pranokstanti visa, ką galite įsivaizduoti.

- Meilė, priimta į širdį, pasidaro joje savo buveinę.
- Meilė pakeičia širdį ir asmenį, kad padarytų juos parregimus Kristaus Meilei.
- Meilė aplink tą asmenį perkeičia ir kitus asmenis.
- Meilė perkeičia ir įvykius, vykstančius apie tą asmenį.
- Meilė perkeičia, tuo asmeniu pasinaudodama misijoms tiek regimoms, tiek neregimoms.
- Meilė viską perkeičia per tą asmenį, nesvarbu, jis tai suvokia, ar ne.
- Meilė pripildo širdis Ramybės, Džiaugsmo, Meilės.

Štai, trumpai, ką padaro Meilė, kai ji priimama į širdį. O ji priimama, kai asmuo pripažįsta savo mažumą, kad užleistų savyje vietą jos veikimui.

O ji visiškai priimama, kai asmuo sutinka išnykti, atsižadėdamas savęs, kad leistų Meilei užimti visą vietą jame, vadovauti jo mintims, troškimams ir veiksams.

Kad ji būtų visiškai priimta, svarbu daug laiko skirti maldai, kontempliacijai, glaudžiam bendravimui su Viešpačiu. Sutikti skirti Dievui laiko, daug laiko,

Kitais žodžiais tariant, sulėtėdamas, asmuo leidžia Meilei darbuotis jame, aplink jį ir per jį.

Šlovinkite Tėvą, kad taip yra, ir pilnutinai išgyvenkite tuos malonės momentus, kurie jus padaro Meilės būtybėmis.

Jūs tampate Meile. Tu tampi Meile.

Myliu tave beprotiškai ir švelniai.

2000

Sausio 4 d., 2 val. 40 min.

99. – Perėjimas į 2000 metus.

Ačiū, Viešpatie Jėzau, kad teikeis globoti visą žemę, pereinant jai į 2000 metus.

Pristatau visą žmoniją, kuri tą situaciją laiko savo išmanymo ir pažinimo vaisiumi ir pamiršta Tau padėkoti. Daugelis neprisimena, kad reikia kreiptis į Tave, nes svarbiausias šio momento įvykis yra būtent Tavo Gimtadienis. Daugelis laiko tai proga pasaulietišškai žemiškai šventei. Dėkoju už tavo didį tolerantiškumą Gailestingumą. Klausau Tavęs. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, dalyvavote didžiulėse iškilmėse perėjimo į kitą tūkstantmetį proga. Svarbu ne tai, kad keičiasi metų žymėjimo skaitmenys. Svarbu ne ta data, kurią pasižymite savo kalendoriuose, bet tai, kas vyksta jūsų viduje.

Jūs esate mano išrinktieji, kad būtumėte didžiojo besiantinančio atnaujinimo pamatas. Primygtinai jus prašau, neleiskite išoriniams įvykiams, kurių liudininkai esate, jus išblaškyti. Ne šie įvykiai, ne žmonių jiems priskiriama svarba turi patraukti jūsų dėmesį, tik širdžių perkeitimas. Tėvo akims už visus išorinius įvykius svarbesnė yra Meilės perkeista širdis. Mažas nuoširdus „taip“ Tėvui pradeda perkeitimo procesą. Tik Mano Švč. Motinos „taip“, jos džiugus „Fiat“ pažymėjo žmonijos išganymo istorijos pradžią.

Kiekvienas mažas „taip“ didžiai paveikia įvykius. Jo poveikis pirmiausia realizuojasi Neregimybėje, kad palaiapsniui taptų regimas.

Į išorinius įvykius turite žiūrėti kaip į duotų „taip“ rezultatus arba kaip į raginimą duoti besąlygiškus ir neatšaukiamus „taip“. Juo daugiau bus duodančių savo „taip“, juo geriau galėsite matyti Tėvo veikimą.

Palaiminti esate jūs, esantys ar tampantys taip svarbiais įrankiais Tėvo rankose, statant tą naują, Meilės pilną pasaulį.

Pripažinkite, kad esate labai Tėvo mylimi, kad patys taptumėte Meilės kupinomis esybėmis.

Myliu jus švelniai ir beprotiškai. Myliu tave.“

Sausio 6 d., 5 val. 05 min.

100. – Pirmenybių pirmenybė.

„Mano mažutėli, visada manęs klausydamas, palengva suvoksi, ko Tėvas nori iš tavęs.

Pagrindinė tavo misija lieka Neregimybėje. Svarbu, kad tu nepamirštum to požiūrio; net jeigu vis labiau matydamas savo Dievo veikimą, tu pamanytum, jog tavo misija regima, tai, kas tau pasirodytų, būtų mažytis atspindys to, kas vyksta Neregimybėje.

Nereikia perstatinėti dalykų ir manyti, kad pirmenybę reikia teikti tam, kas matoma. Pirmenybių pirmenybė teiktina tam, kas vyksta neregimybėje, tiek gilus draugiškas Mano ir tavo santykis, tiek tavo širdies ir visos tavo esybės perkeitimas.

Dar vis nuolat vykstant šiam perkeitimui, Tėvas tau patiki nedideles matomas misijas, kurios pasaulio akims gali atrodyti milžiniškos, bet iš tikrųjų yra mažytės, tačiau dėl didelio Neregimybės įsikišimo „liečiančio širdžių paruošimą“, regimas rezultatas tau gali atrodyti puikus, nors ta regima misija yra tik maža dalis.

Nuolat Manęs klausyk ir nuolat vis atidžiau stebėk, kas vyksta su tais asmenimis, kuriuos Tėvas pastato tavo kelyje, kad pastebėtum ir suprastum, ko Tėvas nori iš tavęs. Savo širdyje ir dvasioje skirk, kurie dalykai yra svarbiausi, ir kurie yra antraeiliai.

Kas yra svarbiausia, tu gerai žinai; kad turi priimti Mano Meilę, idant pats taptum Meile ir skleistum Mano Meilę.

Myliu tave beprotiškai ir švelniai.“

Sausio 9 d., 2 val. 15 min.

101. – Leisk tavo Dievui veikti tavyje.

„Mano mažutėli, Tėvo Ramybė, Džiaugsmas ir Meilė tebūna tavyje. Štai kas bus tavyje, kai tu nusileisi į savo būties gelmes.

Tu dar tik pradedi ragauti Tėvo Ramybės, Džiaugsmo ir Meilės, ir niekada nebaigsi išsemti jų grožio, gerumo. Švelnumo, giedrumo, nuoširdumo, galybės, bei kitų ypatybių, kurias tau bus leista atskleisti, davus savo didįjį „taip“ , aibę mažųjų „taip“ ir daug „ne“.

Didysis atskleidimas gali vykti tik ilgais draugystės su Manimi momentais, ir tais trumpais momentais, kai galėsi pasilikti pats su savimi, nesvarbu, kur būdamas ir ką veikdamas.

Tas jau prasidėjęs perkeitimas tęsis, jeigu tu jo laisva valia neužblokuosi. Jo kokybę ir gelmę nulems tavo pasirengimas jį priimti ir leisti Dievui veikti tavyje. Jis visada galingai ir tvirtai veiks, tau esant mažam ir bejėgiam.

Taip jūs ir tu tampate Meilės esybėmis.

Kadangi Meilė tave myli, tu tampi Meile.

Myliu tave beprotiškai ir švelniai.“

Sausio 10 d., 3 val. 55 min.

102. – Sienų nepripažįstantys misionieriai.

„Mano mažutėli, noriu kreiptis į visus misionierius.

Tu, kurį išsirinkau gražiai ir didžiai misijai, atsimink, kad mano didžiausias troškimas yra mūsų draugystė – tu su Manimi, Aš su tavimi, tu Manyje, Aš tavyje.

- Ačiū, kad davei Man savo sutikimą.
- Ačiū, kad pripažįsti savo mažumą.
- Ačiū, kad priimi Meilę, kurią Tėvas nuolat lieja į tavo širdį.
- Ačiū, kad esi ir vis labiau tampi mažuoju Mano Meilės pasiuntinuku.
- Ačiū, kad liudiji kitiems, ką Aš esu padaręs tavyje, aplink tave ir per tave.
- Ačiū, kad sutinki būti atmestas ir atstumtas, kad galėtum viską paaukoti Tėvui.
- Ačiū, kad priimi dėkingumo, palankumo ir įvertinimo liudijimus, idant viską paaukotum Tėvui.

Bent viena siela, kuri tavo dėka išsigelbsti, garantuoja tau ne tik išganymą, bet ir gražesnę vietą Mano Karalystėje.

Tu manai, kad esi gausiai apdovanotas Mano draugyste ir viskuo kitu už tai, kad dosniai atsiliepei į Mano kvietimą... Iš tikrųjų tai, ką esi gavęs, yra labai maža palyginti su tuo, ko gausi ateityje.

Tėvo malonių ir Meilės tau bus duodama vis daugiau. Tavo širdies atvirumas nulemia, ką tu gali gauti. Kadangi įžengei į didįjį širdies atsivėrimo procesą, būsi apdovanojamas vis gausiau.

Reikalauju atlikti dar vieną svarbų dalyką:

Noriu, kad tu, būdamas mažuoju Gerosios Naujienos šaukliu per tą knygą, dar taptum misionieriumi be sienų, kuris meldžia už visą visatą ir ypač už asmenis, kurių širdis palietė ši knyga, už asmenis, esančiu šiandien ir būsiančius rytoj.

Šventųjų ir Šventųjų Angelų bendravime, drauge su Mano Švč. Motina, vienijuosi su tavimi, norėdamas pasakyti kiekvienam:

„Kadangi Meilė tave myli, tu tampi Meile.“

Tau asmeniškai noriu pasakyti: palaimintas esi būdamas kelyje, kuris veda į Meilės pilnatvę. „Kadangi Meilė tave myli, tu tampi Meile“.

Sausio 22 d., 2 val. 40 min.

103. – Mažasis likutis.

„Mano motiniška širdis palinkus į tave ir į visus žemės mažuosius.

Noriu paimti jus į savo rankas, jūsų širdis prispausti prie savosios, kad Meilė, kuri nuolat plūsta į mane iš paties Meilės šaltinio, persilietu į jus. Tėvas Mane to prašo, laikas spaudžia. Matau Tėvą, kuris vis spartina žingsnius. Jis nenorėtų prarasti nė vieno savo žemės vaiko, darbas didžiulis, daugybė yra pražūtis kelyje.

Didysis dabar vykstantis širdžių perkeitimo judėjimas yra pradėtas nuo mažojo likučio. Jis labai negausus. Tų, kurie sutinka duoti savo totalinį, besąlygišką ir neatšaukiamą „taip“, yra labai maža.

Gavęs nuoširdų sutikimą, pasireiškiantį malda, pasninku ir sakramentų praktika, Tėvas tuos gestus, veiksmus ir pritarimus iššaukia aibėje širdžių visame pasaulyje.

Grupė akivaizdžiai auga. Šiuo metu Dangus be galo džiaugiasi matydamas, kaip labai daugėja tų duodamų sutikimų.

Jūs matote, kaip sparčiai platinama knyga „*Manų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus*“... Ši regima veikla yra visiškai maža, palyginti su tuo, kas vyksta Neregimybėje.

Dėl milžiniškų kai kurių dabar žemėje gyvenančių didžiųjų šventųjų kentėjimų, taip pat sparčiai neregimai daugėja duodamų sutikimų.

Savo širdis paverskite malda, padėka ir šlovinimu, kad palydėtumėte tas kenčiančias sielas, kurių pirmoji yra Popiežiaus Jono Pauliaus II. Kad jūs žinotumėte, kaip labai jis šiuo metu kenčia. Jei galėtumėte pamatyti visas širdis, kurios gauna gausiai malonių tų kančių dėka, nepaprastai nustebtumėte, išvydę šį milžinišką judėjimą.

Ateik pasilsėti prie savo Mamos širdies, kad galėtume drauge padėkoti Tėvui už tą didžią Jo Dvasios veiklą, kuri rengia greitai įvyksiantį mano Sūnaus Jėzaus Didįjį Sugrįžimą.

Leisk savo širdžiai visiškai atsiverti, kad galėtų priimti kuo daugiau Meilės. Tu esi labai mylimas ir per tą nuolat į tave įliejamą Meilę tu tampa Meile.

Savo motiniškąją Širdimi ir glausdama tave prie savęs, aš sūpuoju tave ir kartoju, kad myliu tave švelniai ir beprotiškai. *Marija*“

Sausio 31 d., 4 val. 30 min.

104. – Kad ir kiti būtų priimti.

Leidžiu mano Meilei cirkuliuoti tavyje.

Viešpatie Jėzau, perduodu Tau gerus ses. J. linkėjimus. To jautraus dėmesio dėka, jaučiuosi tikrai Tavo Meilės pripildytas. Tikrai stebiuosi matydamas, kiek Meilės Tu teiki jai ir per ją.

Nežinodamas, kaip jai padėkoti, prašau padėti mano negebėjimui ir įkvėpti mane, kad ji būtų dar labiau Tavo Meilės pripildyta. Ačiū, kad klausai ir išklausai mano vargšę maldą. Myliu tave.

„Mano mažutėli, širdimi, degančia Meile mano mylimiausiajai, atsakau į tavo prašymą, tardamas: Mano Širdies J.

Aš tave prieš amžius pasirinkau, kad mėgaučiausi tuo, kuo tu esi dėka Mano Meilės, kurią tu leidi Man į tave įlieti, ir kurią per tave priima begalė kitų širdžių.

Tu gali paliudyti, kaip dažnai pasinaudoju tavimi, kad paskleisčiau Savo Meilę. O, kad tu galėtum pamatyti Meilę, kurią per tave įlieju į begalinę daugybę pasaulio širdžių!

Savo besąlygiškais ir neatšaukiamais „taip“ tu esi tapusi mano misioniere be sienų. Uždegu tave Savo Ugnies Meilės Ugnimi, paėmęs tave į Savo rankas ir, prispausdamas tavo širdį prie Savosios, kad

Meilė laisvai joje cirkuliuotų, švelniai šnabždu tau į ausį: Sužadėtine mylimiausia, tu savo meile kasdien padarai Mane laimingą, myliu tave beprotiškai ir švelniai“.

Sausio 31 d., 20 val. 35 min.

105. – Dalyvauti malda.

Viešpatie Jėzau, pateikiu Tau pakvietimą paliudyti kongrese, kuris įvyks ateinantį balandį. Prašau Tave, malonėk dalyvauti tame kongrese O man prašau aiškiai parodyti, ko Tu iš manęs dėl to lauki.

Ačiū, kad klausai ir išklausai mano maldą Klausau Taveš.

„Mano mažutėli, tu liudiji, kad noriu pasinaudoti tavimi ir kad tai darau vis labiau matomu būdu. Tačiau tai nereiškia, kad tu turi priimti visus pakvietimus.

Kaskart, kai gauni prašymą, turi apie jį pranešti man ir manęs atsiklausti. Šiame kongrese tavo vaidmuo bus dalyvauti jame neregimai savo malda.

Noriu per tave šio kongreso atsakingiesiems tarti: Mano Širdies vaikai, pasirinkau jus dalyvauti mano veikloje, nes jūs dosniai atsiliepėte į mano kvietimą. Atsiminkite, jog Aš labiausiai trokštu glaudžios draugystės su kiekviena širdimi. Ji gali realizuotis, kai asmuo Man leidžia tai padaryti, duodamas Man savo sutikimą.

Nemanykite, kad šio kongreso sėkmę nulems dalyvaujančiųjų arba oratorių skaičius. Kongreso sėkmė bus proporcinga tam, ką Aš nuveiksiu širdyse. Oratorių žodžiai tik paragins asmenis duoti savo „taip“ ir priimti Meilę, kurią noriu įlieti į jų širdis, jiems pripažinus savo mažumą ir bejėgiškumą.

Idant tai galėtų įvykti, reikia daug laiko skirti maldai, adoracijai ir tylai. Jūs visai laisvai galite perskaityti šią žinią visiems kongreso dalyviams.

Su Mano Švč. Motina, vienybėje su Šventaisiais ir Angelais, Aš dalyvausiu tame kongrese, ir jūs galėsite būti mano veikimo liudininkais.

Būtų gera leisti kai kuriems dalyviams paliudyti Viešpaties stebuklus, įvykusius, davus jiems savo „taip“. Laimingi esate jūs, įžengę į Meilės pilnatvę.

Kadangi Meilė jus myli, jūs tampate Meile.

Kiekvienam iš jūsų noriu tarti:

Tave, esantį tame kongrese, Aš myliu tokį, koks tu esi. Nebijok pulti man į glėbį. Aš esu Meilės Dievas.

Myliu tave beprotiškai ir švelniai.“

Sausio 31 d., 23 val. 00 min.

Ponia O.

Brangi Ponia, pridedu tai, kas man buvo įkvėpta parašyti, pasimeldus už jūsų „Kongresą“.

Man regis, kad man nereikia dalyvauti kongrese asmeniškai.

Dalyvausiu mintimis ir malda, ir jei Dievas leis, per liudytojus. Svarbu ne mano buvimas, o Jėzaus. Jis bus, o ką Jis sako, tą ir padaro. Jis nemeluoja.

Dėkoju už jūsų malonų kvietimą. Prašau Dievą apdovanoti jus Savo Malone ir Palaiminimu.

Broliškai Jėzuje, L.L.

Vasario 1 d., 24 val. 10 min.

106. – Tėvui D., mylimiausiam Mano Širdies sūnui.

„Mano mažutėli, dėkoju tau, kad esi tas mažas įrankis, nors jau nori eiti ilsėtis.

Noriu per tave nusiųsti žinią vienam savo mylimiausių sūnų, kuris yra labai artimas Mano Širdžiai.

Žinok, kad tai yra Mano ir tavo draugas, Tėvas D., kuriam sakau:
tu, kuris esi uždegtas Mano Ugnies Meilės Ugnimi;
tu, kuris jau gyveni labiau Danguje, nei žemėje;
tu, kuris Man leidai užimti visą vietą tavyje;
tu, kuris gyveni ne kam nors kitam, tiktai man;
tu, kuriuo naudojuos skleisdamas Savo Meilę per tave;
tu, kuris jau pilnutinai gyveni Naujoje Bažnyčioje;
tu, kurio kiekvienas atsikvėpimas pripildo mane laimės.

Noriu tau padėkoti už tai, kad esi balzamas Mano ir Mano Vikaro Jono Pauliaus II širdims, kurios kenčia dėl mūsų tautos ir daugelio mūsų mylimų sūnų pakrikimo.

Tavo dienos prailgintos, kad tu dar galėtum šioje žemėje skleisti Mano Meilę ir Danguje gauti vietą dar arčiau Mano Širdies.

Dėkoju Tėvui už stebuklą, kuriuo tu esi.

Be galo džiaugiuosi pagalvojęs apie didį džiaugsmą, kai galėsiu tave pristatyti savo Tėvui, kai tam ateis laikas.

Degu Meile tau. Tu esi tapęs Meile.

Mažasis Mano Širdies turte, myliu tave.“

Vasario 7 d., 2 val. 35 min.

107. – Vertybių hierarchija.

Viešpatie Jėzau, noriu Tau pristatyti konferenciją, kurią turiu šį vakarą surengti C. di C. sekcijoje. Jos tema – Kaip gyventi mūsų tikėjimu reikalų sferoje.

Kartu pristatau asmenį, kuris klausia, kaip elgtis su pinigais, esančiais banke. Jis man cituoja fragmentą iš knygos „Manujų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“, pasak kurio, pinigų klausimas neturi jokios vertės! – Turiu juos padovanoti?... Jais naudotis?... Ką turiu daryti? –

Prašau mane apšviesti arba apšviesti tiesiog tuos asmenis, kad Tėvo planas būtų visiškai realizuotas. Ačiū, kad klausai ir išklausai mano vargšę maldą.

Myliu tave.

„Mano mažutėli, jūsų dabartinėje visuomenėje pinigai, medžiaginės vertybės, patogumai, perteklius, butas, technologijos ir visi plataus vartojimo reikmenys įgavo perdėtą vertę, palyginti su jų nauda.

Neįmanoma žmogui pilnutinai gyventi savo tikėjimu, taip labai vertinant pasaulio dalykus, tokius kaip pinigai, medžiaginės gėrybės ir t.t. Labai sunku stengtis naudotis savo turtu, nevengiant kompromisų; kartais pirmą vietą atiduodant Dievui, kitą kartą – pinigui ar medžiaginėms gėrybėms, patogumams, namams, kelionėms ir t.t.

Atvirkščiai, labai lengva gyventi savo tikėjimu – net ir jūsų visuomenėje – savo dvasia labai aiškiai ir be jokios abejonės žinant, jog pirmoji vertybė yra „Dievas“, ir kad Jam yra duotas totalus ir besąlygiškas „taip“. Vieną kartą taip nusistačius, reikia melstis ir klausytis Viešpaties, kad suvoktum, kaip turi naudotis savo turtu ar pinigais pagal Jo valią, ir būtum visiškai pasirengęs priimti Jo atsakymą:

- klausiti, ar turi juos dovanoti, ar pats jais naudotis;
- Mėginti juos gerai panaudoti ar tvarkyti, ne dėl jų pačių, o vien dėl to, kad jie yra pavesti Dievui, ir kad kiekvienas turi gerai ir tvarkingai atlikti savo kasdieninius uždavinius. Norint tai gerai atlikti, reikia teisingai suvokti vertybes, kurios buvo nurodytos veiklos pradžioje, ir kuriomis reikia remtis.

Kiekvienas sprendimas turi atitikti vertybių tvarką, kurią yra nustatęs Kūrėjas, ir kuri yra išreikšta trumpa, lengvai įsimenama formule:

Dievas
Žmogus
Medžiaginės vertybės

Pinigai

Patys pinigai neturi jokios vertės, juos išrado žmonės, kad jais naudodamiesi, galėtų keistis medžiaginėmis vertybėmis.

Medžiaginės vertybės tarnauja žmogui, kad jis galėtų maitintis, apsirengti, turėti pastogę ir t.t.

Žmogus yra Dievo sukurtas, kad Dievą pažintų, Jį mylėtų, Jam tarnautų.

Jeigu Kūrimo tvarkos būtų laikomasi, joks sprendimas nebūtų priešingas Dievo valiai. Žmogus visada būtų vertinamas labiau nei medžiaginės vertybės arba pinigai. Deja, dėl paplitusių klaidingų vertybių, daugelis ima gyventi, vertybes apversdami atvirkščiai

Pinigai
Medžiaginės vertybės
Žmogus
Dievas

Žmonės užvis labiau trokšta pinigų, kad galėtų apsirūpinti viskuo, ką galima nusipirkti. Galvotrukčiais skuba prie medžiaginių gėrybių ir visko, ką jos duoda.

Kai tie du poreikiai patenkinami, pasirūpinama žmogumi. Ir tik tada pagalvojama apie Dievą. Tai nesąmonė. Dievas negali atsidurti žemiausioje pakopoje. Toks vertybių apvertimas išprovokuoja daugelį vargų ir kančių.

Tokiu aiškinimu prašau ne pasaulį keisti, o tiktai sutikti būti Jūsų Dievo perkeistiems:

- kad mokėtumėte gyventi, gerbdami Kūrimo metu Dievo nustatytą tvarką.
- kad kiekvienas jūsų nutarimas ar pasirinkimas atitiktų jūsų tikėjimą, Dievo garbę.

Totaliai sutikdami su viskuo, ką Meilė nori nuveikti jumyse, jūs tapsite Meilės pilnomis esybėmis.

Myliu jus beprotiškai ir švelniai“.

Vasario 18 d., 4 val. 10 min.

108. – Nusizeminimas užleidžia vietą Dievui.

„Mano mažutėli, Mano rankos išskėstos, kad priimčiau tave toki, koks esi, su visu tavo skurdu. Juo labiau tu pripažinsi savo skurdą, juo mažesnis, silpnesnis ir labiau sužeidžiamas jausiesi, juo daugiau vietos galėsiu tavyje užimti.

Tau esu sakęs, kad įeinamosios durys yra tavo „taip“. Peržengęs per slenkstį, Aš užimu laisvą vietą. Dorybė, užleidžianti Man vietą, yra nusizeminimas. Taigi kuo daugiau yra nusizeminimo, tuo daugiau yra vietos Man.

Raginu tave apmąstyti šį pamokymą; tai vis glaudesnio mūsų tarpusavio santykio pagrindas. Tave prašiau užrašyti: prisipažink esąs niekas, niekas, niekas. Dabar tu privalai tai išgyventi. Tai nereiškia, kad tu esi niekam tikęs; atvirkščiai, Tėvo akyse tu esi labai vertingas. Esi labai mylimas.

Nusizeminimas, ne tik priimtas, bet ir išgyvenamas, gerai išgyvenamas, išryškina didžius turtus, kuriuos Tėvas, kurdamas tave, yra į tave sudėjęs.

Palaimintas esi, atskleisdamas tuos turtus ir tai, kas trukdo jiems pasireikšti.

Mažasis turte, priimk Mano Meilę. Būtent tave Aš myliu.“

Vasario 29 d., 3 val. 20 min.

109. – Leistis „išmontuojamam“, kad galėtum būti vėl „rekonstruotas“.

„Mano mažutėli, nebūk netikintis, Aš vis labiau tau vadovauju. Tapdamas vis paklusnesniu įrankiu Mano rankose, gali būti vis labiau Mano įkvepiamas tiek minties, tiek žodžio, tiek veiklos lygmenimis.

Taip pat Man lengviau įkvėpti žmones, kurie kreipiasi į tave, ir nušviesti įvykius aplink tave. Tai nereiškia, kad tu visada išgirsi žodžius, kuriuos nori išgirsti, ir matysi įvykius, kurie vyks taip, kaip tu nori.

Tai, ko tu nori, ne visada tau yra geriausia. Svarbu Mano noras, ne tavo. Aš žinau, ką tu turi išgyventi, kad taptum klusniu ir tobulu įrankiu Tėvo rankose, nors tu to nežinai. Ir būtent nežinodamas, tu leidiesi vadovaujamas ir gali tapti tuo, kuo noriu, kad būtum.

Jūs gyvenote tamsos pasaulyje, dabar galite palikti šį pasaulį, kad įžengtumėte į Šviesos Pasaulį. Tame Naujajame Pasaulyje viską turite atrasti. Šis atradimas vyksta, kai jūs leidžiatės „išmontuojami“, kad galėtumėte būti vėl „rekonstruoti“ pagal Tėvo planą.

Tai ne žmogiška, bet Dieviška veikla. Nesistenk suprasti, nes nesuprasi, bet gali tai tikėjimu priimti. Priimdamas, tu gausi visas malones, kurios reikalingos, kad galėtum palikti šį tamsos pasaulį ir įžengti į Šviesos Pasaulį.

Tavo „taip“ pripažįstant savo mažumą ir priimant Meilę, padaro tave Meilės esybe, galinčia įžengti į šį naująjį Šviesos Pasaulį.

Išgyvenate nepaprastų malonių periodą. Neužteks tau amžinybės atsidėkoti Tėvui už tai, kad leido tau gyventi žemėje šiuo perkeitimo laikotarpiu, kuris veda į Meilę.

Myliu tave beprotiškai ir švelniai,“

Kovo 8 d., 3 val. 15 min.

110. – Drauge skleisti Meilę.

Ačiū, Viešpatie, už skurdą ir sunkumus, kurie yra didesni už mane.

Ačiū už tą didžią malonę būti Tavo veikimo liudininku.

Ačiū už tą aibę liudijimų, kuriuos man leidi išgirsti ir kurie kalba apie stebuklus, kuriuos darai per tą knygą „Manujų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“.

Ačiū už 2 tomą, kuris netrukus pasirodys. Ačiū, kad padarai taip daug, pasinaudodamas tuo trapiu, nuodėmingu, silpnu ir sužeidžiamu įrankiu.

Ačiū, kad įrodai Savo Meilės Visagalybę.

Ačiū už viską. Myliu Tave.

„Mano mažutėli,

Drauge keliaujame,

Drauge rašome,

Drauge kalbame,

Drauge susitinkame su žmonėmis,

Drauge juos mylime, nes leidžiamė Tėvui mus mylėti.

Drauge vykdome misiją Neregimybėje, kad pasiektume daugybę širdžių.

Drauge dėkojame Tėvui, kad Jis skleidžia tiek Meilės.

Didžioji kova su tamsos galybėmis siautėja. Vienintelis mūsų Ginklas yra Meilė. Jūs dar tik pradėdate įžiūrėti didžią jėgą to Ginklo – Meilės.

Juo labiau juo naudositės, leisitės jo persmelkiami ir perkeičiami, juo labiau jausite jo galybę.

Tuo metu jus dar užlies ta malonės ir Meilės banga, kurią Tėvas siunčia į jūsų širdis.

Netrukus įvyks Mano Sugrįžimo Didžioji Puota. Svarbu, kad jūs leidžiatės apvelkami tai Puotai tinkamu drabužiu – Meile. Galvodamas apie šią Puotą, degu Meile jums.

Priimkite, priimkite, priimkite Mano Meilę. Laikas trumpas, padarykite tai šiandien, nes rytoj gali būti per vėlu.

Aš jums dažnai kartoju, kad myliu jus beprotiškai ir švelniai. Šiandien noriu jums tai pasakyti dar stipriau tais žodžiais:

Myliu jus dieviškai.

Myliu tave dieviškai.“

111. – Džiūgavimas, Negandos, Išgryninimas.

„Mano mažutėli, laikas yra trumpas. Atsiverskite ir tikėkite Gerąja Naujiena.

Vienintelė Geroji Naujiena yra Mano Didysis sugrįžimas, kuris įvyks netrukus.

Tai nė kiek neprieštarauja tam, kas yra Šventajame Rašte, atvirkščiai, ta unikali geroji Naujiena realizuoja tai, kas jau yra Raštuose.

Mano Širdis, Viena su Tėvo Širdimi, vis labiau dega Meile.

Šventoji Dvasia dabar veikia žemėje su niekada nematyta galia. Tai leidžia jums būti liudininkais Jos liepsningos veiklos daugelyje širdžių.

Meldžiu jus, nustokite žiūrėti į save, į savo skurdą, į visą blogį, esantį aplink jus.

Pakelkite galvas.

Tikėkite mano Didžiuoju Sugrįžimu.

Tikėkite Tėvo Meile.

Tikėkite Šventosios Dvasios veikimu.

Tapkite mano Meilės priėmėjais.

Tapkite tikrais mano Meilės liudytojais.

Tapkite mano Meilės perdavėjais.

Jauskitės saugūs kaip kūdikiai savo motinos ar savo tėvo glėbyje.

Būkite šviesa šiame tamsos pasaulyje.

Būkite Ramybės, Džiaugsmo ir Meilės būtybėmis.

Štai didelė ir graži misija, pavesta tiems, kurie Tėvui duoda totalinį, besąlygišką ir neatšaukiamą „taip“.

Per jūsų sutikimą būti mažais ir bejėgiais:

- pereina Meilė, kurią Tėvas nori į jus įlieti;
- jūs tampate tikrais misionieriais be sienų;
- negandas galite išgyventi su džiaugsmu.

Taip vyksta išgryninimas, kuris jums leidžia būti vis džiugesniems negandose.

Pakelkite galvas. Džiaukitės.

Netrukus būsiu su jumis.

Myliu jus dieviškai.“

1 PRIEDAS

Meilės ir Pasidalijimo Bendruomenė

Isleidus knygą „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“, gavau nemaža įvairių pozityvių komentarų iš asmenų, davusių Viešpačiui savo „taip“, ieškančių būdo toliau žengti tuo keliu ir būti ištikimiems savo „taip“.

1999 metų liepos 4 dieną parašiau maldą:

„Per Viešpaties Jėzaus rankas, Mamos Marijos užtariamą, bendrystėje su Dangaus ir Žemės Šventaisiais bei Šventosiomis, šventųjų Angelų lydima, noriu Tėvui pristatyti knygos „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“ skaitytojus ir skaitytojas, kurie jaučia poreikį su kitais pasidalyti tuo, ko išmokę skaitydami, bei labiau į tai įsigilinti, taip pat pasinaudoti kitų apmąstymų vaisiais.

Tegu Šventoji Dvasia teikiasi apšviesti širdis tų, kurie trokšta tarpusavyje patirti šį naują gyvenimo būdą, leisdami gyventi tai naujai Meilės esybei, kuri vis daugiau vietos užima juose, ir kurie pripažįsta poreikį savo patirtimi pasidalyti su kitais, kad galėtų pilnutinai save realizuoti.

Ačiū, kad klausei ir išklausei mano maldą. Myliu Tave.“

Kas toliau parašyta, paimta iš penkių pranešimų, gautų 1999 metų 4,6,7,11 liepos ir rugsėjo 20 dienomis. Visa tai yra surašyti pabaigoje, kad būtų palengvinta mažųjų Meilės ir Pasidalijimo Bendruomenių veiklos pradžia.

Tai buvo rašyta visiškai pasirengus klausyti Viešpaties, todėl ir skaityti tai reikia su tokiu pačiu nusiteikimu.

L. L.

MAŽŪJŲ BENDRUOMENIŲ SVARBA

Asmeninis tikslas – tapti Meilės būtybe.

„Jūs esate dalis pasaulio, kurio struktūros ir veiklos pagrindas yra intelektualinis, todėl reikalauja didelio išsimokslinimo, apsukrumo ir kompetencijos, o su tuo atsiranda konkurencija, susiskaldymas, karai. Jūs žengiate į pasaulį, kurio pagrindas yra širdis. Protas, pažinimas ir apsukrumas tarnaus širdžiai. Toks būvis reikalauja atsižadėjimo, didžiadvasiškumo, pagarbumo, kurių rezultatas yra Ramybė, Džiaugsmas, Vienybė.“

Bendras tikslas. Įžengti į Naująją Bažnyčią ir Naująją Visuomenę.

„Jūs gyvenate pasaulyje, kuris pasitiki vien tik žmogaus galia. Naujasis Pasaulis pasitiki vien Dievo Meilės Visagalybe.

Kad galėtum gyventi toje Naujojoje Visuomenėje, turi būti Naujosios Bažnyčios narys. Kalbant apie Bažnyčią, turima omeny kolegialumas, bendruomenė.

Meile, kurią įlieju į širdis, turi būti pasidalijama su kitais. Todėl svarbu, kad būtų bendruomenė, kurioje būtų galima pasidalyti Meile ir gauti jos iš vieno kito jau ją priėmusio asmens.

Tėra vienintelis kelias įeiti į tą Naująją Bažnyčią – priimti Mano Meilę, tapti Meile ir skleisti Meilę. Tos mažos bendruomenės bus vietos, kuriose bus mokomasi pasidalyti tuo, ką kiekvienas asmuo patiria savyje, kad būtų galima išgyventi tą tikrąją Meilę visada ir visur.“

MAŽŪJŲ BENDRUOMENIŲ APRAŠYMAS

Apibrėžimas

„Mažosios Meilės ir pasidalijimo bendruomenės bus vietos, kuriose sutartinai sieks supratimo to paties troškimo įkvėpti asmenys, kurie stebės ne kitų perkeitimą, o savo pačių vidinį keitimąsi, norėdami suvokti, kas gali būti paaukota Tėvo Gailestingumui, kad jie taptų Meilės kupinomis būtybėmis, leidžiančiomis Tėvo Meilei laisvai veikti per jas. Kai yra du ar keli asmenys, jau yra bendruomenė. Kad būtų lengviau pasidalyti, grupę turi sudaryti ne daugiau kaip penkiolika asmenų. Tos mažos Meilės ir pasidalijimo bendruomenės gali susidaryti vieno ar kelių asmenų iniciatyva.“

Forma

„Patartina, kad tas mažas bendruomenes kiek įmanoma natūraliau sudarytų tos pačios aplinkos, to paties regiono, to paties miesto ar kaimo, to paties kvartalo artimi asmenys.

Kad Meilė galėtų viešpatauti, reikia didelio lankstumo kitų punktų atžvilgiu, labiausiai trukmės, maksimalaus laiko, kiek jį galima sutrumpinti, ypač pačioje pradžioje.

Laikas, skirtas pabūti su Viešpačiu, visada turi būti išsaugotas, bet niekada neviršytas. Jei galima, tie susirinkimai turi būti savaitiniai.“

Trys susirinkimo tarpsniai

„Susirinkimą pradėdant, visada reikia skirti laiko draugiškam pabendravimui su Švč. Trejybe, tai yra malda, kuri turėtų trukti maždaug trečdalį susirinkimui skirto laiko – tai laikas, skirtas Eucharistijai ar adoracijai – pagal galimybes. Jeigu tai būtų adoracija, ji turėtų būti iš dalies tyli, iš dalies pajūvairinta. Garsios maldos pagrindas turėtų būti ARDOR (itališkas žodis, sudarytas iš žodžių: „garbinimas“, „atsilyginimas“, „prašymas“, „aukojimas“, „dėkojimas“ pirmųjų raidžių)“.

„Antrą tarpsnį (skirtą mokymui, trunkantį daugiausia 45 minutes) siūloma pradėti Dievo Žodžio skaitymu, ar psalme, pagal įkvėpimą. Kitas skaitinys galėtų būti iš knygos „*Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus*“. Gali būti ir tekstas, ar kasetė, kurių turinys – dvasingumas, tinkamas grupės dvasiniam ugdymui. Mokymas gali vykti dalyviams bendradarbiaujant. Laiko trukmę gali nustatyti vadovaujantysis“

„Trečioji dalis skirta pasidalijimui. Dalyviai gali išreikšti savo nuomonę apie pateiktus tekstus, apie jų įgyvendinimą savo gyvenime, ar apie bendruomenės narių patirtis.“

Susirinkimų vieta ir trukmė

„Susirinkimams tinkamą vietą pasirenka pati grupė. Tam labai tiktų grupės narių butai, tik reikia žiūrėti, kad grupė to buto gyventojams netrukdytų, ir gyventojai netrukdytų grupei. Patariama nusistatyti susirinkimų vietos kaitaliojimo tvarką, atsižvelgiant į galimybę ir nieko neįpareigojant.

Tų susitikimų trukmę nustatys pati grupė, maždaug nuo valandos iki trijų valandų, atsižvelgiant į dalyvių skaičių ir jų norus bei maldos įpročius.

Kai susirinkimas truks dvi valandas ar ilgiau, numatoma pertrauka pasistiprinimui.“

Pagrindinė taisyklė

„Visi jūsų ipročiai turi būti peržiūrėti, pradedant jūsų maldos, mąstymo, klausymo, kalbėjimo būdais.

- Todėl reikia svarbaus perkeitimo, pradedant kiekvieno vidumi, jo galvojimo, buvimo, veikimo būdu. Tas perkeitimas prasideda didžiuoju totaliniu „taip“, besąlygišku ir neatšaukiamu, sujungtu su aibe mažųjų „taip“, ir begale „ne“ viskam, kas neatitinka tų „taip“ ir trukdo visiškam jų realizavimui.
- Taigi šis „taip“ bus vienintelis reikalavimas, leidžiantis tapti Meilės ir Pasidalijimo Bendruomenės nariais. Kad šis „taip“ būtų geriau suprantamas, būtų gera dalyviams perskaityti nurodymus, esančius tuose raštuose iki šios dienos, ir jiems visiškai pritarti.
- Mažųjų bendruomenių tikslas – patenkinti poreikius tų, kurie yra davę totalinį, besąlygišką ir neatšaukiamą „taip“.
- Kiekvienam iš jų reikalinga kitų pagalba; tų, kurie taip pat yra davę savo „taip“, kad nuolat būtų palaikomi malda, pasninku, sakramentais, ilgais draugystės su Viešpačiu momentais ir pamokymais apie tą naująjį galvojimo, buvimo ir veikimo būdą.
- Be to, kiekvienas tą naująjį gyvenimo būdą pirmiausia turi patirti su kitais „taip“ davusiais asmenimis, kad galėtų juo gyventi kasdienybėje, kiekvienu metu, kiekvienoje vietoje.
- Pagrindinė taisyklė būtų – priimti kitą tokį, koks jis yra, kad kiekvienas jaustųsi gerbiamas, priimtas, mylimas.
- Tiems, kurie yra davę „taip“, Mažosios Bendruomenės – vietoj dažnai beprasmių, Beverčių ir meilės stokojančių socialinių susitikimų – siūlo susitikimus, realiai patenkinančius širdies, sielos ir dvasios poreikius.
- Mažosios Meilės ir Pasidalijimo bendruomenės neturi tikslo pavaduoti jau gerai veikiančias maldos bendruomenes ar grupes, arba keisti jų pobūdį.“

Šešiolika praktinių tikslų

„Mano mažutėli, leisk Man vis glaudžiau su tavimi draugauti. Draugystė su Manimi yra tavęs perkeitimo pagrindas. Santykiai su kitais, kurie visada turi būti išgyvenami toje Meilės atmosferoje, yra tik papildymas. Kaip sunku jums palaikyti tokius santykius su asmenimis, sutiktais jūsų kelyje! Pirmiausia jums reikia lavintis su asmenimis, kurių troškimai tokie, kaip jūsų, todėl tokios Meilės ir Pasidalijimo bendruomenės yra svarbios, nes ragina jus *mokytis ir kasdienybėje patirti šiuos dalykus*:

1. Priimti save tokius, kokie esate, su visais savo trūkumais ir silpnybėmis.
2. Priimti kitą tokį, koks jis yra, ir nenorėti jo pakeisti.
3. Mokytis išklausti kitą, kad suprastumėt, kuo jis gyvena, ir kas jis yra.
4. Pripažinti, kad visi esate lygūs.
5. Tegu kiekvienas savo mintis išreiškia savo noru, neverčiamas.
6. Tegu kiekvienas būna raginamas pagyvinti susirinkimą.
7. Tegu kiekvienas turi galimybę nesivaržydamas išreikšti savo poreikius.
8. Tegu kiekvienas suvokia, jog svarbu ieškoti tiesos, o ne siekti pritarimo sau, bet kokiu būdu ginant savo nuomonę.
9. Tegu kiekvienas išmoksta pasitikėti grupe ir kiekvienu jos nariu.
10. Tegu kiekvienas išmoksta išklausti kitą, kurio nuomonė yra priešinga, ir nesijausti atstumtas.
11. Išmokti atleisti sau ir kitiems.
12. Džiaugtis, jaučiant kitų mažosios bendruomenės narių meilę ir įvertinimą.
13. Išreikšti kitiems, kad juos vertiname ir mylime.
14. Suvokti svarbą tų susitikimų, išgyvenamų artimoje draugystėje su Jėzumi, Kuris pasireiškia tai per vieną, tai per kitą.
15. Visada būti vedamiems ir įkvepiamiems Šventosios Dvasios ir nuolatos prašyti Jos Šviesos.
16. Viso prašyti ir visko laukti iš Tėvo.

Štai kai kurie pagrindiniai nurodymai tiems susirinkimams, prisimenant, kad esmė yra Meilė ir jai turi būti teikiama pirmenybė. Priimdamas Tėvo Meilę, asmuo gali ją išgyventi ir perteikti kitiems.

Palaiminti esate jūs, nes esate kelyje, kuris jus veda į Meilės pilnatvę.

Myliu jus švelniai, švelniai myliu tave.

VISKĄ AUKOKITE TĖVO GAILESTINGUMUI

Kad taptumėte Meilės būtybėmis

„Mano mažutėli, sakiau savo apaštalams, kad jie bus pažįstami kaip Mano sekėjai, jei mylės vienas kitą. Pagal tą patį ženklą šiandien ir jus pažins kaip Mano sekėjus. Taip pat ir jūs pagal savo Meilę kitiems pažinsite, esate ar nesate Meilės pilnomis esybėmis.

Atsiminkite, kad sprendžiate ne jūs, bet Aš, jūsų Dievas. Vien tik dėl to, kad Meilė jus myli, jūs galite tapti Meilės kupinomis esybėmis. Visa, kas jums atrodo priešinga Meilei, aukokite Tėvo Gailestingumui, kad Jis tai paverstų Meile.“

Jei jūsų mintys yra negatyvios

„Jei ir nesakote kitiems nemalonių ar užgaulių žodžių, bet jūsų mintys yra kritiškos, negatyvios ar smerkiančios, jūs trukdote Meilei laisvai cirkuliuoti jumoje ir aplink jus. Vos tik užeis jums tokios pražūtingos mintys, tuoj pat aukokite jas Tėvo Gailestingumui, prašykite Jį pakeisti jūsų širdį ir padaryti ją gebančią priimti kitą tokį, koks jis yra, kad Meilė galėtų laisvai tarp jūsų cirkuliuoti.

Mokykitės matyti visus Tėvo kituose padarytus gražumus, užuot stebėję kitų trūkumus ir kaltes.“

Jei pasitaiko konfliktų

„Konfliktai ir sunkumai turi būti priimami kaip proga parodyti savo sužadėjimą ir silpnumą, turi raginti jus kreiptis į Mane, jūsų Tėvą, viską sudėti į Mano rankas ir visko laukti iš Manęs.

Patys pasikeisti jūs negalėsite, ypač jei esate labai linkę į kritiką, labai reiklūs kitiems ir sau. Vien tik Meilė gali tai įvykdyti, tikrai ta sąlyga, kad jai bus duota galimybė veikti ir keisti jūsų įprotį kitus stebėti, apie juos galvoti ir juos teisti.“

Jei būna didelių sunkumų

„Mažoje bendruomenėje suvokus, kad ji neduoda numatytų vaisių, reikia kreiptis į Tėvą, viską sudėti į Jo rankas ir visko laukti iš Jo, visko iš Jo paprašius.

Kiekvienas dalyvis turi save iširti, pasinaudodamas tų raštų turiniais. Jei tokia analizė pasirodytų per sunki, patartina verčiau laikinai ramiai pasitraukti, daugiau laiko skirti bendravimui su Viešpačiu, negu norėti grupei primesti savo valią arba pakeisti vieną ar kitą dalyvį.

Normalu, kad pasitaiko sunkių momentų, norint tikrai išgyventi atleidimo atvejus, arba konstatuoti, kad Meilė už viską stipresnė. Nelabai normali būtų besitęsianti nepasitenkinimo nuotaika.“

Pabaigai

Tapdami Meilės esybėmis, jūs skleisite Meilę, o kiti bus pakeisti ne tuo, ką sakysite, bet vien tik tuo, kuo būsite.

Kiekviena tų susirinkimų dalyvaus Meilė. Taip greičiau tapsite Meile. Visada ateisiu į pasimatymą, kad išreikščiau savo Meilę, nes myliu jus beprotiškai.

Palaiminti esate jūs, būdami tame kelyje, kuris veda į Meilės pilnatvę.

Nebijokite, duokite Man savo sutikimą, ir Meilė viskuo pasirūpins. Priimkite Mano švelnumo ir Meilės Pabučiavimą.“

2 PRIEDAS

Maldos vakar ... ir šiandien.

Malda yra...

- ta dėmesingoji Meilė, kuri mus palaiko priešais vienatinį Veidą“.

Maurice Zundel, kun.

- „Meilė yra ugnis. Malda yra ją kurstanti malka“.

Stan Rougier

Atsidavimo malda

Tėve mano, aš atsiduodu Tau. Daryk su manimi, kas tik Tau patinka.

Ką iš manęs bepadarytum, dėkoju Tau.

Esu pasirengęs viskam, priimu viską,

kad tik Tavo Valia įvyktų manyje ir visuose Tavo kūriniuose.

Nieko kito, mano Dieve, netrokštu.

Savo sielą atiduodu į Tavo rankas, dovanuju ją Tau,

mano Dieve, su visa savo širdies meile,

nes myliu Tave, ir mano meilė reikalauja Tau save dovanoti,

į Tavo rankas save atiduoti be išlygų,

su begaliniu pasitikėjimu, nes Tu esi mano Tėvas.

P. Charles de Foucauld

Jėzaus malda Tėvui, mūsų Tėvui

Tėve, Aš Tave garbinu už visas malonių sroves, kurias Tu šiuo metu išlieji ant savo išrinktųjų.

Tėve, Aš Tave garbinu už tai, kad baigi Savo kūrybą Savo išrinktuosiuose.

Tėve, Aš Tave garbinu už tai, kad kuri Meilės būtybes, suvienytas su Mano ir Mano Motinos Širdimis.

Tėve, Aš Tave garbinu už daugybę širdžių, kurias Tu suburi per šias būtybes.

Tėve, Aš garbinu Tave už tą Naująją Bažnyčią, kurią Tu šiuo metu atkuri.

Tėve, Aš Tave garbinu už tą Naująją Visuomenę, kuri kuriasi per Tavo išrinktuosius.

Tėve, Aš Tave garbinu už tai, kad Tavo Gailestingumas, Tavo Meilė ir Visagalybė sušvytėjo juose, aplink juos ir per juos.

Ačiū, Tėve, už tokią Meilės gausą, už tą Meilės Ugnį, kuri šiuo metu liepsnoja Tavo išrinktųjų širdyse.

Prašau Tave, kad ta Meilės Ugnis sklistų į visas širdis.

Dėkoju Tau, Tėve, kad Tu visada išklausai Mano malda.

Dar apdovanok Savo išrinktuosius Savo Meile.

Ypatingai apdovanok ir tą mažylį, kuris rašo šias eilutes, ir visus, kuriuos jis nešioja savo širdyje, arba kuriuos mes įskiepijome į jo širdį.

Tegu jis ir jo savieji būna apdovanoti Mūsų Trejybine Meile. Amen.“

(I Tomas, nr. 71)

Maldos Šventajai Dvasiai

1. Ateik, Šventoji Dvasia, visagale Pašventintoja, Meilės Dieve.

Tu, kuri begaline malone apdovanojai Mergelę Mariją ir stebuklingai pakeitei Apaštalų širdis, ateik mūsų pašventinti.

Tu, kuri dovanoji nuostabų heroizmą, apšviesk mūsų dvasią, sustiprink mūsų valią, nuvalyk mūsų sąžinę, ištaisyk mūsų sprendimus, uždek mūsų širdis ir neleisk priešintis Tavo įkvėpimams. Amen.

Mūsų vidinio Gyvenimo Valdove,

Nesuteptoji Šventosios Dvasios Sužadėtinė,

Išmelsk mums ištikimybę visiems malonės įkvėpimams.

2. O Šventoji Dvasia,

Mano sielos siela, garbinu Tave.

Apšviesk mane, vesk, stiprink, guosk.

Sakyk, ką turiu daryti, įsakyk man.

Pažadu vykdyti viską, ko Tu iš manęs nori, ir priimti viską, kas, Tau leidžiant, man atsitiks.

Tik duok man pažinti Tavo Valią.

Kardinolas Mercier

Magnificat

„Mano siela garbina Viešpatį,
Mano dvasia džiaugiasi Dievu, savo Išganytoju.
Nes Jis pažvelgė į savo nuolankią tarnaitę,
Štai nuo šiol mane palaiminta
Vadins visos kartos,
Nes didžių dalykų padarė man Visagalis
Kurio Vardas šventas.
Per kartų kartas Jis gailestingas
Tiems, kurie jo klauso.
Jis parodė savo rankos galybę,
Išdidžius puikuolius išsklaidė.
Galiūnus pašalino iš sostų,
O išaukštino nuolankiuosius.
Gėrybių pripildė alkstančius,
Turtuolius tuščiomis paleido.
Jis pakėlė savo vaikus, išrinktąją tautą,
Atsimindamas, jog žadėjo jų pasigailėti,
Kaip yra kalbėjęs mūsų protėviams,
Abraomui ir jo palikuonims per amžius.“

Malda Šventajam Mykolui Archangelui

Šventasis Mykole, Archangele, ateik mums padėti.
Gink mus kovoje su Šėtono
Blogiu ir apgaulėmis.
Padaryk, tave prašome, kad Dievas
Parodytų jam savo galią.
O tu, dangiškosios Kariuomenės kunigaikšti,
Tau Dievo duota jėga
Nutremk į pragarą Šėtoną
Ir visas jo blogąsias dvasias,
Kurios pasaulyje klajoja
Sielų pražūčiai.
Amen.

*Parašyta Popiežiaus Leono XIII,
siekiant sutriuškinti demonų armiją*

**Šventasis Mykolai Archangele,
ateik parengti
Jėzaus sugrįžimą!**

Šventasis Mykolai Archangele, dangiškosios Kariuomenės kunigaikšti, ateik parengti Jėzaus Kristaus sugrįžimą.

Tegu tavo Angelų legionai suskrenda danguje. Tegu visur, kiekvienoje dvasioje ir širdyje, pagarsina aukščiausiąjį Viešpaties šaukimą. Tegu jiems uždeda Dievo vaikų ženklus. Tegu Gailestingumo ženklu paženkлина tuos, kurie neatsiliepia į šaukimą. Tikimės, kad dėl mūsų maldų ir maldavimų Viešpats ir juos išgelbės.

(Trumpa tyla, tų asmenų priminimui)

Mes jau dabar sutinkame priklausyti Tavo armijai, prisijungdami prie Tavo dangiškosios Kariuomenės, ir vienijamės su visais Angelais, Šventaisiais, Kankiniais ir Išrinktaisiais, giedodami ir skelbdami Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus garbę. Aleliuja.

Rytmečio malda

Viešpatie, šio gimstančio ryto tyloje prašau ramybės, išminties ir jėgos.

Šiandien noriu žiūrėti į pasaulį meilės pilnomis akimis; noriu būti kantrus, malonus ir protingas; nepaisydamas išorės, noriu matyti Tavo vaikus taip, kaip Tu juos matai, ir kiekviename iš jų išvelgti vien tik gėrį.

Uždaryk mano ausis kiekvienam šmeižtui, neleisk mano liežuviui blogai kalbėti.

Mano dvasioje tebus tik laiminimo mintys.

Tegu būsiu toks palankus ir džiugus, kad visi, prie manęs priėję, pajustų Tavo artumą.

Apgaubk mane savo gražumu, Viešpatie, kad per visą dieną galėčiau Tave skelbti.

Kardinolas Suenens

Vakaro malda

Tėve, šį vakarą ateinu pas Tave visų Tavo vaikų vardu padėkoti Tau už malones, kuriomis mus apdovanojai, melsti atleidimo už visas mūsų kaltes, ir mylėti Tave už tuos, kurie Tavęs nemylė.

Geriausiasis Tėve, duok ligoniams ir kenčiantiesiems atgaivos, jėgų ir vilties. Tiems, kurie šią naktį bus pašaukti pasirodyti prieš Tave, duok mirtį šventą ir giedrą, kad kada nors visi galėtume amžinai giedoti Tavo begalinį Gailestingumą.

Mano Dieve, už mano brolius, kurie šią naktį turi ateiti pas Tave, aukoju visas visame pasaulyje aukojamas Mišias. Tegu brangus Jėzaus Išganytojo Kraujas išgauna jiems pasigailėjimą.

Amen.

Kardinolas Suenens

Pirmojo tomo skaitytojų LIUDIJIMAI

(tęsiama iš knygos pradžios)

Jūsų raštai man padėjo atnaujinti mano santykį su Dievu.

Dėl didelės įtampos, kuri mane privedė prie depresijos, praradau norą gyventi ir melstis. Šiandien, po tų kančios momentų matau, kad visų šių bandymų metu Viešpats niekada nebuvo manęs apleidęs.

Kai vėl užaina tamsūs momentai ir pasirodo depresija, dvasia atverčiu jūsų knygos puslapį... man tai labai padeda.

Kaskart, kai Jėzus mums sako, kad myli mus beprotiškai, aš pasisavinu Jo žodžius ir gaunu malonę.

Ses. B. D., St Elie

Dėkoju Viešpačiui už jūsų širdžių klusnumą ir tikėjime išgyvenamą atsidavimą. Jūs, Leandrai ir Elžbieta, esate klusnūs įrankiai m, ir Viešpats per tuos skelbimus pasiekia mano širdį.

Šiuose raštuose atrandu save pačią ir dažnai prisiverčiu liautis skaičiusi, nes manyje prasiveržia šlovinimo ir garbinimo malda. Tai pranešimai stiprinantys ir paprasti, vedantys mus vis giliau draugysten su Švč. Trejybe.

M. D. - L., Thetford

Noriu padėkoti jums už tą brangią knygą. Atidus jos skaitymas skatina mano tikėjimą. Taip, kad rizikuoju „leisti Meilei pagaunamam“. Kad Jis galėtų toliau mane perkeisti... toks mano troškimas! Linkiu, kad kuo daugiau asmenų galėtų gauti naudos iš šių Meilės pranešimų.

G. T., St - Damien

Ir toliau maitinuos Jėzaus raštais, kurie tau yra duoti. Žodis kasryt yra naujas ir aktualus mano kasdieniniam gyvenimui su mano devyniolika pirmųjų ir antrųjų metų jaunuolių. Yra nuostabūs ir ištroškę Dievo. Aš jiems kalbu apie begalinę Jėzaus Meilę kiekvienam iš jų.

Ses. J. J., Portage

Neseniai atradau šią knygą ir esu sukręsta to, ką Jėzus ruošia mūsų širdims, Dieną ir naktį man patinka tarti Jam: taip! taip! taip! Reikia, kad širdyse suliepsnotų Ugnis, sako Jėzus!

Jūs Jis pasirinko, kad būtumėte dalis jo Armijos, kuri žygiuoja užkariauti kitas širdis (kaip Žana d'Arc). Jėzus nori jus pasinaudoti savo nesuvaldomos MEILĖS dėlei.

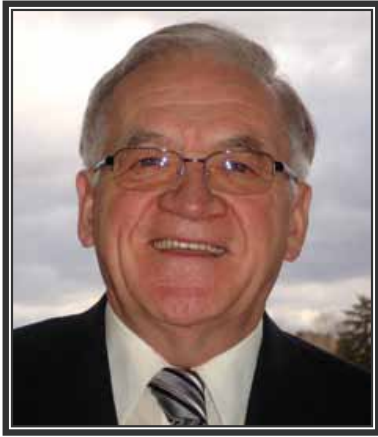
O.C., Prancūzija

TURINYS

1. – Tavo turtas yra Mano Artumas.....	- 8 -
2. – Klausyti Mano Valios.....	- 8 -
3. – Sutik su Mano planu, nors ir nesuprasdamas.....	- 9 -
4. – Tėvo takais.....	- 10 -
5. – Mano Artuma tave perkeičia.....	- 10 -
6. – Naujojo Pasaulio bendravimas su Dangumi.....	- 11 -
7. – Kančia Mano misiją padaro vaisingą.....	- 12 -
8. – Viskas Jam, viskas tau, viskas kitiems.....	- 12 -
9. – Neieškok kito mokytojo.....	- 13 -
10. – Tavo tikroji misija yra Meilė.....	- 13 -
11. – Nauja esybė kuriasi tavyje. (Tavyje gimsta nauja esybė).....	- 14 -
12. – Kaip Danguje, taip ir žemėje.....	- 14 -
13. – Aš esu tavo saugumas.....	- 15 -
14. – Pasirengusi širdis gauna atsakymą.....	- 15 -
15. – Laimingi tie skaitytojai, kurie gauna malonių!.....	- 16 -
16. – Esate Mano mokykloje.....	- 16 -
17. – Viskas priklauso Man.....	- 17 -
18. – Laikas spaudžia... Tapkite Meile.....	- 17 -
19. – Dovanoju Tėvui tavo malda.....	- 18 -
20. – Tėvo kūrybos bendrininkas.....	- 18 -
21. – Melskis už pasaulį.....	- 18 -
22. – Mažas palieges viščiukais sudraskytais sparneliais.....	- 19 -
23. – Tame didžiame perėjime aprūpins Tėvas.....	- 19 -
24. – Nusizėminimas naštas padaro lengvesnes.....	- 20 -
25. – Pažink tą, kuris tave veda.....	- 20 -
26. – Paveskite man savo troškimus, kad juos paversčiau savo veikla.....	- 21 -
27. – Išgyvensi naujas Velykas.....	- 21 -
28. – Nusizėminęs gauni išmintį ir skyrimo malonę.....	- 22 -
29. – Paskutiniųjų laikų išrinktojo viltis.....	- 22 -
30. – Tu esi unikalus ... ir unikali tavo misija.....	- 22 -
31. – Šventųjų bendruomenė.....	- 23 -
32. – Mano Buvimas nori būti labai slaptas.....	- 23 -
33. – Tikrasis gyvenimas.....	- 24 -
34. – Naujoji visuomenė.....	- 24 -
35. – Sustok ir Manęs paklausk.....	- 24 -
36. – Tu prisidedi prie žemės išgryninimo.....	- 25 -
37. Tavo kančia padaro tavo misiją vaisingą.....	- 26 -
38. – Esu su tavimi.....	- 26 -
39. – Tėvas yra Meilės šaltinis.....	- 26 -
40. – Sutik išnykti, ir Šventoji Dvasia veiks.....	- 27 -
41. – Tai ne tavo darbas.....	- 27 -
42. – Jos Ugnies uždegti.....	- 27 -
43. – Tu esi balzamas Mano sužeistai Širdžiai.....	- 28 -
44. – Kas darbuojasi Mano veikloje, gaus savo atlyginimą.....	- 28 -
45. – Dangaus vartai jam atidaryti.....	- 29 -
46. – Ta naujoji žemė.....	- 29 -
47. – Klausykite savo širdies.....	- 30 -
48. – Leiskis gilyn į save.....	- 30 -
49. – Degte degu noru skleisti Tėvo Meilę.....	- 31 -

50. – Tu Manyje ir Aš tavyje.....	- 31 -
51. – Su Tėvu suvienyti širdimi.....	- 31 -
52. – Nauja esybė naujai Bažnyčiai.....	- 32 -
53. – Pagreitinti Meilės planą sutikimu ir malda.....	- 32 -
54. – Nesiliaudami šlovinkite.....	- 33 -
55. – Meilės ir pasidalijimo bendruomenės.....	- 33 -
56. – Praktiniai mažųjų bendruomenių tikslai.....	- 34 -
57. – Kad taptumėte Meilės būtybėmis.....	- 34 -
58. – Keliauti su gynu tikėjimu.....	- 35 -
59. – Būtinios sąlygos, norint dalyvauti mažose bendruomenėse.....	- 35 -
60. – Persiėmęs Mano Meilę, leisk praeiti Mano Meilei.....	- 36 -
61. – Elgtis, kaip elgiasi tikėjimo žmogus, ar kaip pasaulio žmogus.....	- 36 -
62. – Kas ateina iš Šventosios Dvasios, yra Šviesa.....	- 37 -
63. – Ona ir Joachimas tave lydi.....	- 37 -
64. – Rytoj Mano Didysis Sugrįžimas.....	- 38 -
65. – Aš tave įkvėpsiu.....	- 38 -
66. – Laikas spaudžia, priimkite Meilę.....	- 39 -
67. – Aš budžiu, kaip gera motina.....	- 39 -
68. – Laimingas senelis.....	- 40 -
69. – Myliu tave, tu Man reikalingas.....	- 41 -
70. – Pažvelk į Mane ir gausi naujų jėgų.....	- 41 -
71. – Mažasis Tėvo pasiuntinys.....	- 42 -
72. – Mažosios Bendruomenės paskelbtos.....	- 42 -
73. – Daugybė nueina keliu.....	- 43 -
74. – „Taip“, kuris viską keičia.....	- 44 -
75. – Įskiepyti Meilėn.....	- 44 -
76. – Svarbu paruošti širdis.....	- 45 -
77. – Visiškas atsidavimas į Tėvo rankas.....	- 45 -
78. – Tavo gyvenimo pamokymas.....	- 46 -
79. – Perkeičia Tėvas.....	- 47 -
80. – Išgryninimas priimant Mano Meilę.....	- 47 -
81. – Didžioji kova.....	- 48 -
82. – Ateik atsigerti prie šaltinio.....	- 49 -
83. – Dėkoju tau, kad pasitiki Manimi.....	- 49 -
84. – Apaštalas su ugninga širdimi.....	- 50 -
85. – Gerai priimta pastaba visada duoda šviesos.....	- 50 -
86. – „Taip“ bus duodami kiekvienu momentu.....	- 51 -
87. – Nesiliauk tikėjęs.....	- 52 -
88. – Naujūs, visos gražiūs, visos tyrūs Bažnyčios link.....	- 52 -
89. – Kas tave padaro apaštalu.....	- 53 -
90. – Tau nereikia suprasti, tu turi šlovinti.....	- 53 -
91. – Gyvenimas be Manęs neturi prasmės.....	- 53 -
92. – Meilė, jums nežinant, veikia.....	- 54 -
93. – Dievo Karalystė labai arti.....	- 55 -
94. – Tėvas yra viską pramatęs.....	- 55 -
95. – Tavo kančia pavirs džiaugsmu.....	- 55 -
96. – Tai Mano Bažnyčia, ne tavo.....	- 56 -
97. – Ateik pailsėti prie mano Širdies.....	- 57 -
98. – Sutikti skirti laiko Dievui.....	- 57 -
99. – Perėjimas į 2000 metus.....	- 58 -
100. – Pirmenybių pirmenybė.....	- 58 -
101. – Leisk tavo Dievui veikti tavyje.....	- 59 -
102. – Sienų nepripažįstantys misionieriai.....	- 59 -

103. – Mažasis likutis.....	- 60 -
104. – Kad ir kiti būtų priimti.	- 60 -
105. – Dalyvauti malda.	- 61 -
106. – Tėvui D., mylimiausiam Mano Širdies sūnui.....	- 61 -
107. – Vertybių hierarchija.....	- 62 -
108. – Nusizeminimas užleidžia vietą Dievui.....	- 63 -
109. – Leistis „išmontuojamam“, kad galėtum būti vėl „rekonstruotas“.....	- 63 -
110. – Drauge skleisti Meilę.	- 64 -
111. – Džiūgavimas, Negandos, Išgryninimas.....	- 65 -

Léandre Lachance

Išmokti būti atplėštam arba sutikti būti išsilaisvintam nuo dalykų, prie kurių esame prisirišę, nėra lengva, ypač kai asmuo yra pripratęs veikti „pats“, kaip Leandro atveju. Jaučiama kova, galynėjimasis, konfliktas tarp išorės: „reputacijos, patogumų, sėkmės“ ir t.t. bei vidinės būties, „švelnumo, meilumo, jautrumo“. Kokia kova!

Pirmasis tomas tuo pačiu pavadinimu išleistas su dvasiniais pranešimai, kuriuos Autorius perdavė pasinaudodamas Leandro kaip pasiuntiniu. Šie pranešimai tęsėsi dar kelis sekančius metus ir dabar yra išleisti antruoju tomu. Turinys skiriasi tuo, kad čia pabrėžiamas bendruomeninis lygmuo. Esame pakviesti įsijungti į meilės ir pasidalinimo bendruomenę, kurios akcentas visuomet yra nematoma tarnystė.

Aš noriu, kad jūs taptumėte misionieriai be jokių sienų. Dvasingumas koncentruojamas į Viešpačiui duodamą „taip“, sekant mūsų Motinos Marijos „Fiat“, kuris pakeitė žmonijos Išganymo istorijos eigą.

Tikimės, kad skaitytojas priims antrąjį tomą, kaip neišsenkantį lobį, kuriame kaskart atrandamos vis naujos dovanos.

Jėzaus

Išrinktųjų Misionierystė